

LATVIJAS REPUBLIKAS

SAEIMAS

ZIŅOTĀJS

NR. 8

2017. GADA 27. APRĪLĪ

Saturs

Likumi

149.*	551L/12**	Grozījumi likumā “Par Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistru”	3
150.	552L/12	Grozījumi Politisko partiju likumā	9
151.	553L/12	Grozījumi Biedrību un nodibinājumu likumā	11
152.	554L/12	Grozījumi Aprūtināto teritoriju informācijas sistēmas likumā	13
153.	555L/12	Grozījumi Elektronisko sakaru likumā	14
154.	556L/12	Ātrdarbīga elektronisko sakaru tīkla likums	16
155.	557L/12	Par Latvijas Republikas un Japānas konvenciju par nodokļu dubultās uzlikšanas attiecībā uz ienākuma nodokļiem, ļaunprātīgas izvairīšanās no nodokļu maksāšanas un nodokļu nemaksāšanas novēršanu un tās protokolu	27
156.	558L/12	Par Vienotās patentu tiesas izveides nolīgumu	53
157.	559L/12	Grozījumi Kriminālprocesa likumā	54
158.	560L/12	Grozījumi Ieguldījumu pārvaldes sabiedrību likumā	67
159.	561L/12	Grozījumi likumā “Par palīdzību dzīvokļa jautājumu risināšanā”	79
160.	562L/12	Grozījumi likumā “Par nodokļiem un nodevām”	82
161.	563L/12	Grozījums likumā “Par reglamentētajām profesijām un profesionālās kvalifikācijas atzīšanu”	83
162.	564L/12	Psihologu likums	84
163.	565L/12	Grozījumi Alternatīvo ieguldījumu fondu un to pārvaldnieku likumā	97
164.	566L/12	Grozījumi Jūras kodeksā	99
165.	567L/12	Grozījumi Veterinārmedicīnas likumā	101
166.	568L/12	Grozījumi Meliorācijas likumā	104
167.	569L/12	Eiropas infrastruktūras savienošanas instrumenta projektu uzraudzības likums	106
168.	570L/12	Grozījumi likumā “Par nekustamā īpašuma nodokli”	110

* Publikācijas numurs.

** 12. Saeimas pieņemtā likuma numurs.

149. 551L/12 Grozījumi likumā “Par Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistru”

Izdarīt likumā “Par Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistru” (Latvijas Republikas Augstākās Padomes un Valdības Ziņotājs, 1990, 49. nr.; 1991, 27./28. nr.; 1992, 18./19. nr.; Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 1996, 1. nr.; 1997, 5., 11. nr.; 1998, 1. nr.; 1999, 24. nr.; 2001, 15. nr.; 2002, 23. nr.; 2003, 14. nr.; 2004, 4., 8., 22. nr.; 2005, 7. nr.; 2006, 14. nr.; 2007, 24. nr.; 2008, 8. nr.; 2009, 3., 9., 22. nr.; Latvijas Vēstnesis, 2010, 183. nr.; 2012, 199. nr.; 2013, 97., 228. nr.; 2014, 25., 257. nr.; 2016, 31., 241. nr.) šādus grozījumus:

1. Izteikt 2. pantu šādā redakcijā:

“2. pants. Uzņēmumu reģistra žurnāla vešana

Uzņēmumu reģistra žurnālu saskaņā ar šo likumu un citiem normatīvajiem aktiem ved Uzņēmumu reģistrs.”

2. Aizstāt 4. panta 3. punktā vārdu “reģistrē” ar vārdiem “nepieņemot atsevišķu lēmumu, reģistrē”.

3. Izteikt 4.⁴ pantu šādā redakcijā:

“4.⁴ pants. Ierakstu izdarīšanas tiesiskais pamats

Uzņēmumu reģistra amatpersona izdara ierakstus Uzņēmumu reģistra vestajos reģistros, pamatojoties uz ieinteresētās personas pieteikumu, tiesas nolēmumu, valsts pārvaldes iestādes lēmumu vai paziņojumu, kas saņemts reģistru savstarpējās savienojamības sistēmā no ārvalsts reģistra.

Uzņēmumu reģistram, pamatojoties uz Iedzīvotāju reģistra informāciju, ir tiesības Uzņēmumu reģistra vestajos reģistros, nepieņemot atsevišķu lēmumu, aktualizēt ziņas par fizisko personu. Uzņēmumu reģistram, pamatojoties uz Valsts adrešu reģistra informāciju, ir tiesības Uzņēmumu reģistra vestajos reģistros, nepieņemot atsevišķu lēmumu, aktualizēt ziņas par adresēm.

Ierakstus, pamatojoties uz valsts pārvaldes iestādes lēmumu, izdara tiesību subjekta darbības apturēšanas, atjaunošanas vai izbeigšanas gadījumā. Ierakstus, pamatojoties uz spēkā stājušos nodokļu administrācijas lēmumu par tiesību subjekta saimnieciskās darbības apturēšanu, saimnieciskās darbības atjaunošanu vai kapitālsabiedrības darbības izbeigšanu, un ierakstus, pamatojoties uz Maksātnespējas administrācijas direktora lēmumu par maksātnespējas procesa administratoru, Uzņēmumu reģistrs izdara, nepieņemot atsevišķu lēmumu.

Ierakstus, pamatojoties uz paziņojumu, kas saņemts reģistru savstarpējās savienojamības sistēmā no ārvalsts reģistra, izdara par ārvalsts komersanta filiāli vai kapitālsabiedrību pārrobežu apvienošanās gadījumā.

Ieraksta izdarīšanai Uzņēmumu reģistra vestajos reģistros vai dokumentu pievienošanai reģistrācijas lietai iesniedz pieteikumu, kurā norāda attiecīgo tiesību subjektu vai juridisko faktu regulējošos normatīvajos aktos noteiktās ziņas par Uzņēmumu reģistra vestajos reģistros reģistrējamiem un reģistrētiem tiesību subjektiem vai juridiskajiem faktiem, kā arī:

- 1) tiesību subjekta vai juridiskā fakta reģistrācijas numuru (izņemot pieteikumus tiesību subjekta vai juridiskā fakta ierakstīšanai attiecīgajā Uzņēmumu reģistra vestajā reģistrā) un tiesību subjekta nosaukumu;

- 2) pieteikumam pievienotos dokumentus (dokumentu nosaukumu, eksemplāru un lapu skaitu);
- 3) ziņas par valsts nodevas un maksas par ierakstu izsludināšanu samaksu, ja normatīvie akti paredz ierakstu izsludināšanu [maksājuma references numuru, maksājuma referenci (ja tā nav zināma, — maksājuma dokumenta numuru), maksājuma datumu, samaksāto summu, maksātāja — juridiskās personas — nosaukumu un reģistrācijas numuru vai maksātāja — fiziskās personas — vārdu, uzvārdu un personas kodu (ja nav personas koda, norāda dzimšanas datumu) un maksājuma mērķi — valsts nodevas vai maksas par ierakstu izsludināšanu samaksu]. Ziņas var nenorādīt, ja maksājums veikts Uzņēmumu reģistra pārziņā esošajā speciālajā tiešsaistes formā vai pieteikumam pievienots maksājumu apliecinošs dokuments, kurā norādītas šajā punktā minētās ziņas;
- 4) veidu, kādā tiks saņemts Uzņēmumu reģistra valsts notāra lēmums;
- 5) ja vēlas, — kontaktinformāciju saziņai (elektroniskā pasta adresi vai tālruņa numuru);
- 6) citas ziņas, ja to paredz normatīvie akti.

Pieteikuma iesniegšanai elektroniski izmanto Uzņēmumu reģistra tīmekļvietnē pieejamo speciālo tiešsaistes formu, ja tāda ir izveidota.

Uzņēmumu reģistrs izmanto savai darbībai nepieciešamos citu valsts informācijas sistēmu datus, lai pārlicinātos par tam sniegto datu pareizību, tai skaitā pārbaudītu personas datus — personas statusu (dzīva vai mirusi), rīcībspēju, tiesisko statusu — un nodrošinātu dokumentu paziņošanu personai.”

4. 4.¹¹ pantā:

aizstāt vārdus “mājaslapā internetā” ar vārdu “tīmekļvietnē”;

papildināt pirmo daļu ar 9. punktu šādā redakcijā:

“9) biedrības vai nodibinājuma darbības joma.”

5. Papildināt likuma otro nodaļu ar 4.¹³ un 4.¹⁴ pantu šādā redakcijā:

“4.¹³ pants. Kļūdu labošana Uzņēmumu reģistra vesto reģistru ierakstos

Ja Uzņēmumu reģistra vesto reģistru ierakstā konstatēta pārrakstīšanās kļūda, Uzņēmumu reģistra valsts notārs nosūta paziņojumu uz tiesību subjekta juridisko adresi vai juridiskā fakta reģistrāciju pieteikušās personas norādīto adresi, vai, ja adrese pieteikumā nav norādīta, uz deklarētās dzīvesvietas adresi (ja kļūda konstatēta maksātnespējas reģistra ierakstā, paziņojumu nosūta uz administratora prakses vietas adresi). Paziņojumā norāda:

- 1) kāda kļūda ierakstā konstatēta;
- 2) kā ieraksts tiks labots;
- 3) saprātīgu termiņu iebildumu celšanai.

Ja tiesību subjekts vai persona noteiktajā termiņā iebildumus neceļ, Uzņēmumu reģistra valsts notārs pieņem lēmumu par ieraksta labošanu un izdara par to atzīmi attiecīgā reģistra ierakstā.

Lēmumu par ieraksta labošanu Uzņēmumu reģistrs par saviem līdzekļiem nekavējoties publicē oficiālajā izdevumā “Latvijas Vēstnesis”, ja normatīvie akti paredz publikāciju.

Šā panta pirmās daļas noteikumus nepiemēro, ja pārrakstīšanās kļūdu ierakstā konstatējis pats tiesību subjekts, persona, kas pieteikusi juridiskā fakta reģistrāciju, tiesa, administrators maksātnespējas reģistra ierakstā vai gadījumā, kad konstatētā kļūda ir acīmredzama.

4.¹⁴ pants. Uzņēmumu reģistra valsts notāra lēmuma sūtīšana uz elektroniskā pasta adresi

Ja personai nav aktivizēts oficiālās elektroniskā pasta adreses konts, Uzņēmumu reģistra valsts notārs lēmumu par tiesību subjekta ierakstīšanu reģistrā vai izslēgšanu no reģistra, kā arī lēmumu atlikt vai atteikt tiesību subjekta ierakstīšanu paziņo uz personas norādīto elektroniskā pasta adresi.”

6. 6. pantā:

izslēgt pirmās daļas 6. punktā vārdus “un pārstāvniecību”;

izslēgt pirmās daļas 7., 8. un 9. punktu;

papildināt pirmo daļu ar 11. punktu šādā redakcijā:

“11) filiāles firma, ja tā atšķiras no uzņēmuma (uzņēmēj sabiedrības) firmas, tās juridiskā adrese un to personu vārds, uzvārds, personas kods un pilnvarojuma apjoms, kuras pilnvarotas pārstāvēt uzņēmumu (uzņēmēj sabiedrību) darbībās, kas saistītas ar filiāli.”;

izslēgt otro daļu;

izteikt trešo un ceturto daļu šādā redakcijā:

“Par individuālo uzņēmumu un zemnieku (zvejnieku) saimniecību papildus šā panta pirmās daļas 1.—6. punktā norādītajam Uzņēmumu reģistra žurnālā ierakstāmas šādas ziņas:

- 1) īpašnieka vārds, uzvārds un personas kods;
- 2) ja individuālo uzņēmumu vai zemnieku (zvejnieku) saimniecību pārvalda ar pārvaldnieka vai koleģiālas pārvaldes institūcijas starpniecību, — tās personas vārds, uzvārds un personas kods, kurai ir tiesības pārstāvēt uzņēmumu;
- 3) ja individuālo uzņēmumu vai zemnieku (zvejnieku) saimniecību pārvalda ar koleģiālas pārvaldes institūcijas starpniecību, — koleģiālas pārvaldes institūcijas nosaukums;
- 4) zemnieku saimniecības zemes platība un tās atrašanās vieta;
- 5) zemes īpašuma vai lietošanas akta numurs un izdošanas datums.

Par kooperatīvo sabiedrību papildus šā panta pirmās daļas 1.—6. punktā norādītajam Uzņēmumu reģistra žurnālā ierakstāmas šādas ziņas:

- 1) pamatkapitāla minimālais lielums un pajas nominālā vērtība;
- 2) padomes un valdes locekļu, kā arī direktora vai pārvaldnieka vārds, uzvārds un personas kods;
- 3) valdes locekļu, kā arī direktora vai pārvaldnieka tiesības pārstāvēt kooperatīvo sabiedrību atsevišķi, kopīgi vai kopīgi ar prokūristu;
- 4) prokūrista vārds, uzvārds un personas kods, kā arī norāde uz kopprokūru vai filiāles prokūru, ja tāda izdota, un norāde uz Komerclikuma 34. panta otrajā daļā minēto tiesību piešķiršanu, ja tādas piešķirtas.”;

papildināt piektās daļas ievaddaļu pēc vārda “atjaunošanu” ar vārdu “turpināšanu”;

papildināt piektās daļas 3. punktu pēc vārdiem “juridiskā adrese” ar vārdiem “likvidatora tiesības pārstāvēt uzņēmumu (uzņēmēj sabiedrību) atsevišķi vai kopīgi”;

izslēgt sestajā daļā vārdus “vai pārstāvniecību”;

izslēgt septīto un astoto daļu;

izslēgt vienpadsmitajā daļā vārdus “vai pārstāvniecības”.

7. 7. pantā:

izslēgt septītajā daļā vārdus “vai pārstāvniecību”;

izslēgt devīto un desmito daļu.

8. Izteikt 7.¹ pantu šādā redakcijā:

“7.¹ pants. Pieteikumā par ieraksta izdarīšanu vai dokumentu reģistrēšanu (pievienošanu lietai) un reģistrācijas apliecībā norādāmās ziņas

Ieraksta izdarīšanai vai dokumentu reģistrēšanai (pievienošanai lietai) Uzņēmumu reģistra žurnālā iesniedz pieteikumu, kurā norāda ziņas atbilstoši pieteikuma būtībai:

- 1) uzņēmuma (uzņēmējsabiedrības) reģistrācijas pieteikumā — ziņas, kas saskaņā ar attiecīgā uzņēmuma (uzņēmējsabiedrības) darbību regulējošiem normatīvajiem aktiem ierakstāmas Uzņēmumu reģistra žurnālā;
- 2) pieteikumā par izmaiņu reģistrēšanu Uzņēmumu reģistra žurnāla ierakstos vai dokumentu reģistrēšanu (pievienošanai lietai) — ziņas par izmaiņu būtību un jaunās ziņas, kas par uzņēmumu (uzņēmējsabiedrību) ierakstāmas Uzņēmumu reģistra žurnālā;
- 3) pieteikumā par reorganizāciju — reorganizācijas veidu, katra reorganizācijā iesaistītā uzņēmuma (uzņēmējsabiedrības) nosaukumu, reģistrācijas numuru, to, vai uzņēmums (uzņēmējsabiedrība) ir pievienojamais, sadalāmais vai iegūstošais, kā arī jaundibināmā uzņēmuma (uzņēmējsabiedrības), ja tāds ir, veidu;
- 4) pieteikumā par uzņēmuma (uzņēmējsabiedrības) likvidācijas uzsākšanu — darbības izbeigšanas pamatu, ziņas, kas par uzņēmumu (uzņēmējsabiedrību) ierakstāmas Uzņēmumu reģistra žurnālā tā darbības izbeigšanas gadījumā, un kreditoru prasījumu pieteikšanas vietu un termiņu;
- 5) pieteikumā par uzņēmuma (uzņēmējsabiedrības) izslēgšanu no Uzņēmumu reģistra žurnāla — pamatojumu uzņēmuma (uzņēmējsabiedrības) vai tā filiāles izslēgšanai no Uzņēmumu reģistra žurnāla, datumu, kurā oficiālajā izdevumā “Latvijas Vēstnesis” paziņots par likvidācijas uzsākšanu, un likvidatora apliecinājumu, ka uzņēmumam (uzņēmējsabiedrībai) nav nenokārtotu parādsaistību un likvidācija veikta normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā.

Pieteikumam par uzņēmuma (uzņēmējsabiedrības) reorganizāciju pievieno pieteikumu par jauna uzņēmuma (uzņēmējsabiedrības) ierakstīšanu Uzņēmumu reģistra žurnālā, ja reorganizācijas rezultātā tiek dibināts jauns uzņēmums (uzņēmējsabiedrība).

Uzņēmuma (uzņēmējsabiedrības) reģistrācijas apliecībā norāda uzņēmuma (uzņēmējsabiedrības) nosaukumu, uzņēmējdarbības formu, reģistrācijas numuru, datumu, kad uzņēmums (uzņēmējsabiedrība) reģistrēts Uzņēmumu reģistra žurnālā, reģistrācijas vietu un reģistrācijas apliecības izdošanas datumu.”

9. 8. pantā:

izslēgt pirmās daļas 1. punktu;

izslēgt piekto daļu;

izslēgt astoto daļu;

aizstāt divpadsmitajā daļā vārdus “tā filiāli vai pārstāvniecību” ar vārdiem “vai tā filiāli”;

aizstāt trīspadsmitajā daļā vārdus “tā filiāļu un pārstāvniecību” ar vārdiem “un tā filiāļu”.

10. Izslēgt 13. pantu.

11. 14. pantā:

izslēgt pirmās daļas 1. punktu;

izteikt otro daļu šādā redakcijā:

“Uzņēmumu reģistra kompetencē neietilpst:

- 1) komersanta lēmuma pieņemšanas faktisko apstākļu pārbaude;
- 2) saskaņā ar Komerclikuma 144. panta pirmās daļas 8. un 9. punktu statūtos iekļautās kapitālsabiedrības dalībnieku (akcionāru) privāttiesiskās vienošanās pārbaude.”

12. Izslēgt 18. pantu.

13. Izslēgt 18.⁴ pantu.

14. 18.⁷ pantā:

izslēgt otrās daļas otro teikumu;

papildināt pantu ar trešo daļu šādā redakcijā:

“Ieraksta izdarīšanai maksātnespējas reģistrā iesniedz pieteikumu, kurā norāda:

- 1) parādnieka reģistrācijas numuru un nosaukumu, ja parādnieks ir juridiskā persona;
- 2) parādnieka vārdu, uzvārdu, personas kodu (ja personai nav personas koda, — dzimšanas datumu, personu apliecinoša dokumenta numuru, izdošanas datumu, valsti un institūciju, kas dokumentu izdevusi), ja parādnieks ir fiziskā persona;
- 3) maksātnespējas procesa administratora vārdu, uzvārdu, sertifikāta vai amata apliecības numuru;
- 4) ieraksta būtību — kreditoru sapulces sasaukšana, pārtraukšana vai pārrobežu maksātnespējas process;
- 5) kreditoru sapulces norises datumu, laiku un adresi, ja piesaka ierakstīšanai kreditoru sapulces sasaukšanu;
- 6) kreditoru sapulces pārtraukšanas un atsākšanas datumu, laiku, kreditoru sapulces norises vietas adresi, ja piesaka ierakstīšanai kreditoru sapulces pārtraukšanu.”

15. Izslēgt 18.¹¹ un 18.¹² pantu.

16. 18.¹³ pantā:

izslēgt otrās daļas otro teikumu;

papildināt pantu ar trešo daļu šādā redakcijā:

“Ieraksta izdarīšanai vai dokumentu reģistrēšanai (pievienošanai lietai) reliģisko organizāciju un to iestāžu reģistrā iesniedz pieteikumu, kurā norāda ziņas atbilstoši pieteikuma būtībai:

- 1) pieteikumā par reliģiskās organizācijas vai tās iestādes reģistrāciju — ziņas, kas saskaņā ar reliģiskās organizācijas un tās iestādes darbību regulējošiem normatīvajiem aktiem ierakstāmas reliģisko organizāciju un to iestāžu reģistrā;
- 2) pieteikumā par izmaiņu reģistrāciju reliģisko organizāciju un to iestāžu reģistrā vai dokumentu reģistrēšanu (pievienošanu lietai) — ziņas par izmaiņu būtību un jaunās ziņas, kas par reliģisko organizāciju vai tās iestādi tiek pieteiktas ierakstīšanai reliģisko organizāciju un to iestāžu reģistrā;
- 3) pieteikumā par reliģiskās organizācijas pārreģistrāciju, reliģiskās organizācijas vai tās iestādes reorganizāciju, darbības izbeigšanu, darbības atjaunošanu vai likvidēšanu — pieteiktā ieraksta būtību.”

17. Papildināt 18.¹⁴ panta otrās daļas 1. punktu pēc vārdiem “Reliģisko organizāciju likumā” ar vārdiem “un šajā likumā”.

18. Izslēgt 18.¹⁶ pantu.

19. Papildināt pārejas noteikumus ar 24., 25., 26. un 27. punktu šādā redakcijā:

“24. Šā likuma 2. panta jaunā redakcija un grozījumi, kas paredz izslēgt 8. panta pirmās daļas 1. punktu, 13. pantu, 14. panta pirmās daļas 1. punktu un 18.¹² pantu saistībā ar atteikšanos no lietu piekritības noteikšanas, stājas spēkā 2018. gada 1. jūlijā.

25. Šā likuma 4.¹¹ panta pirmās daļas 9. punkts stājas spēkā 2017. gada 1. jūlijā.

26. Šā likuma 4.¹⁴ pants stājas spēkā 2020. gada 1. janvārī.

27. Līdz dienai, kad stāsies spēkā attiecīgi grozījumi likumā “Par presi un citiem masu informācijas līdzekļiem”, kas noteic masu informācijas līdzekļa reģistrācijas apliecībā norādāmās ziņas, reģistrācijas pieteikumā, pieteikumā par izmaiņām masu informācijas līdzekļu reģistrā un pieteikumā par masu informācijas līdzekļa izslēgšanu no reģistra norādāmās ziņas, attiecībā uz masu informācijas līdzekļiem piemēro, bet ne ilgāk kā līdz 2017. gada 31. decembrim Ministru kabineta 2011. gada 7. jūnija noteikumus Nr. 433 “Noteikumi par pieteikumu veidlapām ierakstiem uzņēmumu reģistra žurnālā un masu informācijas līdzekļu reģistrā un reģistrācijas apliecībām”, ciktāl tie nav pretrunā ar šo likumu.”

20. Papildināt informatīvo atsauci uz Eiropas Savienības direktīvām ar 3. punktu šādā redakcijā:

“3) Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 13. jūnija direktīvas 2012/17/ES, ar ko Padomes direktīvu 89/666/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvas 2005/56/EK un 2009/101/EK groza attiecībā uz centrālo reģistru, komercreģistru un uzņēmumu reģistru savstarpējo savienojamību.”

Likums stājas spēkā 2017. gada 1. maijā.

Likums Saeimā pieņemts 2017. gada 23. martā.

Valsts prezidents R. Vējonis

Rīgā 2017. gada 5. aprīlī

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 05.04.2017., Nr. 70.

150. 552L/12 Grozījumi Politisko partiju likumā

Izdarīt Politisko partiju likumā (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 2006, 15. nr.; Latvijas Vēstnesis, 2013, 222., 228. nr.; 2014, 25. nr.; 2016, 52. nr.) šādus grozījumus:

1. Izteikt 16. panta otrās daļas 5. punktu šādā redakcijā:

“5) katra valdes locekļa rakstveida piekrišanu būt par valdes locekli;”

2. Izteikt 18. panta pirmās daļas 4. punktu šādā redakcijā:

“4) partijas teritoriālo struktūrvienību (ja tādas ir) nosaukumu un adresi;”

3. Papildināt 19. pantu ar 2.¹ daļu šādā redakcijā:

“(2¹) Piesakot izmaiņas valdes sastāvā, pieteikumam pievieno biedru sapulces protokola izrakstu ar lēmumu par valdes locekļa ievēlēšanu vai atsaukšanu un katra valdes locekļa rakstveida piekrišanu būt par valdes locekli.”

4. 20. pantā:

izslēgt pirmās daļas otro teikumu;

papildināt pantu ar 1.¹ un 1.² daļu šādā redakcijā:

“(1¹) Ieraksta izdarīšanai vai dokumentu reģistrācijai (pievienošanai lietai) partiju reģistrā iesniedz pieteikumu, kurā norāda ziņas atbilstoši pieteikuma būtībai:

- 1) pieteikumā par izmaiņu ierakstīšanu partiju reģistrā vai dokumentu reģistrāciju (pievienošanu lietai) — ziņas par izmaiņu būtību un jaunās ziņas, kuras par partiju (partiju apvienību) tiek pieteiktas ierakstīšanai partiju reģistrā;
- 2) pieteikumā par partijas reorganizāciju — reorganizācijas veidu (ja partiju reorganizē sadalīšanas ceļā, norāda arī sadalīšanas veidu), katras reorganizācijā iesaitītās partijas nosaukumu un reģistrācijas numuru, atbilstoši reorganizācijas veidam norādot, vai partija ir pievienojamā, sadalāmā vai iegūstošā partija, un jaundibināmās partijas (ja tāda ir) nosaukumu;
- 3) pieteikumā par partijas pārveidošanu par biedrību — pieteiktā ieraksta būtību un jaunizveidotās biedrības nosaukumu;
- 4) pieteikumā par partijas darbības izbeigšanu — šā likuma 18. panta pirmās daļas 9. punktā minētās ziņas;
- 5) pieteikumā par partijas darbības turpināšanu — pieteiktā ieraksta būtību un šā likuma 18. panta pirmās daļas 6. punktā minētās ziņas;
- 6) pieteikumā par partijas likvidāciju — pieteiktā ieraksta būtību.

(1²) Pieteikumam par partijas (partiju apvienības) darbības turpināšanu pievieno biedru sapulces protokola izrakstu ar lēmumu par politiskās partijas (partiju apvienības) darbības turpināšanu un valdes locekļu ievēlēšanu.”

5. Papildināt 42. pantu ar teikumu šādā redakcijā:

“Pieteikumam par partijas (partiju apvienības) darbības izbeigšanu pievieno biedru sapulces protokola izrakstu ar attiecīgo lēmumu.”

6. Papildināt 44. pantu ar trešo daļu šādā redakcijā:

“(3) Pieteikumam par partijas (partiju apvienības) darbības izbeigšanu atbilstoši darbības izbeigšanas pamatam pievieno šā panta pirmajā vai otrajā daļā minēto institūciju sēdes norises protokola izrakstu ar attiecīgo lēmumu.”

7. Papildināt 47. pantu ar piekto daļu šādā redakcijā:

“(5) Ja reorganizācijas rezultātā tiek dibināta jauna partija, pieteikumam par partijas reorganizāciju pievieno pieteikumu par jaunās partijas ierakstīšanu partiju reģistrā.”

8. Papildināt 48. panta trešo daļu ar teikumu šādā redakcijā:

“Minētajam pieteikumam pievieno pieteikumu par biedrības ierakstīšanu biedrību un nodibinājumu reģistrā un šā panta pirmajā daļā norādīto biedru sapulces protokolu.”

Likums stājas spēkā 2017. gada 1. maijā.

Likums Saeimā pieņemts 2017. gada 23. martā.

Valsts prezidents R. Vējonis

Rīgā 2017. gada 5. aprīlī

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 05.04.2017., Nr. 70.

151. 553L/12 Grozījumi Biedrību un nodibinājumu likumā

Izdarīt Biedrību un nodibinājumu likumā (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 2003, 23. nr.; 2004, 20. nr.; 2006, 24. nr.; Latvijas Vēstnesis, 2010, 23., 178. nr.; 2011, 103., 204. nr.; 2013, 187., 208., 228. nr.; 2014, 25. nr.; 2015, 230. nr.) šādus grozījumus:

1. Izslēgt 16. panta ceturto daļu.

2. 17. pantā:

izslēgt pirmās daļas otro teikumu;

papildināt pantu ar 2.¹ daļu šādā redakcijā:

“(2¹) Ieraksta izdarīšanai reģistrā iesniedz pieteikumu, kurā norāda ziņas atbilstoši pieteikuma būtībai:

- 1) pieteikumā par izmaiņu ierakstīšanu — ziņas par izmaiņu būtību un jaunās ziņas, kuras par biedrību vai nodibinājumu tiek pieteiktas ierakstīšanai reģistrā;
- 2) pieteikumā par reorganizāciju — reorganizācijas veidu (ja biedrību vai nodibinājumu reorganizē sadalīšanas ceļā, norāda arī sadalīšanas veidu), katra reorganizācijā iesaistītā tiesību subjekta nosaukumu un reģistrācijas numuru, atbilstoši reorganizācijas veidam norādot, vai tiesību subjekts ir pievienojamais, sadalāmais vai iegūstošais;
- 3) pieteikumā par darbības izbeigšanu — pieteiktā ieraksta būtību;
- 4) pieteikumā par darbības turpināšanu — pieteiktā ieraksta būtību un šā likuma 15. panta 5. punktā minētās ziņas;
- 5) pieteikumā par likvidācijas pabeigšanu un biedrības vai nodibinājuma izslēgšanu no reģistra — pieteiktā ieraksta būtību.”

3. Papildināt 56. pantu ar teikumu šādā redakcijā:

“Ja biedrības darbību izbeidz ar valdes lēmumu, pieteikumam par darbības izbeigšanu pievieno valdes lēmumu.”

4. 60. panta pirmajā daļā:

izteikt pirmās daļas ievaddaļu šādā redakcijā:

“(1) Ja biedrības darbība izbeidzas sakarā ar šā likuma 53. panta 1., 3. un 4. punktā minētajiem apstākļiem, valde iesniedz reģistra iestādei pieteikumu par biedrības darbības izbeigšanu, norādot likvidatora vārdu, uzvārdu un personas kodu (ja tāda nav, norāda dzimšanas datumu, personu apliecinoša dokumenta numuru un izdošanas datumu, valsti un institūciju, kas dokumentu izdevusi). Pieteikumam pievieno:”;

izslēgt pirmās daļas 2. punktu.

5. Izteikt 70. panta trešo daļu šādā redakcijā:

“(3) Likvidators iesniedz reģistra iestādei pieteikumu par biedrības darbības turpināšanu, pieteikumam pievienojot biedru sapulces protokola izrakstu ar lēmumu par biedrības darbības turpināšanu un valdes locekļu ievēlēšanu, kā arī katra valdes locekļa rakstveida piekrišanu būt par valdes locekli. Lēmums par biedrības darbības turpināšanu stājas spēkā pēc tā ierakstīšanas reģistrā.”

6. Papildināt 80. panta pirmo daļu ar 5. punktu šādā redakcijā:

“5) ja reorganizācijas rezultātā tiek dibināta jauna biedrība, — pieteikumu par biedrības ierakstīšanu reģistrā.”

Likums stājas spēkā 2017. gada 1. maijā.

Likums Saeimā pieņemts 2017. gada 23. martā.

Valsts prezidents R. Vējonis

Rīgā 2017. gada 5. aprīlī

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 05.04.2017., Nr. 70.

152. 554L/12 **Grozījumi Apgrūtināto teritoriju informācijas sistēmas likumā**

Izdarīt Apgrūtināto teritoriju informācijas sistēmas likumā (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 2009, 6. nr.; Latvijas Vēstnesis, 2013, 232., 243. nr.; 2014, 257. nr.) šādus grozījumus:

1. Izteikt 10. panta piekto daļu šādā redakcijā:

“(5) Datu sniedzējam ir pienākums, iesniedzot datus, informēt Informācijas sistēmas pārzinī, ja attiecīgie dati (izņemot datus par apgrūtinātajām teritorijām un to robežām) ir ierobežotas pieejamības informācija, norādot datu ierobežotās pieejamības statusa noteikšanas pamatu un termiņu, līdz kuram ierobežotās pieejamības statuss noteikts. Informācijas sistēmas datus, kuri saskaņā ar Ātrdarbīga elektronisko sakaru tīkla likumā noteikto ir vispārpieejama informācija, izsniedz kā vispārpieejamu informāciju arī tad, ja datu sniedzējs norādījis uz tās ierobežotas pieejamības statusu.”

2. Pārejas noteikumos:

3. punktā:

izslēgt otro teikumu;

papildināt punktu ar tekstu šādā redakcijā:

“Datus par šā likuma 7. panta 8. un 9. punktā un 12. punkta “k” un “l” apakšpunktā minētajām apgrūtinātajām teritorijām un to robežām un 8. panta 4., 5., 6., 7., 9. un 10. punktā un 12. punkta “a”, “b”, “j” un “m” apakšpunktā minētajiem objektiem un to robežām datu sniedzēji pirmreizēji iesniedz līdz 2017. gada 30. jūnijam. Pārējie šo pantu normās minētie pirmreizējie dati iesniedzami līdz 2017. gada 31. decembrim.”;

izteikt 5. punktu šādā redakcijā:

“5. Informācijas sistēmas pārzinis nodrošina Informācijas sistēmā reģistrēto datu sagatavošanu un izsniegšanu, sākot ar 2017. gada 1. jūliju.”

3. Papildināt likumu ar informatīvu atsauci uz Eiropas Savienības direktīvu šādā redakcijā:

“Informatīva atsauce uz Eiropas Savienības direktīvu

Likumā iekļautas tiesību normas, kas izriet no Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 15. maija direktīvas Nr. 2014/61/ES par pasākumiem ātrdarbīgu elektronisko sakaru tīklu izvēršanas izmaksu samazināšanai.”

Likums Saeimā pieņemts 2017. gada 23. martā.

Valsts prezidents R. Vējonis

Rīgā 2017. gada 5. aprīlī

153. 555L/12 Grozījumi Elektronisko sakaru likumā

Izdarīt Elektronisko sakaru likumā (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 2004, 23. nr.; 2005, 12. nr.; 2006, 24. nr.; 2007, 12. nr.; 2008, 15. nr.; 2009, 14. nr.; Latvijas Vēstnesis, 2010, 102., 206. nr.; 2011, 88. nr.; 2013, 232. nr.; 2014, 17., 60. nr.; 2015, 222., 251. nr.; 2016, 108., 241. nr.) šādus grozījumus:

1. Izteikt 1. panta 5.² punktu šādā redakcijā:

“5²) **ārkārtas situāciju valsts elektronisko sakaru tīkls** — elektronisko sakaru tīkls, kas tiek izveidots un izmantots informācijas aprites nodrošināšanai ārkārtas situācijās, kā arī aizsargātās informācijas pārraidīšanai;”

2. Izslēgt 13. panta trešo daļu.

3. Papildināt 18.¹ pantu ar 1.¹ daļu šādā redakcijā:

“(1¹) Ja elektronisko sakaru nozares politikas plānošanas dokumentā vai vietējās pašvaldības ilgtspējīgas attīstības stratēģijā un attīstības programmā noteiktos mērķus, uzdevumus un rezultātus var sasniegt, ierīkojot vai izbūvējot ātrdarbīgu elektronisko sakaru tīklu, un tas vienlaikus kalpos vispārējām sabiedrības interesēm, publiska persona atlīdzību par zemes īpašuma lietošanas tiesību aprobežojumu neprasa.”

4. Papildināt likumu ar 23.¹ pantu šādā redakcijā:

“23.¹ pants. Sūdzību iesniegšanas un izskatīšanas kārtība

(1) Galalietotājs sūdzību par elektronisko sakaru pakalpojumu sniegšanu iesniedz attiecīgajam elektronisko sakaru komersantam, kurš to izskata likumā “Par sabiedrisko pakalpojumu regulatoriem” noteiktajā kārtībā.

(2) Ja galalietotājs nav apmierināts ar elektronisko sakaru komersanta sniegto atbildi vai elektronisko sakaru komersants nav sniedzis galalietotājam atbildi un sūdzība attiecas uz regulējamu elektronisko sakaru pakalpojumu, galalietotājs ir tiesīgs vērsties Regulatorā ar tāda paša satura sūdzību, pievienojot elektronisko sakaru komersanta atbildi, ja tāda ir sniegta.”

5. Aizstāt 25.¹ panta pirmajā daļā vārdus “valsts pārvaldes iestāžu sarakstu, kuras savu funkciju izpildei” ar vārdiem “institūciju sarakstu, kuras”.

6. 47. pantā:

aizstāt trešās daļas ievaddaļā vārdu “Komercdarbībai” ar vārdiem “Elektronisko sakaru komersants komercdarbībai” un vārdus “termiņā, paredzot, ka Regulators lēmumu par” — ar vārdiem “termiņā. Regulators pieprasījumu par:”;

aizstāt trešās daļas 1. un 2. punktā vārdus “pieņem un publisko” ar vārdu “izskata”.

7. Papildināt informatīvo atsauci uz Eiropas Savienības direktīvām ar 13.punktu šādā redakcijā:

“13) Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 15. maija direktīva 2014/61/ES par pasākumiem ātrdarbīgu elektronisko sakaru tīklu izvēršanas izmaksu samazināšanai.”

Likums Saeimā pieņemts 2017. gada 23. martā.

Valsts prezidents **R. Vējonis**

Rīgā 2017. gada 5. aprīlī

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 05.04.2017., Nr. 70.

154. 556L/12 Ātrdarbīga elektronisko sakaru tīkla likums

1. pants. Likumā lietotie termini

(1) Likumā ir lietoti šādi termini:

1) **ātrdarbīgs elektronisko sakaru tīkls** — publiskais elektronisko sakaru tīkls, kas galalietotājam spēj nodrošināt publiskos interneta piekļuves pakalpojumus ar datu pārraides ātrumu vismaz 30 Mb/s;

2) **fiziskā infrastruktūra** — jebkurš tīkla operatora valdījumā vai īpašumā esošs infrastruktūras elements (piemēram, caurules, masti, kanāli, kontrolakas, kanalizācijas akas, sadales skapji, ēkas, ēku ievadi, inženiertīklu pievadi, torņi, balsti un citas atbalsta konstrukcijas), kas nav aktīvs tīkla elements, bet ir izveidots un piemērots elektronisko sakaru tīkla elementu izvietošanai, lai sniegtu:

- a) elektronisko sakaru pakalpojumus,
- b) ražošanas, pārvades vai sadales pakalpojumus gāzes apgādes, elektroenerģijas apgādes (tai skaitā sabiedrisko vietu apgaismošana), siltumenerģijas apgādes un ūdenssaimniecības (izņemot tīkla elementus, ko izmanto dzeramā ūdens apgādē atbilstoši normatīvajiem aktiem dzeramā ūdens apgādes jomā) pakalpojumus,
- c) transporta pakalpojumus, tai skaitā dzelzceļa, autoceļu, ostu un lidostu pakalpojumus;

3) **iekšējā fiziskā infrastruktūra** — šā likuma izpratnē: dzīvojamā mājā vai nedzīvojamā ēkā esoša fiziskā infrastruktūra vai instalācija no piekļuves punkta vai ēkas ievada līdz pieslēguma punktam, kas piemērota ātrdarbīga elektronisko sakaru tīkla izvietošanai;

4) **tīkla operators** — komersants vai atvasinātas publiskas personas iestāde, kura nodrošina fizisko infrastruktūru vai kuras īpašumā vai valdījumā tā atrodas;

5) **piekļuves punkts** — fiziskā infrastruktūra ēkā vai ārpus tās, kas ir pieejama elektronisko sakaru komersantam un ļauj pieslēgties ātrdarbīgam elektronisko sakaru tīklam piemērotai iekšējai fiziskajai infrastruktūrai;

6) **vienotais informācijas punkts** — Valsts reģionālās attīstības aģentūras pārziņā esošs vienotais valsts un pašvaldību pakalpojumu portāls www.latvija.lv, kas ietver hipersaiti uz Aprgrūtināto teritoriju informācijas sistēmas datiem un Būvniecības informācijas sistēmas datiem.

(2) Šā likuma izpratnē fiziskā infrastruktūra nav kabeli.

(3) Termini “būtiska ietekme tirgū”, “elektronisko sakaru tīkla ierīkošana”, “elektronisko sakaru komersants”, “elektronisko sakaru tīkls”, “galalietotājs” un “saistītās iekārtas” šajā likumā lietoti Elektronisko sakaru likuma izpratnē.

2. pants. Likuma mērķis

Likuma mērķis ir veicināt ātrdarbīga elektronisko sakaru tīkla būvniecību un ierīkošanu, gan būvējot jaunu, gan izmantojot esošu fizisko infrastruktūru, izmaksu efektīvā veidā.

3. pants. Likuma piemērošanas joma

(1) Likums nosaka:

- 1) elektronisko sakaru komersanta un tīkla operatora tiesības un pienākumus, kas saistīti ar minimālās informācijas pieejamību, fiziskās infrastruktūras apsekošanu un piekļuvi tai, kā arī ar fiziskās infrastruktūras būvdarbu koordinēšanu ātrdarbīga elektronisko sakaru tīkla nodrošināšanai;

- 2) elektronisko sakaru komersanta un dzīvojamās mājas vai nedzīvojamās ēkas īpašnieka tiesības un pienākumus, kas saistīti ar piekļuvi iekšējai fiziskajai infrastruktūrai.

(2) Likumu piemēro tiktāl, ciktāl tas nav pretrunā ar:

- 1) attiecīgo sabiedrisko pakalpojumu nozari regulējošiem normatīvajiem aktiem;
- 2) valsts aizsardzības un nacionālās drošības jomu regulējošiem normatīvajiem aktiem.

(3) Šajā likumā noteiktos lēmumus par informācijas sniegšanu, atļauju apsekot fiziskās infrastruktūras elementus, piekļuvi fiziskajai infrastruktūrai vai iekšējai fiziskajai infrastruktūrai valsts aizsardzības vai nacionālās drošības jomā (tai skaitā par kritiskās infrastruktūras objektiem), balstoties uz attiecīgiem apsvērumiem par valsts aizsardzību un nacionālo drošību, pieņem kompetentā iestāde valsts aizsardzības vai nacionālās drošības jomā, bet par kritiskās infrastruktūras objektu — tā īpašnieks. Lēmuma pieņemējam atteikums nav jāpamato. Lēmuma pieņemējs ievēro termiņus, kas noteikti šā likuma 5. panta septītajā un astotajā daļā, 6. panta trešajā daļā, 7. panta sestajā daļā, 8. panta sestajā daļā un 9. panta piektajā daļā. Pieņemtie lēmumi netiek vērtēti domstarpību izskatīšanas procesā.

(4) Likums neattiecas uz:

- 1) saistīto iekārtu īpašnieku, ja šo iekārtu izmantošanas pamatmērķis ir nodrošināt citam elektronisko sakaru komersantam piekļuvi minētajām iekārtām elektronisko sakaru pakalpojumu sniegšanai;
- 2) daudzdzīvokļu dzīvojamās mājas dzīvokļa īpašnieku un daudzdzīvokļu dzīvojamās mājas kopīpašniekiem.

4. pants. Vienotajā informācijas punktā pieejamā informācija

(1) Apgrūtināto teritoriju informācijas sistēmā par tīkla operatora fizisko infrastruktūru un tās aizsargjoslām ir pieejama šāda minimālā informācija:

- 1) atrašanās vieta kartē;
- 2) infrastruktūras veids atbilstoši Apgrūtināto teritoriju informācijas sistēmas objektu klasifikatoram;
- 3) datu sniedzējs.

(2) Būvniecības informācijas sistēmā par fiziskās infrastruktūras būvdarbiem ir pieejama šāda minimālā informācija:

- 1) būvdarbu atrašanās vieta un veids;
- 2) būves nosaukums;
- 3) datums, kad būvatļaujā izdarīta atzīme par projektēšanas nosacījumu vai būvdarbu uzsākšanas nosacījumu izpildi vai akceptēta būvniecības iecere, izdarot atzīmi paskaidrojuma rakstā vai apliecinājuma kartē;
- 4) būvniecības pasūtītājs un būvprojekta izstrādātājs.

(3) Tīkla operatora kontaktinformācija ir pieejama publiskajos reģistros.

(4) Vienotajā informācijas punktā pieejamā minimālā informācija ir vispārpieejama.

5. pants. Informācijas pieprasīšana tīkla operatoram

(1) Elektronisko sakaru komersants nolūkā ierīkot vai būvēt ātrdarbīgu elektronisko sakaru tīklu rakstveidā pieprasa tīkla operatoram šā likuma 4. panta pirmajā daļā minēto informāciju, ja tā nav pieejama Apgrūtināto teritoriju informācijas sistēmā.

(2) Tīkla operatoram ir pienākums sniegt informāciju, atbildot uz šā panta pirmajā daļā minēto pieprasījumu. Ja par informācijas sagatavošanu tīkla operators nosaka maksu, tai jābūt objektīvi pamatotai un uz izmaksām balstītai.

(3) Elektronisko sakaru komersants nolūkā apspriest vienošanos par fiziskās infrastruktūras būvdarbu koordinēšanu tīkla operatoram rakstveidā pieprasī informāciju par:

- 1) fiziskās infrastruktūras būvdarbiem, tai skaitā par tādiem fiziskās infrastruktūras būvdarbiem, kurus plānots veikt, izmantojot valsts vai pašvaldības finansējumu;
- 2) fiziskās infrastruktūras būvdarbiem, par kuriem būvniecības ieceres iesniegumu plānots iesniegt sešu mēnešu laikā no dienas, kad rakstveida pieprasījums iesniegts tīkla operatoram.

(4) Šā panta pirmajā un trešajā daļā minētajā rakstveida pieprasījumā elektronisko sakaru komersants pamato informācijas nepieciešamību un norāda teritoriju, kurā paredzēts ierīkot vai būvēt ātrdarbīgu elektronisko sakaru tīklu.

(5) Tīkla operators, sniedzot elektronisko sakaru komersantam atbildi par fiziskās infrastruktūras būvdarbiem, par kuriem būvniecības ieceres iesniegumu plānots iesniegt nākamo sešu mēnešu laikā, vienlaikus nosūta Būvniecības informācijas sistēmas pārzinim informāciju par plānotās būvniecības vietu, veidu, būves nosaukumu, plānoto būvniecības ieceres iesnieguma iesniegšanas mēnesi un kontaktinformāciju. Informāciju par plānoto būvniecības ieceri publicē Būvniecības informācijas sistēmā, un tā ir publiski pieejama.

(6) Tīkla operators var noraidīt šā panta pirmajā vai trešajā daļā minēto informācijas pieprasījumu, ja pieprasījumā nav norādīta šā panta ceturtajā daļā minētā informācija vai informācija ir pieejama vienotajā informācijas punktā. Ja informācija ir pieejama citā publiskā tīmekļvietnē, tīkla operators atbildē norāda, kur pieprasītā informācija atrodama.

(7) Tīkla operators sniedz atbildi divu mēnešu laikā no šā panta pirmajā daļā minētā informācijas pieprasījuma saņemšanas dienas.

(8) Tīkla operators sniedz atbildi divu nedēļu laikā no šā panta trešajā daļā minētā informācijas pieprasījuma saņemšanas dienas.

(9) Ja nepieciešams, tīkla operators un elektronisko sakaru komersants savstarpēji vienojas par informācijas izmantošanas nosacījumiem.

6. pants. Apsekojuma pieprasīšana tīkla operatoram

(1) Elektronisko sakaru komersantam ir tiesības pieprasīt tīkla operatora fiziskās infrastruktūras konkrētu elementu apsekojumu uz vietas.

(2) Elektronisko sakaru komersants rakstveida pieprasījumā norāda apsekojuma pamatojumu, teritoriju, kurā izvietoti apsekošanai pieprasītie fiziskās infrastruktūras elementi, un, ja iespējams, tos tīkla operatora fiziskās infrastruktūras elementus, kurus plānots izmantot ātrdarbīga elektronisko sakaru tīkla elementu izvietojumam.

(3) Tīkla operators mēneša laikā no pieprasījuma saņemšanas dienas sniedz atļauju vai pamatotu atteikumu apsekot fiziskās infrastruktūras elementus. Ja par fiziskās infrastruktūras apsekojumu uz vietas tīkla operators nosaka maksu, tai jābūt objektīvi pamatotai un uz izmaksām balstītai.

(4) Tīkla operators var atteikt šā panta pirmajā daļā minēto pieprasījumu, pamatojot atteikumu, ja:

- 1) pieprasījumā nav norādīta šā panta otrajā daļā minētā informācija;
- 2) jauna ātrdarbīga elektronisko sakaru tīkla ierīkošana vai būvēšana negatīvi ietekmēs fiziskās infrastruktūras elementu lietošanas drošību vai mehānisko stiprību un stabilitāti.

(5) Ja nepieciešams, tīkla operators un elektronisko sakaru komersants savstarpēji vienojas par informācijas izmantošanas nosacījumiem.

7. pants. Piekļuve fiziskajai infrastruktūrai

(1) Elektronisko sakaru komersantam ir tiesības pieprasīt piekļuvi tīkla operatora fiziskajai infrastruktūrai nolūkā ierīkot vai būvēt ātrdarbīgu elektronisko sakaru tīklu.

(2) Elektronisko sakaru komersants rakstveida pieprasījumā pamato piekļuves nepieciešamību un norāda teritoriju, kurā paredzēts ierīkot vai būvēt ātrdarbīgu elektronisko sakaru tīklu, elektronisko sakaru tīkla elementus, kurus plāno izvietot, un, ja iespējams, fiziskās infrastruktūras elementus, kuriem tiek pieprasīta piekļuve, kā arī laikposmu, kurā piekļuve nepieciešama.

(3) Tīkla operators nodrošina elektronisko sakaru komersantam piekļuvi fiziskajai infrastruktūrai saskaņā ar taisnīgiem un saprātīgiem noteikumiem, ja pieprasījums par piekļuvi fiziskajai infrastruktūrai ir saistīts ar ātrdarbīga elektronisko sakaru tīkla ierīkošanu vai būvēšanu. Ja tīkla operators par piekļuvi fiziskajai infrastruktūrai nosaka maksu, tai jābūt objektīvi pamatotai un uz izmaksām balstītai.

(4) Tīkla operators var atteikt elektronisko sakaru komersantam piekļuvi fiziskajai infrastruktūrai, pamatojot atteikumu ar šādiem iemesliem:

- 1) pieprasījumā nav norādīta šā panta otrajā daļā minētā informācija;
- 2) jauna ātrdarbīga elektronisko sakaru tīkla ierīkošana vai būvēšana negatīvi ietekmēs fiziskās infrastruktūras elementu lietošanas drošību vai mehānisko stiprību un stabilitāti;
- 3) nepieciešamā vieta vai ietilpība nav pieejama un ir pietiekami pamatots fakts, ka attiecīgā vieta vai ietilpība turpmāk būs nepieciešama tīkla operatoram (piemēram, publiski pieejamos investīciju plānos);
- 4) tīkla integritātes un drošības apdraudējums;
- 5) pastāv risks, ka plānotie elektronisko sakaru pakalpojumi var radīt nopietnus traucējumus citu pakalpojumu nodrošināšanai, kurus sniedz tajā pašā fiziskajā infrastruktūrā, ja tiek apdraudēta tīkla operatora darbības jomu regulējošos normatīvajos aktos un līgumos noteiktā pakalpojumu nodrošināšanas kvalitāte;
- 6) ir pieejams alternatīvs risinājums, jo tīkla operators saskaņā ar taisnīgiem un saprātīgiem noteikumiem nodrošina piekļuvi fiziskajai infrastruktūrai vairumtirdzniecībā, kas ir piemērota ātrdarbīgu elektronisko sakaru tīklu nodrošināšanai;
- 7) piekļuves nodrošināšana ir pretrunā ar publiski finansēta projekta ietvaros izbūvētas fiziskās infrastruktūras saglabāšanas un ilgtspējas nosacījumiem;
- 8) piekļuves nodrošināšanai nepieciešamas papildu darbības, kas skar trešās personas īpašumtiesības.

(5) Tīkla operators atteikumu nevar pamatot ar aizsargjoslas esību.

(6) Tīkla operators divu mēnešu laikā izskata pieprasījumu un informē elektronisko sakaru komersantu par piekļuves nodrošināšanu vai sniedz pamatotu atteikumu.

8. pants. Fiziskās infrastruktūras būvniecības koordinēšana

(1) Tīkla operatoram ir tiesības un, ja to pieprasa elektronisko sakaru komersants, arī pienākums veikt sarunas nolūkā koordinēt fiziskās infrastruktūras būvniecību.

(2) Tīkla operators, kurš veic būvniecību, kas pilnībā vai daļēji finansēta no valsts vai pašvaldību līdzekļiem, izpilda elektronisko sakaru komersanta pamatotu rakstveida pieprasījumu koordinēt fiziskās infrastruktūras būvniecību nolūkā ierīkot vai būvēt ātrdarbīgu elektronisko sakaru tīklu.

(3) Šā panta otrajā daļā minētajā rakstveida pieprasījumā elektronisko sakaru komersants norāda attiecīgo teritoriju, kurā paredzēts ierīkot vai būvēt ātrdarbīga elektronisko sakaru tīkla elementus, un informāciju par to, ar kādām darbībām tas plāno iesaistīties tīkla operatora fiziskās infrastruktūras būvniecībā.

(4) Tīkla operators var atteikt šā panta otrajā daļā minēto rakstveida pieprasījumu par fiziskās infrastruktūras būvniecības koordinēšanu, ja:

- 1) pieprasījumā nav norādīta šā panta trešajā daļā minētā informācija;
- 2) elektronisko sakaru komersants neuzņemas segt visas izmaksas papildus sākotnēji plānotajām fiziskās infrastruktūras būvniecības izmaksām, tai skaitā izmaksas, ko rada papildu kavēšanās;
- 3) papildu fiziskās infrastruktūras būvniecība paredz izdarīt sākotnējā būvprojekta minimālajā sastāvā izmaiņas, kuru dēļ būvniecības process saskaņā ar būvniecību regulējošiem normatīvajiem aktiem jāuzsāk no jauna;
- 4) pieprasījums ir iesniegts pēc būvatļaujas saņemšanas vai pēc tam, kad apliecinājuma kartē vai paskaidrojuma rakstā izdarīta atzīme par būvniecības ieceres akceptu;
- 5) piekļuves nodrošināšana ir pretrunā ar publiski finansēta projekta ietvaros izbūvētas fiziskās infrastruktūras saglabāšanas un ilgtspējas nosacījumiem;
- 6) fiziskās infrastruktūras būvniecības koordinēšana nav iespējama, ievērojot būvnormatīvā noteiktos tīklu izvietojuma minimālos attālumus.

(5) Tīkla operators šā panta otrajā daļā minēto pieprasījumu nevar atteikt, pamatojoties ar aizsargjoslas esību.

(6) Tīkla operators mēneša laikā izskata šā panta otrajā daļā minēto pieprasījumu un sniedz elektronisko sakaru komersantam atbildi par fiziskās infrastruktūras būvniecības koordinēšanu vai pamatotu atteikumu.

(7) Tīkla operators, kuram ir pienākums ievērot iepirkumu regulējošos normatīvos aktus un kurš ir saņēmis šā panta otrajā daļā minēto elektronisko sakaru komersanta pieprasījumu, plānojot iepirkumu, ņem vērā šā likuma prasības.

9. pants. Iekšējā fiziskā infrastruktūra

(1) Būvniecības ierosinātājs, saņemot atļauju būvēt jaunu vai pārbūvēt esošu dzīvojamo māju vai nedzīvojamo ēku, nodrošina ātrdarbīgam elektronisko sakaru tīklam atbilstošu iekšējo fizisko infrastruktūru.

(2) Šā panta pirmo daļu var nepiemērot, ja:

- 1) pārbūvējamā dzīvojamā mājā vai nedzīvojamā ēkā jau ir ātrdarbīga elektronisko sakaru tīkla nodrošināšanai piemērota fiziskā infrastruktūra;
- 2) tiek būvēta vai pārbūvēta I grupas ēka;
- 3) jaunbūvējamā vai pārbūvējamā dzīvojamā ēka ir viengimenes dzīvojamā māja;
- 4) būvējot jaunu vai pārbūvējot dzīvojamo māju vai nedzīvojamo ēku, iekšējās fiziskās infrastruktūras būvniecība ir nesamērīga ekonomisku iemeslu dēļ, proti, pārsniedz piecus procentus no kopējām būvprojekta izmaksām;
- 5) ir objektīvi iemesli tam, ka līdz dzīvojamai mājai vai nedzīvojamai ēkai netiks nodrošināts ātrdarbīgs elektronisko sakaru tīkls;
- 6) paredzētajam nedzīvojamās ēkas lietošanas veidam nav nepieciešams izmantot ātrdarbīgu elektronisko sakaru tīklu;
- 7) dzīvojamai mājai vai nedzīvojamai ēkai — kultūras piemineklim vai kultūras pieminekli veidojošai vēsturiskās apbūves daļai —, pamatojoties uz kompetentās iestādes atzinumu, pēc iekšējās fiziskās infrastruktūras būvniecības samazinātos kultūrvēsturiskā vērtība.

(3) Elektronisko sakaru komersants ātrdarbīga elektronisko sakaru tīkla būvniecībai vai ierīkošanai dzīvojamā mājā vai nedzīvojamā ēkā var prasīt piekļuvi šā tīkla izvietojumam piemērotai iekšējai fiziskajai infrastruktūrai, ja dublēšana tehniski nav iespējama vai ekonomiski nav lietderīga.

(4) Elektronisko sakaru komersants rakstveida pieprasījumā par piekļuvi iekšējai fiziskajai infrastruktūrai pamato piekļuves nepieciešamību un norāda fizisko vai juridisko personu, kas izteikusi vēlmi slēgt elektronisko sakaru pakalpojuma līgumu par publisko interneta piekļuves pakalpojumu ar datu pārraides ātrumu vismaz 30 Mb/s saņemšanu šajā dzīvojamā mājā vai nedzīvojamā ēkā, iekšējās fiziskās infrastruktūras elementus, attiecībā uz kuriem tiek pieprasīta piekļuve, kā arī laikposmu, kurā ir nepieciešama piekļuve.

(5) Ja šā panta ceturtajā daļā minētais pieprasījums ir pamatots, tīkla operators, dzīvojamās mājas īpašnieks vai nedzīvojamās ēkas īpašnieks divu mēnešu laikā pēc attiecīgā pieprasījuma saņemšanas nodrošina elektronisko sakaru komersantam piekļuvi iekšējai fiziskajai infrastruktūrai. Ja par piekļuvi iekšējai fiziskajai infrastruktūrai tiek noteikta maksa, tai jābūt objektīvi pamatotai un balstītai uz izmaksām, kas radušās saistībā ar elektronisko sakaru komersanta darbībām elektronisko sakaru tīkla nodrošināšanai.

(6) Tīkla operators, dzīvojamās mājas īpašnieks vai nedzīvojamās ēkas īpašnieks var atteikt elektronisko sakaru komersantam piekļuvi iekšējai fiziskajai infrastruktūrai ātrdarbīga elektronisko sakaru tīkla elementu izvietojumam, ja:

- 1) pieprasījumā nav norādīta šā panta ceturtajā daļā minētā informācija;
- 2) jauna ātrdarbīga elektronisko sakaru tīkla ierīkošana vai būvēšana negatīvi ietekmēs fiziskās infrastruktūras elementu lietošanas drošību vai mehānisko stiprību un stabilitāti;
- 3) vajadzīgā vieta vai ietilpība nav pieejama.

10. pants. Domstarpību izskatīšana

(1) Elektronisko sakaru komersantam, tīkla operatoram, dzīvojamās mājas īpašniekam vai nedzīvojamās ēkas īpašniekam ir tiesības risināt domstarpības tiesā vai šķīrējtiesā normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā vai Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisijā (turpmāk — regulators) šajā likumā noteiktajā kārtībā.

(2) Elektronisko sakaru komersants, tīkla operators, dzīvojamās mājas īpašnieks vai nedzīvojamās ēkas īpašnieks domstarpību risināšanai var vērsties tiesā vai šķīrējtiesā, nevēršoties regulatorā. Ja elektronisko sakaru komersants, tīkla operators, dzīvojamās mājas īpašnieks vai nedzīvojamās ēkas īpašnieks ir vērsies tiesā vai šķīrējtiesā, viņš zaudē tiesības vērsties regulatorā.

(3) Regulators kā ārpusstiesas instance izskata domstarpības starp elektronisko sakaru komersantu un tīkla operatoru, dzīvojamās mājas īpašnieku vai nedzīvojamās ēkas īpašnieku par to tiesībām un pienākumiem, kas izriet no šā likuma un attiecas uz šādiem jautājumiem:

- 1) informācijas pieprasīšana, ja domstarpības ir saistītas ar šā likuma 5. pantā minētajām tiesībām un pienākumiem;
- 2) fiziskās infrastruktūras apsekojums, ja domstarpības ir saistītas ar šā likuma 6. pantā minētajām tiesībām un pienākumiem;
- 3) piekļuve fiziskajai infrastruktūrai, ja domstarpības ir saistītas ar šā likuma 7. pantā minētajām tiesībām un pienākumiem;
- 4) fiziskās infrastruktūras būvdarbu koordinēšana, ja domstarpības ir saistītas ar šā likuma 8. pantā minētajām tiesībām un pienākumiem;
- 5) piekļuve iekšējai fiziskajai infrastruktūrai, ja domstarpības ir saistītas ar šā likuma 9. panta trešajā, ceturtajā, piektajā un sestajā daļā minētajām tiesībām un pienākumiem.

(4) Regulators pieprasa un domstarpībās iesaistītās puses un citas valsts un pašvaldību institūcijas noteiktā termiņā bez maksas sniedz savā rīcībā esošo informāciju, ja tā nepieciešama domstarpību izšķiršanai. Valsts un pašvaldību institūcijas regulatora noteiktajā termiņā sniedz tam atzinumu par attiecīgās institūcijas kompetencē esošajiem jautājumiem, ja tas ir nepieciešams domstarpību izskatīšanai.

(5) Regulators šā panta trešajā daļā norādīto domstarpību izskatīšanai nepiemēro likuma “Par sabiedrisko pakalpojumu regulatoriem” VII nodaļā norādīto strīdu izskatīšanas kārtību.

(6) Regulators neizskata domstarpības jautājumos, kas saistīti ar būvniecību regulējošu normatīvo aktu piemērošanu.

11. pants. Iesniegums par domstarpību izskatīšanu

(1) Elektronisko sakaru komersants, tīkla operators, dzīvojamās mājas īpašnieks vai nedzīvojamās ēkas īpašnieks iesniedz regulatoram rakstveida iesniegumu par domstarpību izskatīšanu (turpmāk — iesniegums). Iesniegumā norāda šādu informāciju:

- 1) par iesniedzēju: fiziskajai personai — vārdu, uzvārdu, personas kodu, dzīvesvietu vai citas ziņas, kas palīdz identificēt personu; juridiskajai personai — nosaukumu, reģistrācijas numuru un juridisko adresi;
- 2) par atbildētāju: fiziskajai personai — vārdu, uzvārdu, dzīvesvietu vai citas ziņas, kas palīdz identificēt personu; juridiskajai personai — nosaukumu, reģistrācijas numuru un juridisko adresi;
- 3) citus domstarpību dalībniekus vai ieinteresētās personas;
- 4) faktu aprakstu;
- 5) no minētajiem faktiem izrietošo domstarpību priekšmetu un iesniedzēja prasījumu;
- 6) iesnieguma pamatojumu un citus ar domstarpībām saistītus argumentus.

(2) Iesniedzējs pievieno iesniegumam rakstveida materiālus un pierādījumus, kas pamato domstarpību rašanos un domstarpību priekšmetu un pierāda, ka pirms vērsšanās regulatorā tas ir ievērojis šā likuma 5., 6., 7., 8. un 9. pantā norādīto sadarbības kārtību.

(3) Par iesnieguma saņemšanas dienu uzskatāma diena, kad regulators ir saņēmis visu šā panta pirmajā daļā norādīto informāciju un iesniegumam pievienoti dokumenti saskaņā ar šā panta otro daļu, kā arī ir veikts maksājums par domstarpību izskatīšanu.

(4) Iesnieguma iesniegšana regulatoram neaptur plānoto vai uzsākto būvniecības procesu.

12. pants. Iesnieguma izvērtēšana

(1) Regulators izskata iesniegumu divu mēnešu laikā no tā saņemšanas dienas, izņemot iesniegumu par domstarpībām saistībā ar piekļuvi esošai fiziskajai infrastruktūrai, ko izskata četru mēnešu laikā.

(2) Regulators neizskata domstarpības un saskaņā ar Iesniegumu likumu sniedz atbildi, kuru paraksta regulatora priekšsēdētājs, ja konstatēta atbilstība vismaz vienam no šādiem nosacījumiem:

- 1) saskaņā ar šo likumu nav pamata domstarpību izskatīšanai;
- 2) iesniegums neatbilst šā likuma 11. panta pirmajā un otrajā daļā minētajiem noteikumiem;
- 3) iesniedzējs pirms vērsšanās regulatorā nav ievērojis šā likuma 5., 6., 7., 8. vai 9. pantā norādīto sadarbības kārtību;
- 4) nav veikts maksājums par domstarpību izskatīšanu.

(3) Ja regulators nekonstatē šā panta otrajā daļā noteikto nosacījumu, tas paziņo atbildētājam par iesniedzēja iesniegumu un nosaka paskaidrojuma un pierādījumu iesniegšanas termiņu. Atbildētājs rakstveidā sniedz regulatoram paskaidrojumu un pierādījumus tā noteiktajā termiņā. Atbildētājs paskaidrojumā norāda šādu informāciju:

- 1) vai atzīst prasījumu pilnībā vai kādā tā daļā;
- 2) savus iebildumus pret prasījumu un to pamatojumu;
- 3) pierādījumus, kas apstiprina viņa iebildumus pret prasījumu un to pamatojumu, kā arī normatīvos aktus, uz kuriem tie pamatoti;

4) citus apstākļus, kurus uzskata par nozīmīgiem lietas izskatīšanā.

(4) Ja pēc atbildētāja paskaidrojuma un pierādījumu saņemšanas un izvērtēšanas regulators konstatē vismaz vienu no šā panta otrās daļas 1., 2. vai 3. punktā minētajiem nosacījumiem, tas saskaņā ar Iesniegumu likumu sniedz iesniedzējam atbildi, kuru paraksta regulatora priekšsēdētājs.

(5) Regulators, ņemot vērā iesniegumā norādīto domstarpību priekšmetu, izvērtē prasījuma pamatotību, kā arī to, vai nosacījumi ir caurredzami un nav diskriminējoši.

13. pants. Domstarpību izskatīšanas process

(1) Regulators iesniegumu izskata rakstveida procesā.

(2) Izskatot domstarpības rakstveida procesā, regulators iepazīstas ar iesniegtajiem materiāliem un, ja nepieciešams, pieprasa domstarpībās iesaistītajām pusēm rakstveidā iesniegt papildu informāciju un pierādījumus.

(3) Regulators var izskatīt domstarpības bez domstarpībās iesaistīto pušu vai to pārstāvju klātbūtnes, pamatojoties tikai uz iesniegtajiem rakstveida un citiem pierādījumiem, ja lietā esošie materiāli ir pietiekami.

(4) Ja regulators uzskata, ka atsevišķa jautājuma izlemšanai ir nepieciešams uzklaut domstarpībās iesaistītās puses vai ekspertu, tas sasauca regulatora padomes sēdi, uz kuru rakstveidā uzaicina domstarpībās iesaistītās puses vai to pārstāvjus un, ja nepieciešams, ekspertu, lai uzklautu paskaidrojumus, iebildumus un atzinumu. Uzaicinājumā norāda sēdes norises laiku un vietu.

(5) Ja uzaicinātās personas uz regulatora padomes sēdi nav ieradušās, regulators var izskatīt domstarpības bez domstarpībās iesaistīto pušu vai to pārstāvju klātbūtnes. Ja kāda no domstarpībās iesaistītajām pusēm vai tās pārstāvis paziņo regulatoram par neierašanos uz domstarpību izskatīšanas sēdi, norādot attaisnojošus iemeslus, regulators, ņemot vērā domstarpībās iesaistītās puses vai tās pārstāvja sniegto informāciju par neierašanās iemesliem, var atlikt domstarpību izskatīšanu, informējot domstarpībās iesaistītās puses par sēdes atlikšanu, kā arī par nākamās sēdes norises laiku un vietu.

(6) Domstarpībās iesaistītās puses godprātīgi īsteno savas procesuālās tiesības, ievērojot sacīkstes principu. Tām ir vienādas tiesības paust savu viedokli un aizstāvēt savas tiesības un intereses.

(7) Domstarpībās iesaistīto pušu sacīkste notiek, pusēm sniedzot paskaidrojumus, iesniedzot pierādījumus, kā arī regulatoram adresētus pieteikumus un veicot citas procesuālās darbības šajā likumā noteiktajā kārtībā.

(8) Domstarpību izskatīšanas laikā jebkura domstarpībās iesaistītā puse, informējot par to regulatoru, var pieaicināt ekspertu atzinuma sniegšanai vai veikt citas tiesiskas darbības, lai iegūtu pierādījumus, kuriem ir nozīme domstarpību izskatīšanā.

(9) Ja tas ir nepieciešams domstarpību izskatīšanai, regulators pieprasa no valsts vai pašvaldības institūcijas atzinumu, kas sniedzams regulatora noteiktajā termiņā.

(10) Domstarpībās iesaistītās puses dokumentus svešvalodās iesniedz, pievienojot tiem tulkojumu valsts valodā.

(11) Domstarpībās iesaistītās puses vai to pārstāvji, kuri neprot valsts valodu, paši nodrošina sev tulku.

(12) Regulatora priekšsēdētājs izbeidz domstarpību izskatīšanas procesu, ja iesniedzējs atsauc iesniegumu par domstarpību izskatīšanu. Regulatora padome pieņem lēmumu izbeigt domstarpību izskatīšanas procesu, ja domstarpībās iesaistītās puses nav iesniegušas pietiekamus pierādījumus.

(13) Regulators domstarpības izskata valsts valodā.

(14) Domstarpību izskatīšanas sēdes protokols un regulatora pieņemtais lēmums rakstveidā sagatavojams valsts valodā.

(15) Fiziskā persona domstarpību izskatīšanā sevi pārstāv pati vai pilnvaro pārstāvi. Fiziskās personas pārstāvību noformē ar notariāli apliecinātu pilnvaru vai domstarpību izskatīšanas sēdē ar mutvārdu paziņojumu, par ko izdarāms ieraksts domstarpību izskatīšanas sēdes protokolā.

(16) Juridisko personu domstarpību izskatīšanā pārstāv amatpersona, kas darbojas atbilstoši likumā, statūtos vai nolikumā piešķirtajām pilnvarām, vai arī cits juridiskās personas pilnvarots pārstāvis. Juridiskās personas pārstāvību noformē ar rakstveida pilnvaru vai dokumentiem, kas apliecina amatpersonas tiesības bez īpaša pilnvarojuma pārstāvēt juridisko personu.

(17) Dzīvojamās mājas un nedzīvojamās ēkas kopīpašniekus domstarpību izskatīšanā pārstāv kopīpašnieku pilnvarots pārstāvis.

(18) Advokāta pilnvarojumu juridiskās palīdzības sniegšanai apliecina orderis. Ja advokāts uzstājas kā domstarpībās iesaistītās puses pilnvarots pārstāvis, pilnvarojumu apliecina ar rakstveida pilnvaru. Ja fiziskās personas pārstāvis ir zvērināts advokāts, pilnvarojumu apliecina ar rakstveida pilnvaru bez notariāla apliecinājuma.

(19) Pārstāvim ir tiesības pārstāvamā vārdā izpildīt visas procesuālās darbības. Pārstāvamajam ir saistošas visas procesuālās darbības, kuras pārstāvis izpildījis viņam dotā pilnvarojuma ietvaros. Regulatora paziņojumus, rēķinus un citus dokumentus nosūta tikai vienam pārstāvim. Ja domstarpībās iesaistīto pusi pārstāv vairāki pārstāvji, tie vienojas un iesniedz regulatoram viena pārstāvja adresi, uz kuru regulators sūta paziņojumus, rēķinus un citus dokumentus. Ja pārstāvji nevienojas par viena pārstāvja adresi, regulators sūta paziņojumus, rēķinus un citus dokumentus vienam pārstāvim pēc savas izvēles.

(20) Ja pārstāvamais atsauc pārstāvim doto pilnvarojumu, pārstāvamais rakstveidā paziņo par to regulatoram. Mutvārdu paziņojumu par pilnvarojuma atsaukšanu var sniegt domstarpību izskatīšanas sēdē, un par to izdarāms ieraksts domstarpību izskatīšanas sēdes protokolā. Pārstāvim ir tiesības atteikties vest lietu, par to rakstveidā paziņojot pārstāvamajam un regulatoram.

14. pants. Izlīgums

(1) Ja domstarpību izskatīšanas laikā domstarpībās iesaistītās puses vienojas par izlīgumu, regulatora priekšsēdētājs izbeidz domstarpību izskatīšanas procesu.

(2) Domstarpībās iesaistītajām pusēm, kuras ir vienojušās par izlīgumu, nav tiesību no jauna iesniegt regulatoram iesniegumu par domstarpību izskatīšanu attiecībā uz to pašu priekšmetu uz tā paša pamata.

15. pants. Lēmums par domstarpību izskatīšanu

(1) Regulatora padome lietā par domstarpību izskatīšanu pieņem lēmumu un nosaka tā izpildes kārtību un termiņu. Regulators lēmumā norāda iesniedzēja prasījumu, atbildētāja iebildumus, domstarpībās iesaistīto pušu sniegtos paskaidrojumus, lietā konstatētos faktus, pierādījumus un argumentus, ar kuriem pamatots lēmums, normatīvos aktus, uz kuriem regulators ir pamatojies, konstatēto lietas apstākļu juridisko novērtējumu, kā arī secinājumus par prasījuma pamatotību vai nepamatotību. Lēmuma lemjošajā daļā regulators norāda, vai iesniedzēja prasījums ir pilnībā vai daļēji apmierināts vai noraidīts, atsevišķi norādot to prasījuma daļu, kuru daļēji apmierina vai noraida. Regulators lēmumā var noteikt domstarpībās iesaistītajai pusei pienākumu izpildīt konkrētas darbības regulatora noteiktajā termiņā.

(2) Regulators piecu darbdienu laikā pēc lēmuma pieņemšanas nosūta vienu lēmuma eksemplāru katrai domstarpībās iesaistītajai pusei un lēmumu publisko savā tīmekļvietnē.

(3) Ja domstarpībās iesaistītā puse nav apmierināta ar regulatora lēmumu par domstarpību izskatīšanu, tā ar prasības pieteikumu par domstarpību priekšmetu ir tiesīga vērsties tiesā vai šķīrētītiesā normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā 30 dienu laikā no dienas, kad pieņemts regulatora lēmums par domstarpību izskatīšanu.

(4) Regulatora lēmums par domstarpību izskatīšanu stājas likumīgā spēkā dienā, kad ir pagājis šā panta trešajā daļā noteiktais termiņš un tiesā vai šķīrējtiesā saskaņā ar normatīvajiem aktiem nav iesniegts pieteikums par domstarpību priekšmetu. Ja tiesā vai šķīrējtiesā ir iesniegts pieteikums par domstarpību priekšmetu, regulatora lēmums stājas spēkā dienā, kad stājas spēkā šķīrējtiesas lēmums par šķīrējtiesas procesa izbeigšanu vai tiesas lēmums par tiesvedības izbeigšanu.

(5) Ja domstarpībās iesaistītā puse šā panta trešajā daļā noteiktajā kārtībā tiesā vai šķīrējtiesā iesniedz prasības pieteikumu par domstarpību priekšmetu, kas skar daļu regulatora lēmuma, regulatora lēmums daļā, par kuru nav iesniegts prasības pieteikums tiesā vai šķīrējtiesā, stājas spēkā, kad beidzies šā panta trešajā daļā noteiktais termiņš.

(6) Domstarpībās iesaistītā puse, kā arī tās tiesību pārņēmējs pēc tam, kad regulatora lēmums par domstarpību izskatīšanu stājies likumīgā spēkā, nav tiesīga no jauna iesniegt regulatoram iesniegumu par domstarpību izskatīšanu attiecībā uz to pašu domstarpību priekšmetu uz tā paša pamata.

(7) Regulatora lēmums par domstarpību izskatīšanu, kas stājies likumīgā spēkā, ir saistošs domstarpībās iesaistītajām pusēm.

(8) Ja regulatora lēmums par domstarpību izskatīšanu netiek izpildīts labprātīgi, domstarpībās iesaistītā ieinteresētā puse var vērsties tiesā ar pieteikumu par izpildu raksta izsniegšanu regulatora lēmuma piespiedu izpildei.

16. pants. Maksājums par domstarpību izskatīšanu

(1) Domstarpībās iesaistītā puse par domstarpību izskatīšanu veic maksājumu.

(2) Regulators nosaka domstarpību izskatīšanas maksājuma apmēru, maksāšanas kārtību un termiņu. Domstarpību izskatīšanas maksājumā iekļauj visas izmaksas, kas regulatoram rodas, izskatot domstarpības. Minēto maksājumu ieskaita valsts budžetā regulatora kontā Valsts kasē, nodalot to no regulatora darbības finansējuma, kas noteikts likumā "Par sabiedrisko pakalpojumu regulatoriem". Maksājums izmantojams vienīgi šajā likumā paredzēto domstarpību izskatīšanas procesā radušos izmaksu segšanai.

(3) Iesniedzējs, iesniedzot iesniegumu, samaksā regulatora noteikto maksājumu pilnā apmērā.

(4) Regulators neatmaksā maksājumu par domstarpību izskatīšanu, ja:

- 1) tas ir izskatījis domstarpības;
- 2) tas uz iesniegumu ir sniedzis atbildi saskaņā ar šā likuma 12. panta otro un ceturto daļu;
- 3) tas ir veicis darbības, lai izvērtētu iesniegumu;
- 4) domstarpībās iesaistītās puses ir vienojušās par izlīgumu;
- 5) domstarpībās iesaistītās puses nav iesniegušas pietiekamus pierādījumus, lai varētu izskatīt domstarpības;
- 6) iesniedzējs ir lūdzis domstarpības neizskatīt.

Pārejas noteikums

Šā likuma 10., 11., 12., 13., 14., 15. un 16. pants stājas spēkā vienlaikus ar grozījumiem Civilprocesa likumā par regulatora lēmumu par strīdu vai domstarpību izskatīšanu piespiedu izpildi.

Informatīva atsauce uz Eiropas Savienības direktīvu

Likumā iekļautas tiesību normas, kas izriet no Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 15. maija direktīvas 2014/61/ES par pasākumiem ātrdarbīgu elektronisko sakaru tīklu izvēršanas izmaksu samazināšanai.

Likums Saeimā pieņemts 2017. gada 23. martā.

Valsts prezidents R. Vējonis

Rīgā 2017. gada 5. aprīlī

Publikācija "Latvijas Vēstnesī" 05.04.2017., Nr. 70.

Saeima ir pieņēmusi un Valsts
prezidents izsludina šādu likumu:

**155. 557L/12 Par Latvijas Republikas un Japānas konvenciju par
nodokļu dubultās uzlikšanas attiecībā uz ienākuma
nodokļiem, ļaunprātīgas izvairīšanās no nodokļu
maksāšanas un nodokļu nemaksāšanas novēršanu
un tās protokolu**

1. pants. 2017. gada 18. janvārī parakstītā Latvijas Republikas un Japānas konvencija par nodokļu dubultās uzlikšanas attiecībā uz ienākuma nodokļiem, ļaunprātīgas izvairīšanās no nodokļu maksāšanas un nodokļu nemaksāšanas novēršanu (turpmāk — Konvencija) un tās 2017. gada 18. janvārī parakstītais protokols (turpmāk — Protokols) ar šo likumu tiek pieņemts un apstiprināts.

2. pants. Konvencijā un Protokolā paredzēto saistību izpildi koordinē Finanšu ministrija.

3. pants. Konvencija un Protokols stājas spēkā Konvencijas 30. pantā noteiktajā laikā un kārtībā, un Ārlietu ministrija par to paziņo oficiālajā izdevumā “Latvijas Vēstnesis”.

4. pants. Likums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā izsludināšanas. Līdz ar likumu izsludināma Konvencija un Protokols angļu valodā un to tulkojums latviešu valodā.

Likums Saeimā pieņemts 2017. gada 30. martā.

Valsts prezidents R. Vējonis

Rīgā 2017. gada 5. aprīlī

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 05.04.2017., Nr. 70.

LATVIJAS REPUBLIKAS

UN

JAPĀNAS

KONVENCIJA PAR NODOKĻU DUBULTĀS UZLIKŠANAS ATTIECĪBĀ UZ

IENĀKUMA NODOKĻIEM,

ĻAUNPRĀTĪGAS IZVAIRĪŠANĀS NO NODOKĻU MAKSĀŠANAS UN

NODOKĻU NEMAKSĀŠANAS NOVĒRŠANU

Latvijas Republika un Japāna,

apliecinādamas vēlēšanos turpmāk attīstīt to ekonomiskās attiecības un stiprināt to sadarbību nodokļu jautājumos,

nolūkā noslēgt Konvenciju par nodokļu dubultās uzlikšanas novēršanu attiecībā uz ienākuma nodokļiem, lai neradītu nodokļa neuzlikšanas vai nodokļa samazināšanas iespējas, izmantojot ļaunprātīgu izvairīšanos no nodokļu maksāšanas vai nodokļu nemaksāšanu (tai skaitā nodokļu konvenciju ar labvēlīgākiem noteikumiem izmantošanu (*treaty-shopping*) ar mērķi gūt šajā konvencijā paredzētos atvieglojumus, lai tos iegūtu trešo valstu rezidenti),

ir vienojušās par turpmāko:

1. PANTS

PERSONAS, UZ KURĀM ATTIECAS KONVENCIJA

1. Šī konvencija attiecas uz personām, kuras ir vienas vai abu Līgumslēdzēju Valstu rezidenti.
2. Šajā konvencijā ienākums, ko gūst saimnieciska vienība vai juridisks veidojums, kas tiek uzskatīts par pilnībā vai daļēji fiskāli caurskatāmu saskaņā ar vienas vai otras Līgumslēdzējas Valsts nodokļu normatīvajiem aktiem vai kas gūts, izmantojot šādu vienību vai veidojumu, tiek uzskatīts par Līgumslēdzējas Valsts rezidenta ienākumu, bet tikai tādā apmērā, cik šis ienākums tiek uzskatīts par šīs Līgumslēdzējas Valsts rezidenta ienākumu šīs Līgumslēdzējas Valsts nodokļu uzlikšanas vajadzībām. Nekādā gadījumā šīs daļas noteikumi nav interpretējami kā tādi, kas jebkādā veidā ierobežo Līgumslēdzējas Valsts tiesības uzlikt nodokļus šīs Līgumslēdzējas Valsts rezidentiem. Šajā daļā, termins “fiskāli caurskatāms” nozīmē situācijas, kurās saskaņā ar Līgumslēdzējas Valsts nodokļu normatīvajiem aktiem saimnieciskas vienības vai juridiska veidojuma ienākumam vai tā daļai uzliet nodokli nevis saimnieciskās vienības vai juridiskā veidojuma līmenī, bet personu, kam ir līdzdalība šajā saimnieciskajā vienībā vai juridiskajā veidojumā, līmenī, it kā šo ienākumu vai tā daļu šīs personas būtu tieši guvušas laikā, kad šāds ienākums vai tā daļa ir saņemta neatkarīgi no tā, vai šī saimnieciskā vienība vai juridiskais veidojums ir vai nav izmaksājis šo ienākumu vai tā daļu šādām personām.

2. PANTS NODOKĻI, UZ KURIEM ATTIECAS KONVENCIJA

1. Spēkā esošie nodokļi, uz kuriem attiecas šī konvencija:

a) Japānā:

- (i) ienākuma nodoklis;
- (ii) uzņēmumu nodoklis;
- (iii) īpašs ienākuma nodoklis rekonstrukcijai;
- (iv) vietējais uzņēmumu nodoklis; un
- (v) vietējie iedzīvotāju nodokļi (turpmāk tekstā “Japānas nodokļi”); un

b) Latvijā:

- (i) uzņēmumu ienākuma nodoklis; un
- (ii) iedzīvotāju ienākuma nodoklis (turpmāk tekstā “Latvijas nodokļi”).

2. Šī konvencija attiecas arī uz jebkuriem identiskiem vai pēc būtības līdzīgiem nodokļiem, kas, papildinot vai aizstājot esošos nodokļus, tiek ieviesti pēc Konvencijas parakstīšanas datuma. Līgumslēdzēju Valstu kompetentās iestādes savstarpēji informē viena otru par jebkuriem būtiskiem grozījumiem, kas veikti šo valstu nodokļu normatīvajos aktos.

3. PANTS VISPĀRĪGĀS DEFINĪCIJAS

1. Šajā Konvencijā, ja vien no konteksta neizriet citādi:

- a) termins “Japāna”, lietots ģeogrāfiskā nozīmē, apzīmē visu Japānas teritoriju, tai skaitā tās teritoriālo jūru, kurā ir spēkā normatīvie akti attiecībā uz Japānas nodokļiem, un visa zona aiz tās teritoriālās jūras, tai skaitā jūras un zemes dzīles, uz kurām Japānai ir suverēnas tiesības saskaņā ar starptautiskajām tiesībām un kurās ir spēkā normatīvie akti attiecībā uz Japānas nodokļiem;
- b) termins “Latvija” nozīmē Latvijas Republiku, un, lietots ģeogrāfiskā nozīmē, tas apzīmē Latvijas Republikas teritoriju un jebkuru citu Latvijas Republikas teritoriālajiem ūdeņiem piegulošu teritoriju, kurā saskaņā ar Latvijas Republikas normatīvajiem aktiem un starptautiskajām tiesībām var tikt īstenotas Latvijas Republikas tiesības uz jūras un zemes dzīlēm un tur esošajiem dabas resursiem;
- c) termini “Līgumslēdzēja Valsts” un “otra Līgumslēdzēja Valsts”, atkarībā no konteksta, nozīmē Latviju vai Japānu;
- d) termins “persona” nozīmē fizisku personu, sabiedrību un jebkuru citu personu apvienību;
- e) termins “sabiedrība” nozīmē jebkuru korporatīvu apvienību vai jebkuru vienību, kas nodokļu uzlikšanas vajadzībām tiek uzskatīta par korporatīvu apvienību;
- f) termins “uzņēmums” piemērojams jebkuras uzņēmējdarbības veikšanai;
- g) termini “Līgumslēdzējas Valsts uzņēmums” un “otras Līgumslēdzējas Valsts uzņēmums” attiecīgi nozīmē uzņēmumu, ko vada Līgumslēdzējas Valsts rezidents, un uzņēmumu, ko vada citas Līgumslēdzējas Valsts rezidents;
- h) termins “starptautiskā satiksme” nozīmē jebkuru pārvadājumu ar kuģi vai gaisa kuģi, ko veic Līgumslēdzējas Valsts uzņēmums, izņemot tos gadījumus, kad kuģis vai gaisa kuģis tiek ekspluatēts vienīgi citas Līgumslēdzējas Valsts iekšienē;

- i) termins “kompetentā iestāde” nozīmē:
 - (i) Japānā, finanšu ministru vai tā pilnvaroto pārstāvi; un
 - (ii) Latvijā, Finanšu ministriju vai tās pilnvaroto pārstāvi;
- j) termins “valstspiederīgais” attiecībā uz Līgumslēdzēju Valsti nozīmē:
 - (i) ikvienu fizisku personu, kurai ir šīs līgumslēdzējas valsts piederība; un
 - (ii) ikvienu juridisku personu, personālsabiedrību vai apvienību, kuras statuss kā tāds izriet no šajā līgumslēdzējā valstī spēkā esošajiem normatīvajiem aktiem;
- k) termins “uzņēmējdarbība” ietver profesionālu pakalpojumu un cita veida neatkarīga rakstura pakalpojumu sniegšanu; un
- l) termins “pensiju fonds” nozīmē jebkuru personu, kas:
 - (i) izveidota saskaņā ar Līgumslēdzējas Valsts normatīvajiem aktiem;
 - (ii) tiek, galvenokārt, pārvaldīta, lai administrētu vai nodrošinātu pensijas, pensionēšanās pabalstus vai citu līdzīgu atlīdzību, vai gūtu ienākumu citu pensiju fondu labā; un
 - (iii) ir atbrīvota no nodokļiem šajā Līgumslēdzējā Valstī attiecībā uz ienākumu, kas gūts no (ii) apakšpunktā minētajām darbībām.

2. Attiecībā uz šīs konvencijas piemērošanu, ko jebkurā laikā veic Līgumslēdzēja Valsts, visiem tajā nedefinētajiem terminiem ir tāda nozīme, kāda tiem tajā laikā ir attiecīgās Līgumslēdzējas Valsts normatīvajos aktos attiecībā uz nodokļiem, uz ko attiecas Konvencija, ja vien no konteksta nav izsecināms citādi, turklāt šīs Līgumslēdzējas Valsts attiecīgajos nodokļu normatīvajos aktos paredzētā nozīme prevalē pār citos šīs Līgumslēdzējas Valsts normatīvajos aktos paredzēto nozīmi.

4. PANTS REZIDENTS

1. Šajā konvencijā termins «Līgumslēdzējas Valsts rezidents» nozīmē jebkuru personu, kurai saskaņā ar šīs Līgumslēdzējas Valsts normatīvajiem aktiem uzliek nodokļus, pamatojoties uz tās pastāvīgo dzīvesvietu, rezidenci, vadītāja vai galvenā biroja atrašanās vietu, vadības vietu vai jebkuru citu līdzīgu kritēriju, un ietver arī šo Līgumslēdzēju Valsti un jebkuru tās politiski administratīvo vienību vai pašvaldību, kā arī šīs Līgumslēdzējas Valsts pensiju fondu. Tomēr šis termins neietver tās personas, kurām šajā Līgumslēdzējā Valstī nodokļi tiek uzlikti tikai attiecībā uz to ienākumiem no šajā valstī esošajiem peļņas avotiem.

2. Ja saskaņā ar 1. daļas noteikumiem fiziskā persona ir abu Līgumslēdzēju Valstu rezidents, tās statuss nosakāms šādi:

- a) šī persona tiek uzskatīta tikai par tās Līgumslēdzējas Valsts rezidentu, kurā atrodas tās pastāvīgā dzīvesvieta, kas tai ir pieejama; ja tās pastāvīgā dzīvesvieta, kas tai ir pieejama, ir abās Līgumslēdzējās Valstīs, šī persona tiek uzskatīta tikai par tās Līgumslēdzējas Valsts rezidentu, ar kuru tai ir ciešākas personiskās un ekonomiskās attiecības (vitālo interešu centrs);
- b) ja nav iespējams noteikt Līgumslēdzēju Valsti, kurā šai personai ir vitālo interešu centrs, vai arī tai nav pastāvīgas dzīvesvietas, kas tai ir pieejama, nevienā Līgumslēdzējā Valstī, šī persona tiek uzskatīta tikai par tās Līgumslēdzējas Valsts rezidentu, kura ir tās ierastā mītnes zeme;
- c) ja šai personai ierastā mītnes zeme (uzturēšanās vieta) ir abās Līgumslēdzējās Valstīs vai nav nevienā no tām, tā tiek uzskatīta tikai par tās Līgumslēdzējas Valsts rezidentu, kuras valstspiederīgais ir šī persona;

- d) ja šī persona ir abu Līgumslēdzēju Valstu valstspiederīgais vai nav nevienas šīs valsts piederīgais, Līgumslēdzēju Valstu kompetentās iestādes izšķir šo jautājumu, savstarpēji vienojoties.

3. Ja saskaņā ar 1. daļas noteikumiem persona, kas nav fiziskā persona, ir abu Līgumslēdzēju Valstu rezidents, Līgumslēdzēju Valstu kompetentās iestādes cenšas, savstarpēji vienojoties, noteikt Līgumslēdzēju Valsti, par kuras rezidentu tiks uzskatīta šī persona šīs konvencijas piemērošanas mērķiem, ņemot vērā tās vadītāja vai galvenā biroja atrašanās vietu, tās efektīvās vadības atrašanās vietu, vietu, kur tā reģistrēta vai citādi izveidota, un jebkurus citus atbilstošos faktus. Ja šāda vienošanās nepastāv, šī persona nav tiesīga saņemt nevienu šajā konvencijā paredzēto nodokļu atvieglojumu vai atbrīvojumu.

5. PANTS PASTĀVĪGĀ PĀRSTĀVNICĪBA

1. Šajā konvencijā termins “pastāvīgā pārstāvniecība” nozīmē noteiktu uzņēmējdarbības vietu, kur uzņēmums pilnībā vai daļēji veic uzņēmējdarbību.

2. Termins “pastāvīgā pārstāvniecība”, galvenokārt, ietver:

- a) vadības atrašanās vietu;
- b) filiāli;
- c) biroju;
- d) fabriku;
- e) darbnīcu; un
- f) šahtu, naftas vai gāzes ieguves vietu, akmeņlauztuves vai jebkuru citu dabas resursu ieguves vietu.

3. Būvlaukums vai celtniecības, vai instalācijas projekts ir uzskatāmi par pastāvīgo pārstāvniecību tikai tad, ja tie notiek ilgāk par divpadsmit mēnešiem. Lai noteiktu, vai šīs daļas pirmajā teikumā minētais divpadsmit mēnešu periods ir pārsniegts, ja:

- a) Līgumslēdzējas Valsts uzņēmums veic uzņēmējdarbību otrā Līgumslēdzējā Valstī vietā, kas uzskatāma par būvlaukumu vai celtniecības, vai instalācijas projektu, un šīs darbības tiek veiktas vienu vai vairākus laika periodus, kas kopumā pārsniedz 30 dienas, nepārsniedzot divpadsmit mēnešu laika periodu, un
- b) saistītās darbības tiek veiktas tajā pašā būvlaukumā vai celtniecības, vai instalācijas projektā dažādos laika periodos, kur katrs pārsniedz 30 dienas, ko veic viens vai vairāki uzņēmumi, kas cieši saistīti ar pirmo minēto uzņēmumu,

šie dažādie laika periodi tiek pievienoti laika periodam, kurā pirmais minētais uzņēmums veicis uzņēmējdarbību šajā būvlaukumā vai celtniecības, vai instalācijas projektā.

4. Neatkarīgi no šī panta iepriekšējiem noteikumiem termins “pastāvīgā pārstāvniecība” neietver:

- a) ēku un iekārtu izmantošanu tikai uzņēmumam piederošo preču vai izstrādājumu uzglabāšanai, demonstrēšanai vai piegādei;
- b) uzņēmumam piederošo preču vai izstrādājumu krājumu, kas paredzēti tikai uzglabāšanai, demonstrēšanai vai piegādei, uzturēšanu;
- c) uzņēmumam piederošo preču vai izstrādājumu krājumu, kas paredzēti tikai pārstrādei, ko veic cits uzņēmums, uzturēšanu;

- d) noteiktas uzņēmējdarbības vietas uzturēšanu, kas paredzēta tikai preču vai izstrādājumu iepirkšanai vai informācijas vākšanai uzņēmuma vajadzībām;
- e) noteiktas uzņēmējdarbības vietas uzturēšanu, kas paredzēta tikai, lai veiktu uzņēmuma labā jebkuru darbību, kas nav uzskaitītas a) līdz d) punktos, ja šai darbībai ir sagatavošanas vai palīgdarbības raksturs; vai
- f) noteiktas uzņēmējdarbības vietas uzturēšanu, kas paredzēta tikai, lai veiktu a) līdz e) punktos minētās darbības jebkādā to kombinācijā, ja noteiktas uzņēmējdarbības vietas darbību kopumam, kas rodas no šīs kombinācijas, ir sagatavošanas vai palīgdarbības raksturs.

5. 4. daļa neattiecas uz noteiktu uzņēmējdarbības vietu, ko izmanto vai uztur uzņēmums, ja tas pats uzņēmums vai ar to cieši saistīts uzņēmums veic uzņēmējdarbību tajā pašā vai citā vietā vienā un tajā pašā Līgumslēdzējā Valstī un:

- a) šī vai cita vieta ir uzskatāma par uzņēmuma vai ar to cieši saistīta uzņēmuma pastāvīgo pārstāvniecību saskaņā ar šī panta noteikumiem; vai
- b) darbību kopumam, kas rodas no darbību kombinācijas, ko veic divi uzņēmumi tajā pašā vietā vai tas pats uzņēmums, vai ar to cieši saistīti uzņēmumi divās vietās, nav sagatavošanas vai palīgdarbības raksturs,

ja uzņēmējdarbība, ko veic divi uzņēmumi tajā pašā vietā vai tas pats uzņēmums, vai cieši saistīti uzņēmumi divās vietās, ir uzskatāma par papildu funkcijām, kas ir daļa no vienotas saimnieciskas darbības.

6. Neatkarīgi no 1. un 2. daļas noteikumiem, bet saskaņā ar 7. daļas noteikumiem, ja persona Līgumslēdzējā Valstī rīkojas uzņēmuma vārdā un, to darot, pastāvīgi slēdz līgumus vai pastāvīgi tai ir galvenā loma līgumu noslēgšanā, kas tiek regulāri slēgti bez būtiskiem uzņēmuma veiktiem grozījumiem, un šie līgumi tiek slēgti:

- a) uzņēmuma vārdā; vai
- b) par īpašumtiesību pāreju vai par lietošanas tiesību piešķiršanu attiecībā uz šī uzņēmuma īpašumā esošu mantu vai attiecībā uz mantu, kuras lietošanas tiesības ir šim uzņēmumam; vai
- c) par pakalpojumu sniegšanu, ko veic šis uzņēmums,

tiek uzskatīts, ka šim uzņēmumam ir pastāvīgā pārstāvniecība šajā Līgumslēdzējā Valstī attiecībā uz jebkurām darbībām, ko šī persona veic uzņēmuma vārdā, ja vien šādas personas darbības neaprobežojas līdz 4. daļā minētajām darbībām, kas, ja tiek veiktas, izmantojot noteiktu uzņēmējdarbības vietu, nepadara šo noteikto uzņēmējdarbības vietu par pastāvīgo pārstāvniecību saskaņā ar šīs daļas noteikumiem.

7. 6. daļu nepiemēro, ja persona, kas rīkojas Līgumslēdzējā Valstī otras Līgumslēdzējas Valsts uzņēmuma vārdā, veic uzņēmējdarbību pirmajā Līgumslēdzējā Valstī kā neatkarīgais aģents un rīkojas uzņēmuma vārdā savas parastās uzņēmējdarbības ietvaros. Tomēr, ja persona rīkojas vienīgi vai gandrīz vienīgi viena vai vairāku uzņēmumu vārdā, ar kuriem tā ir cieši saistīta, šī persona netiek uzskatīta par neatkarīga statusa aģentu šīs daļas izpratnē attiecībā uz jebkuru šādu uzņēmumu.

8. Šī panta mērķiem persona ir cieši saistīta ar uzņēmumu, ja, pamatojoties uz visiem atbilstošajiem faktiem un apstākļiem, tā kontrolē uzņēmumu vai abus kontrolē tās pašas personas vai uzņēmumi. Jebkurā gadījumā personu uzskata par cieši saistītu ar uzņēmumu, ja personai tieši vai netieši ir vairāk nekā 50 procentu līdzdalības uzņēmumā (vai, uzņēmuma gadījumā, vairāk nekā 50 procentu kopējo balsstiesību un uzņēmuma akciju vērtības vai līdzdalības uzņēmuma pašu kapitālā) vai ja

citai personai tieši vai netieši ir vairāk nekā 50 procentu līdzdalības (vai, uzņēmuma gadījumā, vairāk nekā 50 procentu kopējo balsstiesību un uzņēmuma akciju vērtības vai līdzdalības uzņēmuma pašu kapitālā) personā un uzņēmumā.

9. Fakts, ka sabiedrība – Līgumslēdzējas Valsts rezidents, kontrolē sabiedrību, kura ir otras Līgumslēdzējas Valsts rezidents vai kura veic uzņēmējdarbību šajā otrā valstī (izmantojot pastāvīgo pārstāvniecību vai kādā citā veidā), vai kuru kontrolē šāda sabiedrība, pats par sevi nenozīmē, ka kāda no šīm sabiedrībām ir otras sabiedrības pastāvīgā pārstāvniecība.

6. PANTS

IENTĀKUMS NO NEKUSTAMĀ ĪPAŠUMA

1. Ienākumam, ko Līgumslēdzējas Valsts rezidents gūst no nekustamā īpašuma (tajā skaitā ienākumam no lauksaimniecības vai mežsaimniecības), kas atrodas otrā Līgumslēdzējā Valstī, var uzlikt nodokļus šajā otrajā līgumslēdzējā valstī.

2. Terminam “nekustamais īpašums” ir tāda nozīme, kāda tam ir tās Līgumslēdzējas Valsts normatīvajos aktos, kurā atrodas attiecīgais īpašums. Jebkurā gadījumā šis termins ietver īpašumu, kas ir piederīgs nekustamajam īpašumam, tajā skaitā mājlopus un iekārtas, ko izmanto lauksaimniecībā un mežsaimniecībā, tiesības, uz kurām attiecas zemes īpašuma tiesību vispārīgie noteikumi, nekustamā īpašuma lietojumu un tiesības uz mainīgiem vai nemainīgiem maksājumiem kā atlīdzību par derīgo izrakteņu ieguli, dabas atradņu un citu dabas resursu izmantošanu vai tiesībām tos izmantot; kuģi un gaisa kuģi netiek uzskatīti par nekustamo īpašumu.

3. 1. daļas noteikumi tiek piemēroti ienākumam, kas gūts no nekustamā īpašuma tiešas izmantošanas, izīrēšanas vai izmantošanas jebkādā citā veidā.

4. 1. un 3. daļas noteikumi tiek piemēroti arī ienākumam no uzņēmuma nekustamā īpašuma.

7. PANTS

UZŅĒMĒJDARBĪBAS PEĻŅA

1. Līgumslēdzējas Valsts uzņēmuma peļņai tiek uzlikti nodokļi tikai šajā Līgumslēdzējā Valstī, izņemot, ja uzņēmums veic uzņēmējdarbību otrā Līgumslēdzējā Valstī, izmantojot tur esošu pastāvīgo pārstāvniecību. Ja uzņēmums veic uzņēmējdarbību minētajā veidā, uzņēmuma peļņai var uzlikt nodokļus šajā otrajā Līgumslēdzējā Valstī, bet tikai tai peļņas daļai, ko var attiecināt uz šo pastāvīgo pārstāvniecību.

2. Saskaņā ar 3. daļas noteikumiem, ja Līgumslēdzējas Valsts uzņēmums veic uzņēmējdarbību otrā Līgumslēdzējā Valstī, izmantojot tur esošo pastāvīgo pārstāvniecību, katrā Līgumslēdzējā Valstī uz šo pastāvīgo pārstāvniecību attiecināms tāds peļņas apmērs, kādu tā varētu gūt, ja tā būtu nodalīts un atsevišķs uzņēmums, kas veic tādu pašu vai līdzīgu uzņēmējdarbību tādos pašos vai līdzīgos apstākļos un pilnīgi neatkarīgi veiktu darījumus ar uzņēmumu, kura pastāvīgā pārstāvniecība tā ir.

3. Nosakot pastāvīgās pārstāvniecības peļņu, tiek atļauts atskaitīt izdevumus, kas radušies pastāvīgās pārstāvniecības vajadzībām Līgumslēdzējā Valstī, kurā tā atrodas, vai citur, tajā skaitā operatīvos un vispārējos administratīvos izdevumus.

4. Uz pastāvīgo pārstāvniecību netiek attiecināta peļņa tikai tāpēc vien, ka tā ir iegādājusies preces vai izstrādājumus uzņēmuma, kura pastāvīgā pārstāvniecība tā ir, vajadzībām.

5. Lai piemērotu šī panta iepriekšējo daļu noteikumus, peļņu, kas attiecināma uz pastāvīgo pārstāvniecību, katru gadu nosaka ar vienu un to pašu metodi, izņemot, ja ir labs un pietiekams iemesls rīkoties citādi.

6. Ja peļņā ir ietverti citos šīs konvencijas pantos atsevišķi aplūkoti ienākuma veidi, šī panta noteikumi neietekmē šo citu pantu noteikumus.

8. PANTS

KUĢNIECĪBA UN GAISA TRANSPORTS

1. Līgumslēdzējas Valsts uzņēmuma peļņai no kuģu vai gaisa kuģu izmantošanas starptautiskajā satiksmē uzliek nodokļus tikai šajā Līgumslēdzējā Valstī.

2. Neatkarīgi no 2. panta noteikumiem, attiecībā uz kuģu vai gaisa kuģu izmantošanu starptautiskajā satiksmē, Līgumslēdzējas Valsts uzņēmums ir atbrīvots, Latvijas uzņēmuma gadījumā, no Japānas uzņēmumu nodokļa un, Japānas uzņēmuma gadījumā, no jebkura Japānas uzņēmumu nodoklim līdzīga nodokļa, kas ieviests pēc šīs konvencijas parakstīšanas datuma Latvijā.

3. Šajā pantā uzņēmuma peļņa no kuģu vai gaisa kuģu izmantošanas starptautiskajā satiksmē ietver:

- a) peļņu no kuģu vai gaisa kuģu iznomāšanas, iznomājot tos bez apkalpes un apgādes; un
- b) peļņu no konteineru (tai skaitā piekabju un saistīta konteineru pārvadāšanas aprīkojuma) izmantošanas, uzturēšanas vai iznomāšanas preču vai izstrādājumu pārvadāšanai,

ja šāda iznomāšana vai šāda izmantošana, uzturēšana vai iznomāšana notiek papildus kuģu vai gaisa kuģu izmantošanai starptautiskajā satiksmē, ko veic uzņēmums.

4. Šī panta iepriekšējo daļu noteikumi attiecas arī uz peļņu no piedalīšanās pulā, kopējā uzņēmējdarbībā vai starptautiskās satiksmes transporta aģentūrā.

9. PANTS

SAISTĪTIE UZŅĒMUMI

1. Ja

- a) Līgumslēdzējas Valsts uzņēmums tieši vai netieši piedalās otras Līgumslēdzējas Valsts uzņēmuma vadībā, kontrolē vai arī tam pieder daļa no šī uzņēmuma kapitāla, vai
- b) vienas un tās pašas personas tieši vai netieši piedalās Līgumslēdzējas Valsts uzņēmuma un otras Līgumslēdzējas Valsts uzņēmuma vadībā, kontrolē vai arī tām pieder daļa no šo uzņēmumu kapitāla,

un jebkurā no šiem gadījumiem šo divu uzņēmumu komerciālās vai finanšu attiecības tiek veidotas vai nodibinātas pēc noteikumiem, kas atšķiras no tiem noteikumiem, kuri būtu spēkā starp diviem neatkarīgiem uzņēmumiem, tad jebkura peļņa, ko gūtu viens no uzņēmumiem, bet iepriekšminēto noteikumu ietekmē nav guvis, var tikt iekļauta šī uzņēmuma peļņā, un tai var atbilstoši uzlikt nodokļus.

2. Ja Līgumslēdzēja Valsts iekļauj šīs Līgumslēdzējas Valsts uzņēmuma peļņā un attiecīgi uzliek nodokļus tai peļņai, attiecībā uz kuru otrā Līgumslēdzējā Valstī otras Līgumslēdzējas Valsts uzņēmumam ir uzlikts nodoklis, un šī iekļautā peļņa ir tāda peļņa, kuru būtu guvis pirmās Līgumslēdzējas Valsts uzņēmums, ja attiecības starp šiem diviem uzņēmumiem būtu bijušas tādas, kādas pastāvētu starp diviem neatkarīgiem uzņēmumiem, tad otra Līgumslēdzēja Valsts veic atbilstošas korekcijas attiecībā uz nodokļa lielumu, kāds tiek uzlikts šai peļņai otrā valstī. Nosakot šīs korekcijas, ņem vērā citus šīs konvencijas noteikumus un, ja nepieciešams, rīko Līgumslēdzēju Valstu kompetento iestāžu konsultācijas.

3. Neatkarīgi no 1. daļas noteikumiem, Līgumslēdzēja Valsts neveic šīs Līgumslēdzējas Valsts uzņēmuma peļņas korekciju šajā daļā minētajos gadījumos pēc desmit gadiem no taksācijas gada beigām, kurā peļņa, kas tiktu šādi koriģēta, būtu uzkrājusies šim uzņēmumam, ja nepastāvētu minētajā daļā norādītie apstākļi. Šīs daļas noteikumi netiek piemēroti krāpšanas vai tīša nokavējuma gadījumā.

10. PANTS DIVIDENDES

1. Dividendēm, ko sabiedrība – Līgumslēdzējas Valsts rezidents, izmaksā otras Līgumslēdzējas Valsts rezidentam, var uzlikt nodokļus šajā otrajā Līgumslēdzējā Valstī.

2. Tomēr, dividendēm, ko izmaksā sabiedrība – Līgumslēdzējas Valsts rezidents, var uzlikt nodokļus arī šajā Līgumslēdzējā Valstī saskaņā ar šīs Līgumslēdzējas Valsts normatīvajiem aktiem, bet, ja dividenžu patiesais labuma guvējs ir otras Līgumslēdzējas Valsts rezidents, nodoklis nepārsniedz 10 procentus no dividenžu kopapjoma.

3. Neatkarīgi no 2. daļas noteikumiem, dividendēm, ko izmaksā sabiedrība – Līgumslēdzējas Valsts rezidents, un kuru patiesais labuma guvējs ir persona, kas nav fiziska persona, kas ir otras Līgumslēdzējas Valsts rezidents, nodokļus uzliek tikai šajā otrajā Līgumslēdzējā Valstī.

4. 2. un 3. daļas noteikumi neietekmē nodokļu uzlikšanu sabiedrības peļņai, no kuras izmaksā dividendes.

5. 3. daļas noteikumi netiek piemēroti gadījumā, ja dividendes izmaksā sabiedrība, kura ir tiesīga atskaitīt tās labuma guvējiem izmaksāto dividenžu summu, aprēķinot tās apliekamo ienākumu Līgumslēdzējā Valstī, kuras rezidents ir sabiedrība, kas izmaksā dividendes.

6. Termiņš “dividendes” šajā pantā nozīmē ienākumu no akcijām vai citām no parādu saistībām neizrietošām tiesībām piedalīties sabiedrības peļņas sadalē, kā arī ienākumu no citām tiesībām, uz ko, saskaņā ar tās Līgumslēdzējas Valsts normatīvajiem aktiem, kuras rezidents ir sabiedrība, kas veic peļņas sadali, attiecas tāds pats nodokļu uzlikšanas režīms kā uz ienākumu no akcijām.

7. Noteikumus no 1. līdz 3. daļai nepiemēro, ja dividenžu patiesais labuma guvējs - Līgumslēdzējas Valsts rezidents, veic uzņēmējdarbību otrā Līgumslēdzējā Valstī, kuras rezidents ir dividendes izmaksājošā sabiedrība, izmantojot tur esošo pastāvīgo pārstāvniecību, un ja līdzdalība, par kuru tiek izmaksātas dividendes, ir faktiski saistīta ar šo pastāvīgo pārstāvniecību. Šajā gadījumā piemēro 7. panta noteikumus.

8. Ja sabiedrība, kas ir Līgumslēdzējas Valsts rezidents, gūst peļņu vai ienākumu otrā Līgumslēdzējā Valstī, šī otra Līgumslēdzēja Valsts nedrīkst ne uzlikt nekādus nodokļus sabiedrības izmaksātajām dividendēm, izņemot, ja dividendes tiek izmaksātas šīs otras Līgumslēdzējas Valsts rezidentam vai ja līdzdalība, par kuru tiek izmaksātas dividendes, ir faktiski saistīta ar pastāvīgo pārstāvniecību šajā otrajā līgumslēdzējā valstī, ne arī uzlikt nodokli sabiedrības nesadalītajai peļņai pat tad, ja izmaksātās dividendes vai nesadalītā peļņa pilnīgi vai daļēji sastāv no šajā otrajā līgumslēdzējā valstī gūtās peļņas vai ienākuma.

11. PANTS PROCENTI

1. Procentiem, kas rodas Līgumslēdzējā Valstī un tiek izmaksāti otras Līgumslēdzējas Valsts rezidentam, var uzlikt nodokļus šajā otrajā valstī.

2. Tomēr, procentiem, kas rodas Līgumslēdzējā Valstī, var arī uzlikt nodokļus saskaņā ar šīs līgumslēdzējas valsts normatīvajiem aktiem, bet, ja procentu patiesais labuma guvējs ir otras Līgumslēdzējas Valsts rezidents, tad nodoklis nepārsniedz 10 procentus no procentu kopapjoma.

3. Neatkarīgi no 2. daļas noteikumiem, procentiem, kas rodas Līgumslēdzējā Valstī un kuru patiesais labuma guvējs ir persona, kas nav fiziska persona, kas ir otras Līgumslēdzējas Valsts rezidents, uzliek nodokļus tikai šajā otrajā Līgumslēdzējā Valstī.

4. 3. daļas noteikumi netiek piemēroti procentiem, kas tiek aprēķināti, pamatojoties uz parādnieka vai saistītās personas ieņēmumiem, tirdzniecību, ienākumu, peļņu vai citu naudas plūsmu, parādnieka vai saistītās personas jebkuras mantas vērtības izmaiņām, vai jebkurām dividendēm, personālsabiedrības maksājumiem dalībniekiem vai līdzīgiem maksājumiem, ko veicis parādnieks vai saistītā persona.

5. Šajā pantā termins «procenti» nozīmē ienākumu no jebkāda veida parāda prasībām neatkarīgi no tā, vai tās ir vai nav nodrošinātas ar hipotēku un vai tām ir vai nav tiesības piedalīties parādnieka peļņas sadalē, un it īpaši ienākumu no valdības vērtspapīriem un ienākumu no obligācijām vai parādzīmēm, tajā skaitā prēmijas un balvas, kas piederīgas šiem vērtspapīriem, obligācijām vai parādzīmēm, kā arī citu ienākumu, uz kuru attiecas tāds pats nodokļu uzlikšanas režīms kā uz ienākumu no aizdevuma, kas veikts saskaņā ar tās Līgumslēdzējas Valsts normatīvajiem aktiem, kurā rodas procenti. Tomēr, šī panta mērķiem par procentiem netiek uzskatīts 10. pantā aplūkotais ienākums un soda naudas par nokavētiem maksājumiem.

6. Noteikumi no 1. līdz 3. daļai netiek piemēroti, ja procentu patiesais labuma guvējs, kas ir Līgumslēdzējas Valsts rezidents, veic uzņēmējdarbību otrā Līgumslēdzējā Valstī, kurā procenti rodas, izmantojot tur esošo pastāvīgo pārstāvniecību, un parāda prasības, uz kuru pamata tiek maksāti procenti, ir faktiski saistītas ar šo pastāvīgo pārstāvniecību. Šajā gadījumā piemēro 7. panta noteikumus.

7. Ja procentu maksātājs ir Līgumslēdzējas Valsts rezidents, tiek uzskatīts, ka procenti rodas šajā Līgumslēdzējā Valstī. Tomēr, ja persona, kura izmaksā procentus, neatkarīgi no tā, vai šī persona ir Līgumslēdzējas Valsts rezidents vai nav, izmanto Līgumslēdzējā Valstī esošo pastāvīgo pārstāvniecību, sakarā ar ko radušās parādu saistības, par kurām tiek maksāti procenti, un ja šos procentus maksā pastāvīgā pārstāvniecība, tiek uzskatīts, ka šie procenti rodas tajā Līgumslēdzējā Valstī, kurā atrodas pastāvīgā pārstāvniecība.

8. Ja, pamatojoties uz īpašām attiecībām starp procentu maksātāju un procentu patieso labuma guvēju vai starp viņiem abiem un kādu citu personu, procentu summa, kas attiecas uz parāda prasībām, par kurām tā tiek izmaksāta, pārsniedz summu, par kādu būtu varējuši vienoties procentu maksātājs un procentu patiesais labuma guvējs, ja starp viņiem nebūtu minēto īpašo attiecību, tad šī panta noteikumi tiek piemēroti tikai attiecībā uz pēdējo minēto summu. Šādā gadījumā maksājumu daļai, kas pārsniedz šo summu, nodokļus uzliek atbilstoši katras Līgumslēdzējas Valsts normatīvajiem aktiem, ņemot vērā šīs konvencijas pārējos noteikumus.

12. PANTS AUTORATLĪDZĪBA

1. Autoratlīdzībai, kas rodas Līgumslēdzējā Valstī un kuras patiesais labuma guvējs ir otras Līgumslēdzējas Valsts rezidents, uzliek nodokļus tikai šajā otrajā Līgumslēdzējā Valstī.

2. Termins “autoratlīdzība” šajā pantā nozīmē jebkāda veida maksājumus, ko saņem kā atlīdzību par jebkura literāra, mākslas vai zinātniska darba, tajā skaitā kinofilmu vai jebkura patenta, preču zīmes, dizaina vai parauga, plāna vai slepenas formulas vai procesa izmantošanu vai tiesībām izmantot, vai par informāciju saistībā ar rūpniecisko, komerciālo vai zinātnisko pieredzi.

3. 1. daļas noteikumi netiek piemēroti, ja autoratlīdzības patiesais labuma guvējs, kas ir Līgumslēdzējas Valsts rezidents, veic uzņēmējdarbību otrā Līgumslēdzējā Valstī, kurā rodas autoratlīdzība, izmantojot tur esošo pastāvīgo pārstāvniecību, un ja tiesības vai īpašums, par ko tiek maksāta autoratlīdzība, ir faktiski saistīti ar šo pastāvīgo pārstāvniecību. Šajā gadījumā piemēro 7. panta noteikumus.

4. Ja, pamatojoties uz īpašām attiecībām starp maksātāju un patieso labuma guvēju vai starp viņiem abiem un kādu citu personu, autoratlīdzības summa, kas attiecas uz izmantošanu, tiesībām vai informāciju, par kuru tā tiek maksāta, pārsniedz summu, par kādu būtu varējuši vienoties maksātājs un patiesais labuma guvējs, ja starp viņiem nebūtu minēto īpašo attiecību, tad šī panta noteikumi tiek piemēroti tikai attiecībā uz pēdējo minēto summu. Šajā gadījumā maksājuma daļai, kas pārsniedz šo summu, tiek uzlikti nodokļi atbilstoši katras Līgumslēdzējas Valsts normatīvajiem aktiem, pienācīgi ņemot vērā šīs konvencijas pārējos noteikumus.

13. PANTS NEKUSTAMĀ ĪPAŠUMA ATSAVINĀŠANA

1. Ienākumam vai kapitāla pieaugumam, ko Līgumslēdzējas Valsts rezidents gūst, atsavinot 6. pantā minēto otrā Līgumslēdzējā Valstī esošo nekustamo īpašumu, var uzlikt nodokļus šajā otrajā Līgumslēdzējā Valstī.

2. Kapitāla pieaugumam, kas gūts, atsavinot jebkādu īpašumu, kas nav 6. pantā minētais nekustamais īpašums, kas ir daļa no Līgumslēdzējas Valsts uzņēmuma pastāvīgās pārstāvniecības uzņēmējdarbības īpašuma otrā Līgumslēdzējā Valstī, tajā skaitā kapitāla pieaugumam no šādas pastāvīgās pārstāvniecības atsavināšanas (atsevišķi vai kopā ar visu uzņēmumu), var uzlikt nodokļus šajā otrajā Līgumslēdzējā Valstī.

3. Kapitāla pieaugumam, ko Līgumslēdzējas Valsts uzņēmums gūst, atsavinot šī uzņēmuma starptautiskajā satiksmē izmantotos kuģus vai gaisa kuģus, vai jebkādu šādu kuģu vai gaisa kuģu ekspluatācijai piederīgu īpašumu, kas nav 6. pantā minētais nekustamais īpašums, tiek uzlikti nodokļi tikai šajā Līgumslēdzējā Valstī.

4. Kapitāla pieaugumam, ko Līgumslēdzējas Valsts rezidents gūst, atsavinot sabiedrības akcijas vai pielīdzināmu līdzdalību, tādu kā līdzdalību personālsabiedrībā vai trustā, var uzlikt nodokļus otrā Līgumslēdzējā Valstī, ja jebkurā brīdī 365 dienu periodā pirms atsavināšanas šīs akcijas vai pielīdzināmā līdzdalība vismaz 50 procentus no savas vērtības tieši vai netieši iegūst no 6. pantā minētā šajā otrajā Līgumslēdzējā Valstī esošā nekustamā īpašuma, ja vien akcijas vai salīdzināmā līdzdalība netiek tirgota atzītā fondu biržā, kas noteikta 22. panta 7. daļas b) punktā, un šim rezidentam un personām, kas saistītas ar šo rezidentu, kopumā pieder 5 procenti vai mazāk no šīs kategorijas akcijām vai pielīdzināmās līdzdalības.

5. Kapitāla pieaugumam no jebkura tāda īpašuma atsavināšanas, kas nav 1., 2., 3. un 4. daļā minētais īpašums, tiek uzlikti nodokļi tikai tajā Līgumslēdzējā Valstī, kuras rezidents ir šī īpašuma atsavinātājs.

14. PANTS

IENĀKUMS PAR ALGOTU DARBU

1. Saskaņā ar 15., 17. un 18. panta noteikumiem darba algai, samaksai un citai līdzīga veida atlīdzībai, ko Līgumslēdzējas Valsts rezidents saņem par algotu darbu, tiek uzlikti nodokļi tikai šajā Līgumslēdzējā Valstī, ja vien algotais darbs netiek veikts otrā Līgumslēdzējā Valstī. Ja algotais darbs tiek veikts otrā Līgumslēdzējā Valstī, par to saņemtajai atlīdzībai var uzlikt nodokļus šajā otrajā Līgumslēdzējā Valstī.

2. Neatkarīgi no 1. daļas noteikumiem, atlīdzībai, ko Līgumslēdzējas Valsts rezidents saņem par algotu darbu, kas tiek veikts otrā Līgumslēdzējā Valstī, tiek uzlikti nodokļi tikai pirmajā minētajā Līgumslēdzējā Valstī, ja:

- a) atlīdzības saņēmējs atrodas otrajā Līgumslēdzējā Valstī laika posmu vai laika posmus, kas kopumā nepārsniedz 183 dienas jebkurā divpadsmit mēnešu periodā, kas sākas vai beidzas attiecīgajā taksācijas gadā, un
- b) atlīdzību maksā darba devējs, kas nav otras Līgumslēdzējas Valsts rezidents, vai cita persona tāda darba devēja vārdā, un
- c) atlīdzību neizmaksā pastāvīgā pārstāvniecība, kas darba devējam ir otrajā Līgumslēdzējā Valstī.

3. Neatkarīgi no šī panta iepriekšējiem noteikumiem, atlīdzībai, ko saņem par algotu darbu, kas tiek veikts uz kuģa vai gaisa kuģa, ko starptautiskajā satiksmē izmanto Līgumslēdzējas Valsts uzņēmums, var uzlikt nodokļus šajā Līgumslēdzējā Valstī.

15. PANTS

DIREKTORU ATALGOJUMS

Direktoru atalgojumam un citiem līdzīgiem maksājumiem, ko saņem Līgumslēdzējas Valstsrezidents kā direktoru padomes vai līdzīgas institūcijas loceklis sabiedrībā, kas ir otras Līgumslēdzējas Valsts rezidents, var uzlikt nodokļus šajā otrajā valstī.

16. PANTS

IZPILDĪTĀJMĀKSLINIEKI UN SPORTISTI

1. Neatkarīgi no 14. panta noteikumiem ienākumam, ko gūst Līgumslēdzējas Valsts rezidents kā izpildītājmākslinieks, piemēram, teātra, kino, radio vai televīzijas mākslinieks, vai mūziķis, vai arī kā sportists par šī rezidenta individuālo darbību otrajā Līgumslēdzējā Valstī, var uzlikt nodokļus šajā otrajā valstī.

2. Ja izpildītājmākslinieka vai sportista ienākums par viņa individuālo darbību savā statusā tiek izmaksāta uzkrājas nevis pašam izpildītājmāksliniekam vai sportistam, bet citai personai, šādam ienākumam, neatkarīgi no 14. panta noteikumiem, var uzlikt nodokļus tajā Līgumslēdzējā Valstī, kurā tiek veikta izpildītājmākslinieka vai sportista darbība.

17. PANTS

PENSIJAS

Saskaņā ar 18. panta 2. daļas noteikumiem pensijai un citai līdzīgai atlīdzībai, kuras patiesais labuma guvējs ir Līgumslēdzējas Valsts rezidents, tiek uzlikti nodokļi tikai šajā valstī.

18. PANTS

VALSTS DIENESTS

1. a) Darba algai, samaksai un citai līdzīgai atlīdzībai, ko fiziskajai personai izmaksā Līgumslēdzēja Valsts vai tās politiski administratīvā vienība vai pašvaldība par šai Līgumslēdzējai Valstij vai politiski administratīvajai vienībai vai pašvaldībai sniegtajiem pakalpojumiem, tiek uzlikti nodokļi tikai šajā Līgumslēdzējā Valstī.
b) Tomēr šādai darba algai, samaksai un citai līdzīgai atlīdzībai tiek uzlikti nodokļi tikai otrā Līgumslēdzējā Valstī, ja pakalpojumi ir sniegti šajā otrajā Līgumslēdzējā Valstī un šī fiziskā persona ir šīs Līgumslēdzējas Valsts rezidents, kas:
 - (i) ir šīs otras Līgumslēdzējas Valsts valstspiederīgais; vai
 - (ii) nav kļuvis par šīs otras Līgumslēdzējas Valsts rezidentu tikai, lai sniegtu šos pakalpojumus.
2. a) Neatkarīgi no 1. daļas noteikumiem, pensijām vai citai līdzīgai atlīdzībai, ko fiziskajai personai izmaksā Līgumslēdzēja Valsts vai tās politiski administratīvā vienība vai pašvaldība, vai kas tiek izmaksāta no fondiem, kurus tās ir izveidojušas vai kuros tās veikušas iemaksas, par pakalpojumiem, ko šī persona sniegusi šai Līgumslēdzējai Valstij vai politiski administratīvajai vienībai vai pašvaldībai, tiek uzlikti nodokļi tikai šajā Līgumslēdzējā Valstī.
b) Tomēr šādām pensijām vai citai līdzīgai atlīdzībai tiek uzlikti nodokļi tikai otrā Līgumslēdzējā Valstī, ja fiziskā persona ir šīs otras Līgumslēdzējas Valsts rezidents un valstspiederīgais.

3. 14., 15., 16. un 17. panta noteikumus piemēro darba algai, samaksai, pensijai un citai līdzīgai atlīdzībai, ko izmaksā par pakalpojumiem, kas sniegti saistībā ar Līgumslēdzējas Valsts vai tās politiski administratīvās vienības vai pašvaldības veikto uzņēmējdarbību.

19. PANTS STUDENTI

Maksājumiem, ko uzturēšanās, studiju vai stažēšanās vajadzībām saņem students, māceklis vai stažieris, kurš ir vai tieši pirms ierašanās Līgumslēdzējā Valstī bija otras Līgumslēdzējas Valsts rezidents un kurš pirmajā minētajā Līgumslēdzējā Valstī atrodas vienīgi studiju vai stažēšanās nolūkā, šajā Līgumslēdzējā Valstī netiek uzlikti nodokļi, ja šādi maksājumi ir no avotiem, kas neatrodas šajā Līgumslēdzējā Valstī. Šajā pantā paredzētais atbrīvojums attiecas uz mācekli vai stažieri tikai laika posmā, kas nepārsniedz vienu gadu no datuma, kurā viņš pirmo reizi sāk savu stažēšanos šajā Līgumslēdzējā Valstī.

20. PANTS “KLUSĀ” PERSONĀLSABIEDRĪBA

Neatkarīgi no jebkuriem citiem šīs konvencijas noteikumiem, jebkuram ienākumam vai kapitāla pieaugumam, ko saņem “klusais” partneris attiecībā uz “klusās” personālsabiedrības (Japānas gadījumā, *Tokumei Kumiai*) līgumu vai citu līdzīgu līgumu, var uzlikt nodokļus Līgumslēdzējā Valstī, kurā rodas šis ienākums vai kapitāla pieaugums, un saskaņā ar šīs Līgumslēdzējas Valsts normatīvajiem aktiem.

21. PANTS CITS IENĀKUMS

1. Ienākumu veidiem, kuru patiesais labuma guvējs ir Līgumslēdzējas Valsts rezidents, kuri nav atrunāti šīs konvencijas iepriekšējos pantos, neatkarīgi no to rašanās vietas, tiek uzlikti nodokļi tikai šajā Līgumslēdzējā Valstī.

2. 1. daļas noteikumi netiek piemēroti ienākumam, kas nav ienākums no 6. panta 2. daļā minētā nekustamā īpašuma, ja šī ienākuma patiesais labuma guvējs, kurš ir Līgumslēdzējas Valsts rezidents, veic uzņēmējdarbību otrā Līgumslēdzējā Valstī, izmantojot tur esošo pastāvīgo pārstāvniecību, un ja tiesības vai īpašums, par ko tiek saņemts šis ienākums, ir faktiski saistīti ar šo pastāvīgo pārstāvniecību. Šajā gadījumā piemēro 7. panta noteikumus.

3. Ja, pamatojoties uz īpašām attiecībām starp 1. daļā minēto rezidentu un maksātāju vai starp viņiem abiem un kādu citu personu, 1. daļā minētā ienākuma summa pārsniedz summu, par kādu viņi būtu varējuši vienoties, ja starp viņiem nebūtu šādu attiecību, tad šī panta noteikumi tiek piemēroti tikai attiecībā uz pēdējo minēto summu. Šādā gadījumā maksājumu daļai, kas pārsniedz šo summu, nodokļus uzliek atbilstoši katras Līgumslēdzējas Valsts normatīvajiem aktiem, pienācīgi ņemot vērā šīs konvencijas pārējos noteikumus.

22. PANTS TIESĪBAS UZ ATVIEGLOJUMIEM

1. Līgumslēdzējas Valsts rezidents ir tiesīgs saņemt 10. panta 3. daļas, 11. panta 3. daļas vai 12. panta 1. daļas noteikumos paredzētos atvieglojumus, ja šis rezidents ir kvalificēta persona, kā noteikts 2. daļā.

2. Līgumslēdzējas Valsts rezidents ir kvalificēta persona tikai, ja šis rezidents ir vai nu:
- a) fiziska persona;
 - b) šis Līgumslēdzējas Valsts valdība, jebkura tās politiski administratīvā vienība vai pašvaldība vai tās centrālā banka;
 - c) sabiedrība, ja tās galvenās kategorijas akcijas tiek regulāri tirgotas vienā vai vairākās atzītās fondu biržās;
 - d) pensiju fonds, ar nosacījumu, ka, sākot ar taksācijas gada sākumu, par kuru pieprasīts atvieglojums, vismaz 50 procenti tā labuma guvēju, locekļu vai dalībnieku ir fiziskas personas, kas ir vienas vai otras Līgumslēdzējas Valsts rezidenti;
 - e) persona, kas nodibināta saskaņā ar šīs Līgumslēdzējas Valsts normatīvajiem aktiem un kura darbojas vienīgi reliģiskiem, labdarības, izglītības, zinātniskiem, mākslas, kultūras vai sabiedriskiem mērķiem, tikai, ja visu vai daļu tās ienākuma var atbrīvot no nodokļu uzlikšanas saskaņā ar šīs Līgumslēdzējas Valsts normatīvajiem aktiem; vai
 - f) persona, kas nav fiziska persona, ja vienas vai otras Līgumslēdzējas Valsts rezidenti, kas, saskaņā ar a), b), c), d) vai e) punktu, ir kvalificētas personas, tieši vai netieši pieder vismaz 50 procenti balsstiesību vai cita līdzdalība šajā personā.
3. Līgumslēdzējas Valsts rezidents ir tiesīgs saņemt 10. panta 3. daļas, 11. panta 3. daļas vai 12. panta 1. daļas noteikumos paredzētos atvieglojumus par ienākumu veidu, kas minēts atbilstošajā daļā, ja:
- a) pensiju fonda gadījumā, sākot ar taksācijas gada sākumu, par kuru pieprasīts atvieglojums, vismaz 75 procenti tā labuma guvēju, locekļu vai dalībnieku ir fiziskas personas, kas ir līdzvērtīgi labuma guvēji; vai
 - b) visos citos gadījumos, personām, kas ir līdzvērtīgi labuma guvēji, tieši vai netieši pieder vismaz 75 procenti šī rezidenta balsstiesību vai cita līdzdalība tajā.
4. 2. daļas f) punkta un 3. daļas b) punkta noteikumu piemērošanai, tiek uzskatīts, ka Līgumslēdzējas Valsts rezidents atbilst šajos punktos minētajiem nosacījumiem tikai, ja šāds rezidents atbilst šiem nosacījumiem divpadsmit mēnešu periodā, ieskaitot maksājumu datumu (dividenžu gadījumā, datumu, kurā tiek noteiktas tiesības saņemt dividendes).
5. a) Līgumslēdzējas Valsts rezidents ir tiesīgs saņemt 10. panta 3. daļas, 11. panta 3. daļas vai 12. panta 1. daļas noteikumos paredzētos atvieglojumus par ienākumu veidu, kas minēts atbilstošajā daļā, ja:
- (i) rezidents veic uzņēmējdarbību šajā Līgumslēdzējā Valstī (kas nav ieguldījumu veikšanas vai pārvaldības darījumi rezidenta paša labā, ja vien darījumus banku, apdrošināšanas vai vērtspapīru nozarē neveic banka, apdrošināšanas sabiedrība vai vērtspapīru tirgotājs); un
 - (ii) ienākuma veids tiek gūts saistībā ar šiem darījumiem vai tam ir gadījuma raksturs.
- b) Ja Līgumslēdzējas Valsts rezidents gūst ienākuma veidu no uzņēmējdarbības, ko šis rezidents veic otrajā Līgumslēdzējā Valstī vai gūst ienākuma veidu, kas rodas otrajā Līgumslēdzējā Valstī no personas, kam ar rezidentu ir 9. panta 1. daļas a) vai b) punktos minētās attiecības, šīs daļas a) punktā minētie nosacījumi tiek uzskatīti par izpildītiem attiecībā uz šādu ienākuma posteni tikai, ja pirmajā minētajā Līgumslēdzējā Valstī veikta uzņēmējdarbība ir būtiska attiecībā pret otrajā Līgumslēdzējā Valstī veikto uzņēmējdarbību. To, vai šāda uzņēmējdarbība ir būtiska šīs daļas mērķiem, nosaka, pamatojoties uz visiem faktiem un apstākļiem.
- c) Nosakot, vai persona veic uzņēmējdarbību Līgumslēdzējā Valstī saskaņā ar a) punktu, tiek uzskatīts, ka uzņēmējdarbību, ko veic personālsabiedrība, kurā šī persona ir partneris, vai

uzņēmējdarbību, ko veic ar šādu personu saistītas personas, veic šī persona. Persona ir saistīta ar citu personu, ja tai tieši vai netieši ir vismaz 50 procenti līdzdalības otrā personā (vai, sabiedrības gadījumā, vismaz 50 procenti balsstiesību sabiedrībā) vai trešajai personai tieši vai netieši ir vismaz 50 procenti līdzdalības (vai, sabiedrības gadījumā, vismaz 50 procenti balsstiesību sabiedrībā) katrā personā. Jebkurā gadījumā persona tiek uzskatīta par saistītu ar citu personu, ja, pamatojoties uz visiem faktiem un apstākļiem, viena kontrolē otru vai abas kontrolē viena un tā pati persona vai personas.

6. Līgumslēdzējas Valsts rezidents, kas nav ne kvalificēta persona, ne arī ir tiesīga saņemt, saskaņā ar 3. vai 5. daļu, atvieglojumu, ko paredz 10. panta 3. daļas, 11. panta 3. daļas vai 12. panta 1. daļas noteikumi, tomēr ir tiesīga saņemt šādu atvieglojumu, ja Līgumslēdzējas Valsts kompetentā iestāde, kurai pieprasīts atvieglojums, konstatē, ka šāda rezidenta nodibināšanas, iegādes vai uzturēšanas, un tā darījumu veikšanas galvenais mērķis nav bijis šāda atvieglojuma saņemšana.

7. Šajā pantā:

- a) termins “galvenās kategorijas akcijas” nozīmē sabiedrības akciju kategoriju vai kategorijas, kas pārstāv sabiedrības balsu vairākumu;
- b) termins “atzīta fondu birža” nozīmē:
 - (i) jebkuru fondu biržu, kas nodibināta saskaņā ar Japānas Finanšu instrumentu un biržu likumu (1948. gada likums nr. 25);
 - (ii) jebkuru regulētu tirgu saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvu 2014/65/ES par finanšu instrumentu tirgiem un ar ko groza Direktīvu 2002/92/ES un Direktīvu 2011/61/ES (ar grozījumiem) vai jebkuru secīgu direktīvu;
 - (iii) Honkongas biržas un klīringu, NASDAQ sistēmu, Ņujorkas fondu biržu, Singapūras biržu, SIX Šveices biržu un Taivānas fondu biržu; un
 - (iv) jebkuru citu fondu biržu, kuru Līgumslēdzēju Valstu kompetentās iestādes piekrīt atzīt šī panta mērķiem;
- c) termins “līdzvērtīgs labums guvējs” nozīmē jebkuru personu, kas būtu tiesīga uz atvieglojumu attiecībā uz ienākumu, par kuru Līgumslēdzējai Valstij tiek pieprasīts šīs konvencijas atvieglojums, ko šī Līgumslēdzēja Valsts piešķir saskaņā ar šīs Līgumslēdzējas Valsts normatīvajiem aktiem, šo konvenciju vai jebkuru citu starptautisku dokumentu, ja šāds atvieglojums ir līdzvērtīgs atvieglojumam, kas ir piešķirams šim ienākumam saskaņā ar Konvenciju.

8. Neatkarīgi no citiem šīs konvencijas noteikumiem, Konvencijā paredzētais atvieglojums attiecībā uz ienākumu netiek piešķirts, ja, ņemot vērā visus atbilstošos faktus un apstākļus, ir pamatots secinājums, ka atvieglojuma saņemšana bija viens no jebkuras vienošanās vai darījuma mērķiem, kā rezultātā tieši vai netieši tika saņemts šis atvieglojums, ja vien netiek konstatēts, ka atvieglojuma piešķiršana šādos apstākļos būtu saskaņā ar atbilstošo Konvencijas noteikumu objektu un mērķi.

23. PANTS

NODOKĻU DUBULTĀS UZLIKŠANAS NOVĒRŠANA

1. Saskaņā ar Japānas normatīvo aktu noteikumiem attiecībā uz atļauju samazināt Japānas nodokli par jebkurā citā valstī, nevis Japānā, maksājamo nodokli, ja Japānas rezidents gūst ienākumu Latvijā, kam var uzlikt nodokļus Latvijā saskaņā ar šīs konvencijas noteikumiem, šim rezidentam uzlikto Japānas nodokli atļauj samazināt par Latvijas nodokļa summu attiecībā uz šo ienākumu. Samazinājuma summa tomēr nepārsniedz Japānas nodokļa summu, kas piemērojama šim ienākumam.

2. Ja Latvijas rezidents gūst ienākumu, kam saskaņā ar šīs konvencijas noteikumiem var uzlikt nodokļus Japānā, ja vien Latvijas nacionālajos normatīvajos aktos netiek paredzēti labvēlīgāki noteikumi, kas piemērojami rezidentam, Latvija atļauj samazināt šī rezidenta Latvijas nodokli par summu, kas ir vienāda ar samaksāto Japānas nodokli. Šis samazinājums tomēr nepārsniedz tādu Latvijas nodokļa daļu, kāda ir aprēķināta pirms šī samazinājuma piemērošanas un kas ir attiecināma uz ienākumu, kam var uzlikt nodokļus Japānā.

24. PANTS DISKRIMINĀCIJAS NEPIEĻAUSĀNA

1. Uz Līgumslēdzējas Valsts valstspiederīgajiem otrā Līgumslēdzējā Valstī netiek attiecināta jebkura nodokļu uzlikšana vai ar to saistītas jebkuras prasības, kas ir citādākas vai apgrūtinošākas nekā nodokļu uzlikšana vai ar to saistītās prasības, kas tādos pašos apstākļos, jo īpaši sakarā ar rezidenci, attiecas vai var tikt attiecinātas uz šīs otras Līgumslēdzējas Valsts piederīgajiem. Šīs daļas noteikums neatkarīgi no 1. panta noteikumiem attiecas arī uz personām, kuras nav vienas vai abu Līgumslēdzēju Valstu rezidenti.

2. Uz bezvalstniekiem, kas ir Līgumslēdzējas Valsts rezidenti, otrā Līgumslēdzējā Valstī netiek attiecināta nekāda nodokļu uzlikšana vai ar to saistītas jebkādas prasības, kas ir citādākas vai apgrūtinošākas nekā nodokļu uzlikšana vai ar to saistītās prasības, kas tādos pašos apstākļos, jo īpaši sakarā ar rezidenci, attiecas vai var tikt attiecinātas uz šīs otras Līgumslēdzējas Valsts piederīgajiem.

3. Nodokļu uzlikšana Līgumslēdzējas Valsts uzņēmuma pastāvīgajai pārstāvniecībai otrā Līgumslēdzējā Valstī nevar būt nelabvēlīgāka nekā nodokļu uzlikšana šīs otras Līgumslēdzējas Valsts uzņēmumiem, kas veic tādu pašu darbību. Šīs daļas noteikumi nav interpretējami kā tādi, kas uzliek Līgumslēdzējai Valstij pienākumu piešķirt otras Līgumslēdzējas Valsts rezidentiem jebkurus personiskos atvieglojumus, atbrīvojumus un samazinājumus nodokļu uzlikšanas mērķiem, ko tā piešķir saviem rezidentiem, ņemot vērā civilstāvokli vai ģimenes saistības.

4. Izņemot gadījumus, kad piemērojami 9. panta 1. daļas, 11. panta 8. daļas, 12. panta 4. daļas vai 21. panta 3. daļas noteikumi, procenti, autoratlīdzība un citi maksājumi, ko Līgumslēdzējas Valsts uzņēmums izmaksā otras Līgumslēdzējas Valsts rezidentam, nosakot šī uzņēmuma ar nodokli apliekamo peļņu, ir jāatskaita pēc tādiem pašiem noteikumiem, it kā tie būtu izmaksāti pirmās minētās Līgumslēdzējas Valsts rezidentam.

5. Līgumslēdzējas Valsts uzņēmumus, kuru kapitāls pilnībā vai daļēji, tieši vai netieši pieder vienam vai vairākiem otras Līgumslēdzējas Valsts rezidentiem vai to pilnīgi vai daļēji, tieši vai netieši kontrolē minētie rezidenti, pirmajā minētajā Līgumslēdzējā Valstī nevar pakļaut jebkādai nodokļu uzlikšanai vai jebkādām ar to saistītām prasībām, kas atšķiras no nodokļu uzlikšanas un ar to saistītām prasībām, kādām tiek vai var tikt pakļauti līdzīgi pirmās minētās Līgumslēdzējas Valsts uzņēmumi, vai kas ir apgrūtinošākas par tām.

6. Šī panta noteikumi, neatkarīgi no 2. panta noteikumiem, attiecas uz visu veidu un nosaukumu nodokļiem, ko uzliek Līgumslēdzējas Valsts vai tās politiski administratīvo vienību, vai pašvaldību vārdā.

25. PANTS

SAVSTARPĒJĀS SASKAŅOŠANAS PROCEDŪRA

1. Ja persona uzskata, ka vienas vai abu Līgumslēdzēju Valstu rīcība attiecībā uz šo personu izraisa vai var izraisīt nodokļu uzlikšanu, kas neatbilst šīs konvencijas noteikumiem, šī persona var, neatkarīgi no šo Līgumslēdzēju Valstu nacionālajos normatīvajos aktos paredzētajiem tiesiskajiem līdzekļiem, iesniegt sūdzību izskatīšanai vienas vai otras Līgumslēdzējas Valsts kompetentajai iestādei. Sūdzība jāiesniedz izskatīšanai triju gadu laikā pēc pirmā paziņojuma par rīcību, kas izraisījusi šīs konvencijas noteikumiem neatbilstošu nodokļu uzlikšanu.

2. Ja kompetentā iestāde sūdzību uzskata par pamatotu un pati nespēj panākt apmierinošu risinājumu, tā cenšas savstarpēji vienoties ar otras Līgumslēdzējas Valsts kompetento iestādi, lai novērstu šīs konvencijas noteikumiem neatbilstošu nodokļu uzlikšanu. Jebkura šāda panāktā vienošanās ir jāizpilda neatkarīgi no Līgumslēdzējas Valsts nacionālajos normatīvajos aktos noteiktajiem termiņiem.

3. Līgumslēdzēju Valstu kompetentās iestādes cenšas savstarpējas vienošanās ceļā atrisināt jebkurus sarežģījumus vai novērst šaubas, kas var rasties, interpretējot vai piemērojot šo konvenciju. Tās var arī savstarpēji konsultēties, lai novērstu nodokļu dubulto uzlikšanu šajā konvencijā neparedzētos gadījumos.

4. Lai panāktu vienošanos šī panta iepriekšējās daļās minētajos jautājumos, Līgumslēdzēju Valstu kompetentās iestādes var sazināties tieši viena ar otru vai arī izmantot apvienotu komisiju, kas sastāv no tām vai to pārstāvjiem.

5. Ja

- a) persona saskaņā ar 1. daļas noteikumiem Līgumslēdzējas Valsts kompetentajai iestādei ir iesniegusi sūdzību, pamatojot, ka vienas vai abu Līgumslēdzēju Valstu rīcība attiecībā uz šo personu ir izraisījusi nodokļu uzlikšanu, kas neatbilst šīs konvencijas noteikumiem, un
- b) kompetentās iestādes divu gadu laikā kopš sūdzības iesniegšanas otras Līgumslēdzējas Valsts kompetentajai iestādei nevar atrisināt radušos situāciju atbilstoši 2. daļas noteiktumiem,

jebkuru neatrisināto sūdzības jautājumu, pēc personas pieprasījuma, iesniedz izskatīšanai arbitrāžā. Tomēr, ja par šo jautājumu vienas vai otras Līgumslēdzējas Valsts tiesa vai administratīvais tribunāls jau ir pieņēmis lēmumu, šo jautājumu izskatīšanai arbitrāžā neiesniedz. Izņemot, ja lietā tieši iesaistītā persona neakceptē savstarpējo vienošanos ar kuru tiek ieviests arbitrāžas lēmums, šis lēmums ir saistošs abām Līgumslēdzējām Valstīm un tas ir jāpiemēro neatkarīgi no jebkādiem termiņiem, kādi noteikti šo Līgumslēdzēju Valstu iekšējos normatīvajos aktos. Līgumslēdzēju Valstu kompetentās iestādes savstarpēji vienojoties nosaka šīs daļas piemērošanas veidu.

26. PANTS

INFORMĀCIJAS APMAIŅA

1. Līgumslēdzēju Valstu kompetentās iestādes veic tādas informācijas apmaiņu, kas ir paredzami svarīga šīs Konvencijas noteikumu piemērošanai vai nacionālo normatīvo aktu administrēšanai vai izpildīšanai attiecībā uz visu veidu un nosaukumu nodokļiem, kas uzlikti Līgumslēdzēju Valstu vai to politiski administratīvo vienību vai pašvaldību labā, ciktāl šāda nodokļu uzlikšana nav pretrunā ar Konvenciju. Konvencijas 1. un 2.pants neierobežo informācijas apmaiņu.

2. Jebkura informācija, ko, saskaņā ar 1. daļā noteikto, saņem Līgumslēdzēja Valsts, tiek uzskatīta par tikpat slepenu kā informācija, kas tiek iegūta saskaņā ar šīs Līgumslēdzējas Valsts normatīvajiem aktiem un var tikt izpausta tikai tām personām vai varas iestādēm (tajā skaitā tiesām un administratīvajām iestādēm), kas ir iesaistītas 1. daļā minēto nodokļu aprēķināšanā vai iekasēšanā, piespiedu līdzekļu lietošanā vai lietu iztiesāšanā, vai apelāciju izskatīšanā, vai iepriekšminētā pārraudzību. Šīs personas vai iestādes šo informāciju izmanto vienīgi iepriekšminētajos nolūkos. Tās var izpaust šo informāciju atklātās tiesas sēdēs vai tiesas nolēmumos. Neatkarīgi no iepriekš minētā, informācija, ko saņem Līgumslēdzēja Valsts, var tikt izmantota citiem nolūkiem, ja šāda informācija var tikt izmantota šādiem citiem nolūkiem saskaņā ar abu Līgumslēdzēju Valstu normatīvajiem aktiem un informācijas sniedzējas Līgumslēdzējas Valsts kompetentā iestāde atļauj šādu izmantošanu.

3. Nekādā gadījumā 1. un 2. daļas noteikumi nav interpretējami tādējādi, ka tie uzliktu Līgumslēdzējai Valstij pienākumu:

- a) veikt administratīvos pasākumus, kas neatbilst vienas vai otras Līgumslēdzējas Valsts normatīvajiem aktiem un administratīvajai praksei;
- b) sniegt informāciju, kas nav pieejama saskaņā ar vienas vai otras Līgumslēdzējas Valsts normatīvajiem aktiem vai parasti piemērojamo administratīvo praksi;
- c) sniegt informāciju, kas var atklāt jebkuru tirdzniecības, uzņēmējdarbības, rūpniecisko, komerciālo vai profesionālo noslēpumu vai darījuma procesu, vai arī sniegt informāciju, kuras izpaušana būtu pretrunā ar sabiedrisko kārtību;
- d) saņemt vai sniegt informāciju, kas atklātu konfidenciālu saziņu starp klientu un pārstāvi, advokātu vai citu atzītu juridisko pārstāvi, ja šāda saziņa tiek veikta:
 - (i) juridiskās konsultācijas saņemšanas mērķiem; vai
 - (ii) izmantošanas mērķiem pastāvošajās vai paredzētajās tiesvedībās.

4. Ja Līgumslēdzēja Valsts saskaņā ar šo pantu pieprasa sniegt informāciju, otrai Līgumslēdzējai Valstij ir jāizmanto tās informācijas apkopošanas pasākumi, lai iegūtu pieprasīto informāciju, pat ja tiek uzskatīts, ka pieprasītā informācija šai otrajai Līgumslēdzējai Valstij nebūtu nepieciešama savām nodokļu uzlikšanas vajadzībām. Uz iepriekšējā teikumā minēto pienākumu attiecas 3. daļas ierobežojumi, bet nekādā gadījumā šie ierobežojumi nav interpretējami tādējādi, ka tie Līgumslēdzējai Valstij atļautu atteikties sniegt informāciju vienīgi tādēļ, ka tai nav nacionālās intereses attiecībā uz šo informāciju.

5. Nekādā gadījumā 3. daļas noteikumi nav interpretējami tādējādi, ka tie Līgumslēdzējai Valstij atļautu atteikties sniegt informāciju vienīgi tādēļ, ka informācijas turētāja ir banka, cita finanšu institūcija, pārstāvis vai persona, kura darbojas uz pilnvarojuma vai uzticības pamata, vai tādēļ, ka tas saistīts ar īpašumtiesībām otrā personā.

27. PANTS

PALĪDZĪBA NODOKĻU IEKASĒŠANĀ

1. Līgumslēdzējas Valstis sniedz palīdzību viena otrai ieņēmumu prasījumu iekasēšanā. 1. un 2. pants neierobežo šīs palīdzības sniegšanu. Līgumslēdzēju Valstu kompetentās iestādes var, savstarpēji vienojoties, izšķirt jautājumu par šī panta piemērošanas veidu.

2. Šajā pantā termins “ieņēmumu prasījums” nozīmē šādu nodokļu nenomaksāto summu, ciktāl no tā izrietošā nodokļu uzlikšana nav pretrunā ar šo Konvenciju vai jebkuru citu instrumentu

(vienošanas), kura puses ir Līgumslēdzējas Valstis, kā arī ar šo summu saistītos procentus, administratīvos sodus un iekasēšanas vai līdzekļu saglabāšanas pasākumu izmaksas:

a) Japānā:

- (i) 2. panta 1. daļas a) punkta (i) līdz (iv) apakšpunktos minētie nodokļi;
- (ii) īpašs uzņēmumu nodoklis rekonstrukcijai;
- (iii) patēriņa nodoklis;
- (iv) vietējais patēriņa nodoklis;
- (v) mantojuma nodoklis; un
- (vi) dāvinājuma nodoklis;

b) Latvijā:

- (i) 2. panta 1. daļas b) punktā minētie nodokļi;
- (ii) pievienotās vērtības nodoklis; un
- (iii) nekustamā īpašuma nodoklis;

c) jebkurš cits nodoklis, par kuru laiku pa laikam var vienoties Līgumslēdzēju Valstu valdības, apmainoties ar diplomātiskām notām;

d) jebkuri identiski vai pēc būtības līdzīgi nodokļi, kuri tiek uzlikti pēc šīs konvencijas parakstīšanas datuma papildus a), b) vai c) punktā noteiktajiem nodokļiem vai aizstājot tos.

3. Kad Līgumslēdzējas Valsts ieņēmumu prasījums ir izpildāms saskaņā ar šīs Līgumslēdzējas Valsts normatīvajiem aktiem, un to nav nomaksājusi persona, kas tajā laikā nevar aizkavēt tā iekasēšanu saskaņā ar šīs Līgumslēdzējas Valsts normatīvajiem aktiem, pēc šīs Līgumslēdzējas Valsts pieprasījuma, šo ieņēmumu prasījumu pieņem otras Līgumslēdzējas Valsts kompetentā iestāde iekasēšanas mērķiem. Šo ieņēmumu prasījumu iekasē šī otra Līgumslēdzēja Valsts saskaņā ar tās normatīvo aktu noteikumiem, kas piemērojami tās savu nodokļu piedziņai un iekasēšanai, it kā ieņēmumu prasījums būtu šīs otras Līgumslēdzējas Valsts ieņēmumu prasījums, kas atbilstu nosacījumiem, kas atļauj šai otrai Līgumslēdzējai Valstij veikt pieprasījumu saskaņā ar šo daļu.

4. Kad Līgumslēdzējas Valsts ieņēmumu prasījums ir prasījums, par kuru šī Līgumslēdzēja Valsts var, saskaņā ar tās normatīvajiem aktiem, veikt līdzekļu saglabāšanas pasākumus, lai nodrošinātu to iekasēšanu, pēc šīs Līgumslēdzējas Valsts kompetentās iestādes pieprasījuma, otras Līgumslēdzējas Valsts kompetentā iestāde pieņem šo ieņēmumu prasījumu, lai veiktu līdzekļu saglabāšanas pasākumus. Šī otra Līgumslēdzēja Valsts veic līdzekļu saglabāšanas pasākumus par šo ieņēmumu prasījumu saskaņā ar tās normatīvajiem aktiem, it kā ieņēmumu prasījums būtu šīs otras Līgumslēdzējas Valsts prasījums, pat ja šo pasākumu piemērošanas laikā ieņēmumu prasījums nav izpildāms pirmajā Līgumslēdzējā Valstī vai to nav nomaksājusi persona, kam ir tiesības aizkavēt tā iekasēšanu.

5. Neatkarīgi no 3. un 4. daļas noteikumiem, Līgumslēdzējas Valsts kompetentās iestādes pieņemtajam ieņēmumu prasījumam atbilstoši 3. un 4. daļai šajā Līgumslēdzējā Valstī netiek piemēroti termiņi, kā arī netiek piešķirta nekāda ieņēmumu prasījumam piemērojama prioritāte saskaņā ar šīs Līgumslēdzējas Valsts normatīvajiem aktiem, ņemot vērā tā būtību kā tādu. Papildus, Līgumslēdzējas Valsts kompetentās iestādes pieņemtajam ieņēmumu prasījumam atbilstoši 3. un 4. daļai šajā Līgumslēdzējā Valstī nav piemērojamas nekādas prioritātes kādas šim ieņēmumu prasījumam piemērojamas saskaņā ar otras Līgumslēdzējas Valsts normatīvajiem aktiem.

6. Līgumslēdzējas Valsts veiktajām darbībām šīs Līgumslēdzējas Valsts kompetentās iestādes pieņemtā ieņēmumu prasījuma iekasēšanā atbilstoši 3. un 4. daļai, kuru rezultātā, ja tās veiktu otra

Līgumslēdzēja Valsts, tiktu apturēti vai pārtraukti ieņēmumu prasījumam piemērojamie termiņi saskaņā ar šīs otras Līgumslēdzējas Valsts normatīvajiem aktiem, ir tāda pati ietekme saskaņā ar šīs otras Līgumslēdzējas Valsts normatīvajiem aktiem. Pirmās minētās Līgumslēdzējas Valsts kompetentā iestāde informē otras Līgumslēdzējas Valsts kompetento iestādi par šādu darbību veikšanu.

7. Lieta par Līgumslēdzējas Valsts ieņēmumu prasījuma pastāvēšanu, spēkā esamību vai summu netiek ierosināta otras Līgumslēdzējas Valsts tiesās vai administratīvajās iestādēs.

8. Ja jebkurā laikā pēc Līgumslēdzējas Valsts kompetentās iestādes veiktā pieprasījuma saskaņā ar 3. un 4. daļu un pirms otra Līgumslēdzēja Valsts ir iekasējusi un pārskaitījusi atbilstošo ieņēmumu prasījuma summu pirmajai Līgumslēdzējai Valstij, atbilstošais ieņēmumu prasījums vairāk nav uzskatāms par:

- a) pirmās minētās Līgumslēdzējas Valsts ieņēmumu prasījumu saskaņā ar 3. daļā minēto pieprasījumu, kas ir izpildāms saskaņā ar šīs Līgumslēdzējas Valsts normatīvajiem aktiem un ko nav nomaksājusi persona, kas tajā laikā, saskaņā ar šīs Līgumslēdzējas Valsts normatīvajiem aktiem, nevar aizkavēt tā iekasēšanu vai
- b) pirmās minētās Līgumslēdzējas Valsts ieņēmumu prasījumu saskaņā ar 4. daļā minēto pieprasījumu, par kuru šī Līgumslēdzēja Valsts var, saskaņā ar tās normatīvajiem aktiem, veikt līdzekļu saglabāšanas pasākumus, lai nodrošinātu tā iekasēšanu

pirmās minētās Līgumslēdzējas Valsts kompetentā iestāde nekavējoties paziņo otras Līgumslēdzējas Valsts kompetentajai iestādei par šo faktu un, pēc otrās Līgumslēdzējas Valsts kompetentās iestādes izvēles, pirmās minētās Līgumslēdzējas Valsts kompetentā iestāde vai nu pārtrauc uz laiku vai atsauc savu pieprasījumu.

9. Nekādā gadījumā šī panta noteikumi nav interpretējami tādējādi, ka tie uzliktu Līgumslēdzējai Valstij pienākumu:

- a) veikt administratīvos pasākumus, kas neatbilst vienas vai otras Līgumslēdzējas Valsts normatīvajiem aktiem un administratīvajai praksei;
- b) veikt pasākumus, kas būtu pretrunā ar sabiedrisko kārtību;
- c) sniegt palīdzību, ja otra Līgumslēdzēja Valsts nav attiecīgi veikusi visus iespējamus iekasēšanas vai līdzekļu saglabāšanas pasākumus, kas pieejami saskaņā ar tās normatīvajiem aktiem vai administratīvo praksi;
- d) sniegt palīdzību gadījumos, ja šīs Līgumslēdzējas Valsts administratīvais slogs ir acīmredzami nesamērīgs ar labumu, ko gūtu otra Līgumslēdzēja Valsts.

28. PANTS

DIPLOMĀTISKO MISIJU UN KONSULĀRO PĀRSTĀVNICĪBU PERSONĀLS

Šīs konvencijas noteikumi neietekmē diplomātisko misiju vai konsulāro pārstāvniecību personāla fiskālās privilēģijas, kuras tam piemērojamas saskaņā ar starptautisko tiesību vispārējiem noteikumiem vai īpašu nolīgumu noteikumiem.

29. PANTS VIRSRAKSTI

Šīs konvencijas pantu virsraksti ir ievietoti tikai ērtības labad un neietekmē Konvencijas interpretāciju.

30. PANTS STĀŠANĀS SPĒKĀ

Šī konvencija tiek apstiprināta saskaņā ar katras Līgumslēdzēja Valsts tiesiskajām procedūrām un stājas spēkā diplomātisko notu, kurās norādīts šāds apstiprinājums, apmaiņas datumā.

2. Šī konvencija ir spēkā:

a) Japānā:

- (i) attiecībā uz nodokļiem, ko uzliek, pamatojoties uz taksācijas gadu – sākot ar nodokļiem par jebkuriem taksācijas gadiem, kas sākas 1. janvārī vai pēc tā kalendārajā gadā, kas seko gadam, kurā Konvencija stājas spēkā; un
- (ii) attiecībā uz nodokļiem, ko neuzliek, pamatojoties uz taksācijas gadu – sākot ar nodokļiem, kas uzlikti 1. janvārī vai pēc tā kalendārajā gadā, kas seko gadam, kurā Konvencija stājas spēkā; un

b) Latvijā:

- (i) attiecībā uz nodokļiem, ko ietur ienākuma izmaksas brīdī – sākot ar ienākumu, kas gūts 1. janvārī vai pēc tā kalendārajā gadā, kas seko gadam, kurā Konvencija stājas spēkā; un
- (ii) attiecībā uz pārējiem nodokļiem – sākot ar nodokļiem, kas maksājami par jebkuru taksācijas gadu, kas sākas 1. janvārī vai pēc tās kalendārajā gadā, kas seko gadam, kurā Konvencija stājas spēkā.

3. Neatkarīgi no 2. daļas noteikumiem, 26. un 27. panta noteikumi ir spēkā no šīs Konvencijas spēkā stāšanās datuma, neņemot vērā datumu, kurā uzlikti nodokļi, vai taksācijas gadu, uz kuru attiecas nodokļi.

31. PANTS DARBĪBAS IZBEIGŠANA

Šī konvencija ir spēkā, līdz Līgumslēdzēja Valsts tās darbību neizbeidz. Ikviena Līgumslēdzēja Valsts var izbeigt Konvencijas darbību, iesniedzot paziņojumu par izbeigšanu pa diplomātiskiem kanāliem otrajai Līgumslēdzējai Valstij vismaz sešus mēnešus pirms jebkura kalendārā gada beigām, kas sākas pēc piecu gadu termiņa beigām no Konvencijas spēkā stāšanās datuma. Šajā gadījumā Konvencija zaudē spēku:

a) Japānā:

- (i) attiecībā uz nodokļiem, ko uzliek, pamatojoties uz taksācijas gadu – sākot ar nodokļiem, kas uzlikti 1. janvārī vai pēc tā kalendārajā gadā, kas seko gadam, kurā iesniegts paziņojums; un
- (ii) attiecībā uz nodokļiem, ko neuzliek, pamatojoties uz taksācijas gadu – sākot ar nodokļiem, kas uzlikti 1. janvārī vai pēc tā kalendārajā gadā, kas seko gadam, kurā iesniegts paziņojums; un

b) Latvijā:

- (i) attiecībā uz nodokļiem, ko ietur ienākuma izmaksas brīdī – sākot ar ienākumu, kas gūts 1. janvārī vai pēc tā kalendārajā gadā, kas seko gadam, kurā iesniegts paziņojums; un
- (ii) attiecībā uz pārējiem nodokļiem – sākot ar nodokļiem, kas maksājami par jebkuru taksācijas gadu, kas sākas janvāra pirmajā dienā vai pēc tās kalendārajā gadā, kas seko gadam, kurā iesniegts paziņojums.

TO APLIECINOT, būdami attiecīgo valdību pienācīgi pilnvaroti, šo konvenciju ir parakstījuši.

Parakstīts Tokijā divos eksemplāros 2017. gada 18. janvārī angļu valodā.

Latvijas Republikas vārdā:

Japānas vārdā:

Dana Reizniece-Ozola

Motome Takisawa

Finanšu ministre

Ārlietu parlamentārais viceministrs

PROTOKOLS

Parakstot Latvijas Republikas un Japānas konvenciju par nodokļu dubultās uzlikšanas attiecībā uz ienākuma nodokļiem, ļaunprātīgas izvairīšanās no nodokļu maksāšanas un nodokļu nemaksāšanas novēršanu (turpmāk – “Konvencija”), Latvijas Republika un Japāna vienojas par šādiem noteikumiem, kas ir Konvencijas neatņemama sastāvdaļa.

1. Attiecībā uz Konvencijas 7. pantu:

- a) Konvencijas 7.panta 1. līdz 6. daļa tiek izslēgta un aizstāta ar šādiem noteikumiem datumā, par kuru Līgumslēdzēju Valstu valdības vienojušās, apmainoties ar diplomātiskām notām:
“1. Līgumslēdzēja Valsts uzņēmuma peļņai tiek uzlikti nodokļi tikai šajā Līgumslēdzējā Valstī, izņemot, ja uzņēmums veic uzņēmējdarbību otrā Līgumslēdzējā Valstī, izmantojot tur esošu pastāvīgo pārstāvniecību. Ja uzņēmums veic uzņēmējdarbību minētajā veidā, peļņai, kas saskaņā ar 2. daļas noteikumiem attiecināma uz pastāvīgo pārstāvniecību, var uzlikt nodokļus šajā otrajā Līgumslēdzējā Valstī.
2. Šī panta un 23. panta mērķiem 1. daļā minētā peļņa, kas katrā Līgumslēdzējā Valstī ir attiecināma uz pastāvīgo pārstāvniecību, ir peļņa, ko tā varētu gūt īpaši darījumos ar citām uzņēmuma struktūrvienībām, ja tā būtu atsevišķs un neatkarīgs uzņēmums, kas veic tādas pašas vai līdzīgas darbības saskaņā ar tādiem pašiem vai līdzīgiem nosacījumiem, ņemot vērā uzņēmuma veiktās darbības, izmantotos aktīvus un pārņemtus riskus, izmantojot tā pastāvīgo pārstāvniecību vai citas struktūrvienības.
3. Ja saskaņā ar 2. daļu Līgumslēdzēja Valsts koriģē peļņu, kas attiecināma uz vienas vai otras Līgumslēdzējas Valsts uzņēmuma pastāvīgo pārstāvniecību un attiecīgi uzliet nodokļus uzņēmuma peļņai, kurai uzlikti nodokļi otrā Līgumslēdzējā Valstī, šī otrā Līgumslēdzēja Valsts, tik lielā mērā, cik nepieciešams novērst nodokļu dubulto uzlikšanu šai peļņai, veic atbilstošu šai peļņai uzliktā nodokļa summas korekciju. Līgumslēdzēju Valstu kompetentās iestādes, ja nepieciešams, konsultējas viena ar otru šī korekcijas aprēķināšanā.
4. Ja peļņa ietver ienākumus, kas nav atsevišķi atrunāti citos šīs konvencijas pantos, tad šo pantu noteikumus neietekmē šī panta noteikumi.”
- b) Konvencijas 7. panta 1. līdz 4. daļas noteikumi, kas grozīti ar a) punkta noteikumiem, ir piemērojami uzņēmuma peļņai par jebkuru taksācijas gadu, kas sākas datumā, par kuru vienojušās Līgumslēdzēju Valstu valdībām, apmainoties ar a) punktā minētajām diplomātiskajām notām, vai pēc tā. Līdz 7. panta 1. līdz 4. daļas noteikumu, kas grozīti ar a) punkta noteikumiem, piemērošanai turpina piemērot sākotnējos 7. panta 1. līdz 6. daļas noteikumus.

2. Attiecībā uz Konvencijas 25. panta 5. daļu:

- a) Līgumslēdzēju Valstu kompetentās iestādes, savstarpēji vienojoties, nosaka kārtību, lai nodrošinātu arbitrāžas lēmuma ieviešanu divu gadu laikā no Konvencijas 25. panta 5. daļā minētā pieprasījuma izskatīt lietu arbitrāžā iesniegšanas, ja vien lietā, par kuru ir iesniegts pieprasījums to izskatīt arbitrāžā, tieši iesaistītās personas darbības vai bezdarbība nekavē lietas izšķiršanu vai, ja Līgumslēdzēju Valstu kompetentās iestādes un šī persona nav vienojušās citādi.
- b) Arbitrāžas kolēģija tiek izveidota saskaņā ar šādiem noteikumiem:
 - (i) Arbitrāžas kolēģija sastāv no trīs arbitriem – fiziskām personām, kam ir kompetence vai speciālas zināšanas starptautisko nodokļu jautājumos.

- (ii) Līgumslēdzēju Valstu katra kompetentā iestāde ieceļ vienu arbitru, neatkarīgi no tā, vai viņš ir vienas vai otras Līgumslēdzējas Valsts piederīgais vai nav. Līgumslēdzēju Valstu kompetento iestāžu ieceltie divi arbitri ieceļ trešo arbitru, kas ir arbitrāžas kolēģijas priekšsēdētājs saskaņā ar kārtību, par kuru vienojušās Līgumslēdzēju Valstu kompetentās iestādes.
 - (iii) Neviena arbitrs nav vienas vai otras Līgumslēdzējas Valsts nodokļu iestādes darbinieks, kā arī nekādā statusā nav bijis iesaistīts lietas, par kuru iesniegts pieprasījums izskatīt to arbitrāžā, izskatīšanā. Trešais arbitrs nav nevienas Līgumslēdzējas Valsts piederīgais, kā arī tam nav bijusi parastā dzīvesvieta nevienā Līgumslēdzējā Valstī, kā arī tas nav bijis nodarbināts nevienā Līgumslēdzējā Valstī.
 - (iv) Līgumslēdzēju Valstu kompetentās iestādes nodrošina, ka pirms to darbošanās arbitrāžas tiesvedībā visi arbitri katrai Līgumslēdzēju Valstu kompetentajai iestādei nosūtītajos paziņojumos piekrīt ievērot un būt pakļautiem tādiem pašiem konfidencialitātes un informācijas neizpaušanas pienākumiem, kas minēti Konvencijas 26. panta 2. daļā un saskaņā ar Līgumslēdzēju Valstu normatīvajiem aktiem.
 - (v) Līgumslēdzēju Valstu katra kompetentā iestāde sedz tās ieceltā arbitra izmaksas un savus izdevumus. Trešā arbitra izmaksas un citus ar arbitrāžas tiesvedības vešanu saistītos izdevumus vienādās daļās sedz Līgumslēdzēju Valstu kompetentās iestādes.
- c) Līgumslēdzēju Valstu kompetentās iestādes sniedz arbitrāžas lēmuma pieņemšanai nepieciešamo informāciju visiem arbitriem bez nepamatotas kavēšanās.
- d) Uz arbitrāžas lēmumu attiecas šāda kārtība:
- (i) Arbitrāžas lēmums nav precedents.
 - (ii) Arbitrāžas lēmums ir galīgs, ja vien vienas vai otras Līgumslēdzējas Valsts tiesa neuzskata to par neizpildāmu sakarā ar Konvencijas 25. panta 5. daļas, šīs daļas vai jebkura kārtības noteikuma, kas noteikts saskaņā ar a) punktu, pārkāpumu, kas var būtiski ietekmēt lēmumu. Ja tiek konstatēts, ka lēmums ir neizpildāms pārkāpuma dēļ, tiek uzskatīts, ka pieprasījums izskatīt lietu arbitrāžā nav iesniegts, un arbitrāžas process nav noticis (izņemot b) punkta (iv) un (v) apakšpunktā noteikto).
- e) Ja jebkurā laikā pirms arbitrāžas kolēģija ir pieņēmusi lēmumu lietā attiecībā uz Līgumslēdzēju Valstu kompetentajām iestādēm un personu, kas iesniedza pieprasījumu izskatīt lietu arbitrāžā:
- (i) Līgumslēdzēju Valstu kompetentās iestādes panāk savstarpēju vienošanos, lai atrisinātu lietu saskaņā ar Konvencijas 25. panta 2. daļu; vai
 - (ii) šī persona atsauc pieprasījumu izskatīt lietu arbitrāžā; vai
 - (iii) lēmumu lietā pieņem vienas vai otras Līgumslēdzējas Valsts tiesa vai administratīvais tribunāls arbitrāžas tiesvedības laikā,
- tiek izbeigtas procedūras lietā saskaņā ar Konvencijas 25. pantu.
- f) Ja lietā, par kuras izskatīšanu arbitrāžā ir iesniegts pieprasījums, ir uzsākta tiesvedība vai iesniegta apelācijas sūdzība, tiek uzskatīts, ka lietā tieši iesaistītā persona nav pieņēmusi savstarpējo vienošanos, ar kuru tiek ieviests arbitrāžas lēmums lietā, ja jebkura lietā tieši iesaistītā persona, kas ir puse tiesvedībā vai apelācijas tiesvedībā, 60 dienu laikā pēc arbitrāžas kolēģijas lēmuma saņemšanas neatsauc visus arbitrāžas tiesvedībā atrisinātos jautājumus no izskatīšanas atbilstošajā tiesā vai administratīvajā tribunālā. Šajā gadījumā Līgumslēdzēju Valstu kompetentās iestādes neturpina lietas tālāku izskatīšanu.

- g) Konvencijas 25. panta 5. daļas noteikumi un šīs daļas noteikumi netiek piemēroti lietās, uz kurām attiecas Konvencijas 4. panta 3. daļa.

TO APLIECINOT, būdami attiecīgo valdību pienācīgi pilnvaroti, šo protokolu ir parakstījuši.

Parakstīts Tokijā divos eksemplāros 2017. gada 18. janvārī angļu valodā.

Latvijas Republikas vārdā:

Dana Reizniece-Ozola

Finanšu ministre

Japānas vārdā:

Motome Takisawa

Ārlietu parlamentārais viceministrs

Saeima ir pieņēmusi un Valsts
prezidents izsludina šādu likumu:

156. 558L/12 Par Vienotās patentu tiesas izveides nolīgumu

1. pants. 2013. gada 19. februārī Briselē parakstītais Vienotās patentu tiesas izveides nolīgums (turpmāk — Nolīgums) ar šo likumu tiek pieņemts un apstiprināts.

2. pants. Nolīgumā paredzēto saistību izpildi koordinē Tieslietu ministrija.

3. pants. Ministru kabinets deleģē Latvijas pārstāvjus Vienotās patentu tiesas Administratīvās komitejas, Budžeta komitejas un Konsultatīvās komitejas sastāvā.

4. pants. Nolīgums stājas spēkā tā 89. pantā noteiktajā laikā un kārtībā, un Ārlietu ministrija par to paziņo oficiālajā izdevumā "Latvijas Vēstnesis".

5. pants. Līdz ar likumu izsludināms Nolīgums angļu valodā un tā tulkojums latviešu valodā.

Likums stājas spēkā 2018. gada 1. janvārī.

Likums Saeimā pieņemts 2017. gada 30. martā.

Valsts prezidents R. Vējonis

Rīgā 2017. gada 12. aprīlī

Publikācija "Latvijas Vēstnesī" 12.04.2017., Nr. 75.

157. 559L/12 Grozījumi Kriminālprocesa likumā

Izdarīt Kriminālprocesa likumā (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 2005, 11., 20. nr.; 2006, 4. nr.; 2007, 3., 13. nr.; 2008, 1., 15. nr.; 2009, 9., 14., 15. nr.; Latvijas Vēstnesis, 2010, 19., 178. nr.; 2011, 117. nr.; 2012, 92., 189. nr.; 2013, 6., 21., 61., 112., 183., 187., 252. nr.; 2014, 113., 214. nr.; 2015, 11., 29., 140., 235. nr.; 2016, 48., 241. nr.) šādus grozījumus:

1. Aizstāt 7. panta otrās daļas pirmajā teikumā skaitli “136.” ar skaitli “132.¹”.
2. Izslēgt 83. panta otro daļu.
3. Izteikt 85. panta pirmās daļas 2. punktu šādā redakcijā:
“2) personai, kurai aizstāvja piedalīšanās kriminālprocesā saskaņā ar šā likuma 83. panta pirmo daļu ir obligāta.”
4. Izslēgt 91. panta otrās daļas 6. punktā vārdu “(pagasttiesas)”.
5. Aizstāt 97.¹ panta pirmās daļas 8. punktā vārdu “lēmumu” ar vārdu “nolēmumu”.
6. Izslēgt 146. panta trešajā daļā vārdu “(pagasttiesas)”.
7. Izslēgt 248. panta pirmajā daļā vārdu “(pagasttiesu)”.
8. Papildināt 367. panta pirmo daļu ar 7.¹ un 7.² punktu šādā redakcijā:
“7¹) izdevumi, kas radušies administratīvā pārkāpuma lietā, kurā pieņemts lēmums par administratīvā pārkāpuma lietvedības izbeigšanu, materiālus nododot izmeklēšanas iestādei, vai pieņemtais nolēmums ir atcelts sakarā ar kriminālprocesa uzsākšanu vai zaudējis spēku sakarā ar personas saukšanu pie kriminālatbildības;
7²) izdevumi, kas saistīti ar alkohola koncentrācijas, narkotisko, psihotropo, toksisko vai citu apreibinošu vielu ietekmes konstatēšanai veiktajām pārbaudēm;”
9. Izslēgt 373. panta ceturto daļu.
10. Papildināt 392. panta otro daļu pēc vārdiem “vai prokurors” ar vārdiem “ar amatā augstāka prokurora piekrišanu”.
11. Izteikt 449. panta trešās daļas pirmo teikumu šādā redakcijā:
“Rakstveida pierādījumus un citus dokumentus, kas attiecas uz pierādīšanas priekšmetu, tiesas sēdē nolasa vai atskaņo pilnībā vai daļēji, ja persona, kura īsteno aizstāvību, prokurors un cietušais vai viņa pārstāvis pieteicis šādu lūgumu.”
12. Izslēgt 484. panta trešās daļas 5. punktu.

13. Izteikt 519. panta 1. punktu šādā redakcijā:

“1) nav noticis noziedzīgs nodarījums vai apsūdzētā izdarītajā nodarījumā nav noziedzīga nodarījuma sastāva;”

14. Papildināt 523. pantu ar 1.¹ daļu šādā redakcijā:

“(1¹) Tiesa var rakstīt saīsinātu spriedumu, izņemot gadījumu, kad krimināllieta iztiesāta bez apsūdzētā piedalīšanās, jo apsūdzētais atkārtoti bez attaisnojoša iemesla neierodas uz tiesas sēdi, vai apsūdzētā prombūtnē (*in absentia*).”

15. Izslēgt 529. panta 4. punktu.

16. Izteikt 530. pantu šādā redakcijā:

“530. pants. Saīsinātais spriedums

(1) Saīsinātais spriedums sastāv no ievaddaļas, aprakstošās daļas un rezolutīvās daļas.

(2) Pēc saīsinātā sprieduma pasludināšanas tiesa izsniedz saīsinātā sprieduma norakstu.

(3) Prokurors, apsūdzētais, cietušais, aizstāvis vai pārstāvis 10 dienu laikā no saīsinātā sprieduma pasludināšanas dienas var rakstveidā iesniegt tiesai lūgumu par pilna sprieduma sagatavošanu. Pēc lūguma iesniegšanas termiņa beigām, ja saņemts lūgums par pilna sprieduma sagatavošanu, tiesa pilnu spriedumu sagatavo 14 dienu laikā, paziņojot tā pieejamības datumu.

(4) Ja lietas apjoma, juridiskās sarežģītības vai citu objektīvu apstākļu dēļ pilns tiesas spriedums nav sastādīts noteiktajā laikā, tiesnesis paziņo prokuroram, apsūdzētajam, cietušajam, aizstāvim un pārstāvim, kad būs pieejams pilns tiesas spriedums. Pilna tiesas sprieduma sastādīšanu var atlikt tikai vienu reizi.

(5) Saīsinātais spriedums nav pārsūdzams.”

17. Izteikt 531. panta pirmo daļu šādā redakcijā:

“(1) Tiesa pasludina spriedumu, nolasot tā ievaddaļu un rezolutīvo daļu.”

18. Papildināt 543. panta pirmo daļu ar teikumu šādā redakcijā:

“Tiesa var rakstīt saīsināto spriedumu.”

19. Aizstāt 544. panta pirmajā daļā vārdu “uzsākšanai” ar vārdu “pabeigšanai”.

20. Aizstāt 548.¹ panta sestajā daļā vārdus “taisīt spriedumu” ar vārdiem “pieņemt nolēmumu”.

21. Papildināt 549. pantu pēc vārda “nestājušos” ar vārdu “pilnu”.

22. Papildināt 561. panta trešo daļu pēc vārda “sēdes” ar vārdiem “protokolu un”.

23. Papildināt 563. panta 1.¹ daļas 3. punktu pēc vārda “pilnībā” ar vārdiem “vai kādā daļā”.

24. Aizstāt 566. pantā vārdus “tā pieņem lēmumu” ar vārdiem “tā jebkurā lietas iztiesāšanas brīdī, uzklusējusi lietas dalībnieku viedokļus, pieņem lēmumu”.

25. Aizstāt 605. panta pirmajā daļā vārdus un skaitli “Krimināllikuma 13. pantu” ar vārdiem “Krimināllikumā noteikto” un vārdus un skaitli “Krimināllikuma 68. pantā” — ar vārdu “Krimināllikumā”.

26. 608. pantā:

papildināt otrās daļas pirmo teikumu pēc vārdiem “pati persona” ar vārdiem “kurai noteikts medicīniska rakstura piespiedu līdzeklis”;

aizstāt otrajā daļā vārdus “personu, kura ierosinājusi jautājuma izskatīšanu, un, ja nepieciešams, arī personu, kurai noteikts medicīniska rakstura piespiedu līdzeklis” ar vārdiem “un personu, kura ierosinājusi jautājuma izskatīšanu”.

27. Papildināt 632. panta pirmo daļu ar teikumu šādā redakcijā:

“Saīsinātais spriedums stājas spēkā pēc tam, kad beidzies termiņš lūguma iesniegšanai par pilna sprieduma sastādīšanu un lūgums nav iesniegts.”

28. 649. pantā:

papildināt pantu pēc vārdiem “Krimināllikumā noteikto” ar vārdiem “rakstveida procesā”;

papildināt pantu ar otro un trešo daļu šādā redakcijā:

“(2) Saņēmis šā panta pirmajā daļā minēto iesniegumu, tiesnesis informē notiesāto personu un prokuru par tiesībām 10 dienu laikā no paziņojuma saņemšanas dienas pieteikt noraidījumu tiesnesim, iesniegt viedokli par nosakāmo galīgo sodu, kā arī par lēmuma pieejamības dienu.

(3) Lēmumu var pārsūdzēt 10 dienu laikā. Augstāka līmeņa tiesas tiesnesis sūdzību izskata rakstveida procesā pēc lietā esošajiem materiāliem, un viņa lēmums nav pārsūdzams.”;

uzskatīt līdzšinējo tekstu par panta pirmo daļu.

29. Papildināt 651. pantu ar astoto daļu šādā redakcijā:

“(8) Tiesnesis, saņēmis iesnieguma vai izteiktā lūguma atsaukumu, lemj par lietas izbeigšanu. Ja lieta tiek izbeigta, par to paziņo iesnieguma vai lūguma iesniedzējam. Ja iesniegums tiek atsaukts rakstveidā, lēmumu var pieņemt rezolūcijas veidā. Lēmums nav pārsūdzams.”

30. Aizstāt 656. panta piektās daļas 2. punktā vārdus “atjaunošanu sakarā ar jaunatklātiem apstākļiem” ar vārdiem “uzsākšanu jaunatklātu apstākļu izmeklēšanai”.

31. Izteikt 657. pantu šādā redakcijā:

“657. pants. Process jaunatklātu apstākļu izmeklēšanai

(1) Iemesls procesa uzsākšanai jaunatklātu apstākļu izmeklēšanai ir kriminālprocesā iesaistītās personas, kuras tiesības vai likumiskās intereses tika aizskartas kriminālprocesā, vai tās pārstāvja pieteikums, kā arī informācija, kas iegūta cita kriminālprocesa gaitā, ja ir šā likuma 655. panta otrajā daļā noteiktais pamats. Pieteikums iesniedzams prokuratūrai pēc sākotnējā kriminālprocesa izskatīšanas vietas.

(2) Procesu jaunatklātu apstākļu izmeklēšanai nedrīkst veikt prokurors, kurš kriminālprocesā veicis izmeklēšanas darbības, izmeklēšanas uzraudzību, kriminālvajāšanu vai piedalījies krimināllietas izskatīšanā kādā no tiesu instancēm.

(3) Pieteikumā par jaunatklātiem apstākļiem norāda:

- 1) tā kriminālprocesa numuru, par kuru iesniedz pieteikumu;

- 2) šā likuma 655. panta otrajā daļā paredzēto apstākli un tā būtību;
- 3) ziņas, uz kurām balstīti jaunatklātie apstākļi;
- 4) iemeslu, kāpēc pierādījumi nebija iesniegti vai pārbaudīti kriminālprocesā;
- 5) kāda izšķiroša nozīme ir jaunatklātajiem apstākļiem attiecībā uz spēkā stājušos nolēmumu kriminālprocesā;
- 6) pieteicēja lūgumu.

(4) Ja pieteikumā nav ietverta šā panta trešajā daļā norādītā informācija vai pieteikuma saturs attiecībā uz jau izskatītā pieteikumā norādītajiem jaunatklātajiem apstākļiem pēc būtības nav mainījies, prokurors pieņem lēmumu par pieteikuma atstāšanu bez izskatīšanas un paziņo par to pieteicējam. Lēmums nav pārsūdzams.

(5) Ja pieteikumā ir ietverta šā panta trešajā daļā norādītā informācija vai ir iegūta informācija cita kriminālprocesa gaitā, prokurors pieņem lēmumu par procesa uzsākšanu jaunatklātu apstākļu izmeklēšanai, uzrakstot to rezolūcijas veidā, un veic izmeklēšanu, ievērojot šā likuma noteikumus par pirmstiesas kriminālprocesu, un paziņo par to pieteicējam. Lēmums nav pārsūdzams.

(6) Ja prokurors pēc jaunatklāto apstākļu izmeklēšanas pabeigšanas atzīst, ka ir pamats lemt par kriminālprocesā spēkā stājušās nolēmuma atcelšanu, viņš pieņem lēmumu par pieteikuma kopā ar krimināllietu un materiāliem, kas iegūti, izmeklējot jaunatklātos apstākļus, nodošanu izskatīšanai Augstākajai tiesai, bet, ja personai bija piemērots prokurora priekšraksts par sodu, — Ģenerālprokuratūrai. Lēmums nav pārsūdzams.

(7) Ja prokurors pēc jaunatklāto apstākļu izmeklēšanas neatrod pamatu nolēmuma atcelšanai šo apstākļu dēļ, viņš pieņem motivētu lēmumu par pieteikuma noraidīšanu. Lēmuma kopiju prokurors nosūta pieteicējam, izskaidrojot viņam tiesības 10 dienu laikā no tās saņemšanas dienas pārsūdzēt lēmumu rajona (pilsētas) tiesā, bet, ja personai bija piemērots prokurora priekšraksts par sodu, — amatā augstākam prokuroram.

(8) Tienesis sūdzību izskata rakstveida procesā un pieņem lēmumu par pieteikuma kopā ar krimināllietu un materiāliem, kas iegūti, izmeklējot jaunatklātos apstākļus, nodošanu izskatīšanai Augstākajai tiesai, ja ir pamats lemt par kriminālprocesā spēkā stājušās nolēmuma atcelšanu, vai par sūdzības noraidīšanu, ja nav pamata lemt par šāda nolēmuma atcelšanu. Tiesneša lēmums nav pārsūdzams.

(9) Ja amatā augstāks prokurors, izskatot sūdzību, konstatē, ka ir pamats atcelt kriminālprocesā spēkā stājušos prokurora priekšrakstu par sodu, viņš pieņem lēmumu par pieteikuma kopā ar krimināllietu un materiāliem, kas iegūti, izmeklējot jaunatklātos apstākļus, nodošanu izskatīšanai Ģenerālprokuratūrai. Ja amatā augstāks prokurors šādu pamatu nekonstatē, viņš pieņem lēmumu par sūdzības noraidīšanu. Amatā augstāka prokurora lēmums nav pārsūdzams.

32. Izslēgt 658. pantu.

33. 658.¹ pantā:

aizstāt pirmās daļas ievaddaļā vārdus “Prokurora atzinumu” ar vārdiem “Pieteikumu, prokurora lēmumu”;

papildināt pirmās daļas 1. punktu pēc vārda “kriminālprocesu” ar vārdiem “sakarā ar jaunatklātiem apstākļiem”;

izteikt pirmās daļas 2. un 3. punktu šādā redakcijā:

- “2) atceļ prokurora priekšrakstu par sodu un izbeidz kriminālprocesu;
- 3) noraida pieteikumu.”

34. Izteikt 659. un 660. pantu šādā redakcijā:

“659. pants. Augstākās tiesas sastāvs, kas izskata lietu sakarā ar jaunatklātiem apstākļiem
Pieteikumu un tiesneša vai prokurora lēmumu, kā arī iesniegtos materiālus izskata:

- 1) par lietu, kurā nolēmumu pieņēmusi pirmās instances vai apelācijas instances tiesa, — Augstākās tiesas tiesnesis;
- 2) par lietu, kurā lēmumu pieņēmusi kasācijas instances tiesa, — pieci Augstākās tiesas tiesneši, kuri agrāk nav piedalījušies šīs krimināllietas izskatīšanā.

660. pants. Kārtība, kādā Augstākā tiesa izskata lietu sakarā ar jaunatklātiem apstākļiem

(1) Saņēmis pieteikumu un tiesneša vai prokurora lēmumu, kā arī krimināllietu un materiālus, kas iegūti, izmeklējot jaunatklātos apstākļus, Augstākās tiesas tiesnesis nosaka lietas izskatīšanas laiku un vietu. Par to tiek paziņots personām, kuru tiesības vai likumiskās intereses pieteikums aizskar, izskaidrojot to tiesības piedalīties tiesas sēdē. Notiesātajam, kas atrodas brīvības atņemšanas vietā, ja viņš nav pieteikuma iesniedzējs, tiek nosūtīta pieteikuma un tiesneša vai prokurora lēmuma kopija, informējot notiesāto par tiesībām lūgt, lai viņam tiek nodrošināta iespēja piedalīties tiesas sēdē.

(2) Prokurora piedalīšanās tiesas sēdē ir obligāta.

(3) Personas, kuras tiesības vai likumiskās intereses aizskar pieteikums un prokurora vai tiesneša lēmums, neierašanās uz tiesas sēdi nav šķērslis lietas izskatīšanai.

(4) Lietas izskatīšana notiek kārtībā, kāda noteikta lietu izskatīšanai kasācijas instances tiesas sēdē mutvārdu procesā, izņemot šajā daļā noteikto:

- 1) tiesnesis ziņojumā izklāsta lietas apstākļus, kas attiecas uz pieteikumu un prokurora vai tiesneša lēmumu;
- 2) pēc tiesneša ziņojuma prokurors pamato atzinumu vai izsaka viedokli par pieteikumu;
- 3) pēc tiesneša ziņojuma pieteicējs vai pieteicēja pārstāvis pamato pieteikumu, ja viņš piedalās tiesas sēdē.

(5) Tiesa pieņem vienu no šādiem lēmumiem:

- 1) atceļ tiesas nolēmumu pilnībā vai tā daļā, atceltajā apjomā atjauno kriminālprocesu sakarā ar jaunatklātiem apstākļiem un lietu nosūta prokuratūrai;
- 2) atceļ tiesas nolēmumu pilnībā vai tā daļā, atceltajā apjomā atjauno kriminālprocesu sakarā ar jaunatklātiem apstākļiem un lietu nosūta jaunai izskatīšanai attiecīgās instances tiesai;
- 3) noraida pieteikumu;
- 4) izbeidz tiesvedību.”

35. 680. pantā:

papildināt pantu ar otro daļu šādā redakcijā:

“(2) Latvija sedz izdevumus, kas rodas, veicot personas pagaidu pieņemšanu vai nodošanu pēc Latvijas lūguma.”;

uzskatīt līdzšinējo tekstu par panta pirmo daļu.

36. Izteikt 695. panta otrās daļas 3. punktu šādā redakcijā:

- “3) persona pēc tās pārņemšanas Latvijā tam ir piekritusi, un šī piekrišana ir pieņemta advokāta klātbūtnē, rakstot par to protokolu.”

37. Papildināt 847. pantu ar ceturto daļu šādā redakcijā:

“(4) Lūgumu par palīdzības sniegšanu procesuālās darbības veikšanā procesā pret juridisko personu, ja lūgums iesniegts par nodarījumu, kas ārvalstī ir krimināli sodāms, izpilda neatkarīgi no tā, kādā procesā ārvalstī tas tiek lūgts.”

38. Papildināt 851. panta pirmo daļu ar teikumu šādā redakcijā:

“Personu, kurai ir tiesības uz aizstāvību, var nopratināt, izmantojot tehniskos līdzekļus, ja persona tam piekrīt.”

39. Papildināt 854. panta otrās daļas 3. punktu pēc vārda “pārvietošana” ar vārdiem “pagarina apcietinājuma termiņu vai”.

40. Papildināt likumu ar 82.¹ nodaļu šādā redakcijā:

“82.¹ nodaļa. Eiropas izmeklēšanas rīkojuma atzīšana un izpilde

875.¹ pants. Eiropas izmeklēšanas rīkojums

Eiropas izmeklēšanas rīkojums ir Eiropas Savienības dalībvalsts kompetentās iestādes lūgums par procesuālās darbības veikšanu pierādījumu iegūšanai citas Eiropas Savienības dalībvalsts teritorijā vai lūgums par to pierādījumu saņemšanu, kuri jau ir Eiropas Savienības dalībvalsts kompetento iestāžu rīcībā. Eiropas izmeklēšanas rīkojumu pieņem, aizpildot īpašas formas dokumentu.

875.² pants. Latvijas kompetentās iestādes un izpildes iestādes Eiropas izmeklēšanas rīkojuma izskatīšanai, pārbaudei, atzīšanai un izpildei

(1) Pirmstiesas procesā Eiropas izmeklēšanas rīkojumu izskata un atzīst Ģenerālprokuratūra, bet līdz kriminālvajāšanas uzsākšanai — arī Valsts policija.

(2) Pēc lietas nodošanas tiesai Eiropas izmeklēšanas rīkojumu izskata un pārbauda Tieslietu ministrija, bet lēmumu par atzīšanu un izpildi pieņem tiesa.

(3) Šajā likumā noteiktajos gadījumos un kārtībā ir pieļaujama Eiropas izmeklēšanas rīkojuma izpildes iestādes un izdevējiestādes tieša sazināšanās. Izpildes iestāde Latvijā ir jebkura izmeklēšanas iestāde, prokuratūras struktūrvienība vai tiesa, kurai Latvijas kompetentā iestāde uzdevusi izpildīt Eiropas izmeklēšanas rīkojumu.

875.³ pants. Eiropas izmeklēšanas rīkojuma pārbaude, atzīšana un izpilde pirmstiesas procesā

(1) Latvijas kompetentā iestāde, saņēmusi Eiropas izmeklēšanas rīkojumu, nekavējoties, bet ne vēlāk kā septiņu dienu laikā par to paziņo Eiropas Savienības dalībvalsts kompetentajai iestādei, aizpildot Eiropas izmeklēšanas rīkojuma saņemšanas apstiprinājumu, un pārbauda, vai nepastāv šajā likumā paredzētie atzīšanas un izpildes atteikuma iemesli.

(2) Pirms lēmuma pieņemšanas par Eiropas izmeklēšanas rīkojuma atzīšanu un izpildi Latvijas kompetentā iestāde izvērtē, vai Eiropas izmeklēšanas rīkojumā norādīto rezultātu ir iespējams sasniegt ar procesuālajām darbībām, kuras prasa mazāku iejaukšanos personas dzīvē. Par visiem apsvērumiem Latvijas kompetentā iestāde informē Eiropas Savienības dalībvalsts kompetento iestādi un, ja iespējams, vienojas par citas procesuālās darbības veikšanu, kura prasa mazāku iejaukšanos personas dzīvē.

(3) Nekonstatējusi atzīšanas un izpildes atteikuma iemeslus, Latvijas kompetentā iestāde pieņem lēmumu par Eiropas izmeklēšanas rīkojuma atzīšanu un nodošanu izpildei, nosakot izpildes iestādi. Lēmumu var pieņemt arī rezolūcijas veidā. Lēmums nav pārsūdzams.

(4) Latvijas kompetentā iestāde atbilstoši institucionālajai piekritībai Eiropas izmeklēšanas rīkojumu izpilda pati vai nodod to izpildes iestādei.

(5) Latvijas kompetentā iestāde informē Eiropas Savienības dalībvalsts kompetento iestādi par izpildes rezultātiem, nosūtot izpildes rezultātā iegūtos materiālus. Lai nodrošinātu ātrāku un efektīvāku izpildes rezultātā iegūto materiālu nodošanu, izpildes iestāde var tos nodot Eiropas Savienības dalībvalsts kompetentajai iestādei tieši, informējot par to Latvijas kompetento iestādi.

875.⁴ pants. Eiropas izmeklēšanas rīkojuma pārbaude, atzīšana un izpilde pēc lietas nodošanas tiesai

(1) Tieslietu ministrija, saņēmusi Eiropas izmeklēšanas rīkojumu, nekavējoties, bet ne vēlāk kā septiņu dienu laikā par to paziņo Eiropas Savienības dalībvalsts kompetentajai iestādei, aizpildot Eiropas izmeklēšanas rīkojuma saņemšanas apstiprinājumu.

(2) Tieslietu ministrija 10 dienu laikā no Eiropas izmeklēšanas rīkojuma saņemšanas dienas (ja materiālu apjoms ir sevišķi liels, — 30 dienu laikā) pārbauda, vai ir saņemti visi nepieciešamie materiāli, un pēc pārbaudes materiālus nosūta rajona (pilsētas) tiesai lēmuma pieņemšanai par Eiropas izmeklēšanas rīkojuma atzīšanu un izpildīšanu Latvijā.

(3) Ja nepieciešama dokumentu tulkošana, materiālu pārbaude notiek šā panta otrajā daļā minētajos termiņos pēc tulkojuma saņemšanas.

(4) Pirms Eiropas izmeklēšanas rīkojuma izpildes tiesa izvērtē, vai Eiropas izmeklēšanas rīkojumā norādīto sasniedzamo rezultātu ir iespējams sasniegt ar procesuālajām darbībām, kuras prasa mazāku iejaukšanos personas dzīvē. Par visiem apsvērumiem tiesa, kura izpilda Eiropas izmeklēšanas rīkojumu, informē Eiropas Savienības dalībvalsts kompetento iestādi un, ja iespējams, vienojas par citas izmeklēšanas darbības veikšanu, kura prasa mazāku iejaukšanos personas dzīvē.

(5) Tieslietu ministrija informē Eiropas Savienības dalībvalsts kompetento iestādi par izpildes rezultātiem, nosūtot izpildes rezultātā iegūtos materiālus. Lai nodrošinātu ātrāku un efektīvāku izpildes rezultātā iegūto materiālu nodošanu, tiesa var tos nodot Eiropas Savienības dalībvalsts kompetentajai iestādei tieši, informējot par to Tieslietu ministriju.

875.⁵ pants. Eiropas izmeklēšanas rīkojuma atzīšanas un izpildes termiņi

(1) Latvijas kompetentā iestāde lēmumu par Eiropas izmeklēšanas rīkojuma atzīšanu un izpildi pieņem, cik ātri vien iespējams, bet ne vēlāk kā 30 dienu laikā pēc Eiropas izmeklēšanas rīkojuma saņemšanas. Ja nepieciešama dokumentu tulkošana, lēmumu pieņem, cik ātri vien iespējams, bet ne vēlāk kā 30 dienu laikā no tulkojuma saņemšanas dienas.

(2) Ja Eiropas izmeklēšanas rīkojumā lūgts veikt procesuālo darbību, lai nepieļautu tādu priekšmetu iznīcināšanu, noslēpšanu vai sabojāšanu, kurus varētu izmantot kā pierādījumus (pagaidu pasākums), Latvijas kompetentā iestāde to izvērtē un lēmumu par pagaidu pasākuma veikšanu pierādījumu nodrošināšanai pieņem, ja iespējams, nekavējoties, bet ne vēlāk kā 24 stundu laikā no šāda rīkojuma saņemšanas brīža.

(3) Ja Eiropas izmeklēšanas rīkojumā norādīts procesuālās darbības veikšanas steidzamības pamatojums vai minēta konkrēta diena, kad procesuālā darbība jāveic, Latvijas kompetentā iestāde pēc iespējas to ievēro, pieņemot lēmumu par atzīšanu un izpildi un nosakot izpildes iestādi.

(4) Ja lēmumu par Eiropas izmeklēšanas rīkojuma atzīšanu un izpildi nav iespējams pieņemt šā panta pirmajā daļā noteiktajā termiņā vai procesuālo darbību nav iespējams veikt Eiropas izmeklēšanas rīkojumā norādītajā dienā, Latvijas kompetentā iestāde par to nekavējoties informē Eiropas Savienības dalībvalsts kompetento iestādi, izmantojot jebkādas pieejamos saziņas līdzekļus un norādot kavēšanās iemeslus un paredzamo laiku, kad Eiropas izmeklēšanas rīkojumu varētu atzīt un izpildīt. Šādā gadījumā šā panta pirmajā daļā noteikto termiņu, kādā jāpieņem lēmums par Eiropas izmeklēšanas rīkojuma atzīšanu, var pagarināt uz laiku, ne ilgāku par 30 dienām.

(5) Izpildes iestāde Eiropas izmeklēšanas rīkojumā norādīto procesuālo darbību izpilda, cik ātri vien iespējams, bet ne vēlāk kā 90 dienu laikā pēc šā panta pirmajā daļā minētā lēmuma pieņemšanas, ja nepastāv izpildes atlikšanas iemesli. Eiropas izmeklēšanas rīkojumu izpilda nekavējoties, ja pierādījumi jau ir izpildes iestādes rīcībā.

(6) Ja izpildes iestāde konstatē, ka Eiropas izmeklēšanas rīkojumā paredzēto procesuālo darbību nebūs iespējams veikt šā panta piektajā daļā noteiktajā termiņā, tā, izmantojot jebkādas pieejamos saziņas līdzekļus, informē Eiropas Savienības dalībvalsts kompetento iestādi par kavēšanās iemesliem un vienojas par turpmāko rīcību. Izpildes iestāde informē Latvijas kompetento iestādi par saziņu ar Eiropas Savienības dalībvalsts kompetento iestādi.

875.⁶ pants. Eiropas izmeklēšanas rīkojuma atzīšanas un izpildes atteikuma iemesli

(1) Eiropas izmeklēšanas rīkojuma atzīšanu un izpildi var atteikt, ja:

- 1) pastāv šā likuma 8. nodaļā paredzētā kriminālprocesuālā imunitāte vai speciāla kriminālprocesuālā kārtība saistībā ar preses un vārda brīvību, kas Eiropas izmeklēšanas rīkojuma izpildi padara neiespējamu;
- 2) izpilde konkrētā lietā kaitētu būtiskām valsts drošības interesēm, apdraudētu informācijas avotu vai būtu saistīta ar tādas informācijas atklāšanu, kura būtiski apdraud kriminālprocesu vai operatīvās darbības procesu;
- 3) tas ir izdots par nodarījumu, kas saskaņā ar Krimināllikumu nav noziedzīgs, izņemot gadījumus, kad tas ietverts šā likuma 2. pielikumā un Eiropas Savienības dalībvalstī, kura izdevusi Eiropas izmeklēšanas rīkojumu, par šādu nodarījumu paredzēts brīvības atņemšanas sods, kura maksimālā robeža nav mazāka par trim gadiem;
- 4) tiktu pārkāpts dubultās sodīšanas nepieļaujamības (*ne bis in idem*) princips;
- 5) pastāv būtiski iemesli, kas rada pamatu pieņemumam, ka notiktu nesamērīga iejaukšanās personas pamattiesībās;
- 6) procesuālā darbība nebūtu pieļaujama Latvijā notiekošā kriminālprocesā par tādu pašu nodarījumu.

(2) Šā panta pirmās daļas 3. un 6. punkts neattiecas uz procesuālajām darbībām, kas paredzētas šā likuma 875.¹⁰ panta otrajā daļā.

(3) Ja pastāv šā panta pirmajā daļā norādītie Eiropas izmeklēšanas rīkojuma atzīšanas un izpildes atteikuma iemesli vai ja Latvijas kompetentajai iestādei ir pamats uzskatīt, ka šā rīkojuma atzīšana varētu nesamērīgi aizskart tās personas tiesības, kurai ir tiesības uz aizstāvību, Latvijas kompetentā iestāde, pirms pieņemt lēmumu par daļēju vai pilnīgu Eiropas izmeklēšanas rīkojuma atzīšanu un izpildi vai atteikumu atzīt un izpildīt šo rīkojumu, izmantojot jebkādas pieejamos saziņas līdzekļus, sazinās ar Eiropas Savienības dalībvalsts kompetento iestādi un, ja nepieciešams, lūdz to nekavējoties sniegt nepieciešamo informāciju.

(4) Tas, ka Eiropas izmeklēšanas rīkojums attiecas uz nodarījumiem, kuri saistīti ar izvairīšanos no tādu nodokļu un nodevu nomaksas, kādi Latvijas normatīvajos aktos nav paredzēti vai arī ir paredzēti, bet to regulējums, kas noteikts Latvijas normatīvajos aktos, ir atšķirīgs, nevar būt atzīšanas un izpildes atteikuma iemesls.

(5) Pēc Eiropas izmeklēšanas rīkojuma saņemšanas no Latvijas kompetentās iestādes izpildes iestāde, lai izpildītu tajā paredzēto procesuālo darbību, veic nepieciešamās darbības, lai atceltu šā panta pirmās daļas 1. punktā noteikto imunitāti vai ievērotu speciālo procesuālo kārtību. Ja imunitātes atcelšana vai speciālās procesuālās kārtības ievērošana ir citas valsts vai starptautiskas organizācijas kompetencē, izpildes iestāde par to informē Eiropas Savienības dalībvalsts kompetento iestādi.

875.⁷ pants. Eiropas izmeklēšanas rīkojuma izpildes atlikšanas iemesli un termiņi

(1) Eiropas izmeklēšanas rīkojuma izpildi var atlikt, ja:

- 1) tā izpilde var kaitēt Latvijā uzsāktam kriminālprocesam, — uz laiku, kas uzskatāms par pamatotu;
- 2) priekšmeti, dokumenti vai dati, kas prasīti šajā rīkojumā, tiek izmantoti citā procesā, — līdz brīdim, kad tie šim nolūkam vairs nav nepieciešami.

(2) Izpildes iestāde, konstatējusi šā panta pirmajā daļā paredzēto izpildes atlikšanas iemeslu, par to informē Eiropas Savienības dalībvalsts un Latvijas kompetento iestādi.

(3) Izpildes iestāde, tiklīdz vairs nepastāv šā panta pirmajā daļā paredzētie Eiropas izmeklēšanas rīkojuma izpildes atlikšanas iemesli, informē Eiropas Savienības dalībvalsts un Latvijas kompetento iestādi un nekavējoties veic nepieciešamos pasākumus šā rīkojuma izpildei.

875.⁸ pants. Eiropas izmeklēšanas rīkojumā lūgtās procesuālās darbības izpilde

Eiropas izmeklēšanas rīkojumā lūgtās procesuālās darbības izpilde notiek, ievērojot šajā likumā noteikto kārtību par procesuālo darbību veikšanu un starptautisko sadarbību krimināltiesību jomā.

875.⁹ pants. Rīcība pēc tam, kad saņemts paziņojums par sakaru līdzekļu kontroli Latvijas teritorijā bez Latvijas tehniskās palīdzības

Ja no Eiropas Savienības dalībvalsts kompetentās iestādes saņemts paziņojums par sakaru līdzekļu kontroli Latvijas teritorijā bez Latvijas tehniskās palīdzības, Latvijas kompetentā iestāde izvērtē saņemto paziņojumu un to, vai sakaru līdzekļu kontrole būtu pieļaujama Latvijā notiekošā kriminālprocesā par tādu pašu nodarījumu, un ne vēlāk kā 96 stundu laikā informē Eiropas Savienības dalībvalsts kompetento iestādi, ja:

- 1) sakaru līdzekļu kontroli nedrīkst veikt, bet uzsāktā sakaru līdzekļu kontrole ir jāpārtrauc;
- 2) Latvijas teritorijā veiktas sakaru līdzekļu kontroles rezultātā iegūto informāciju nedrīkst izmantot pierādīšanā, norādot iemeslus, kas pamato šo aizliegumu.

875.¹⁰ pants. Eiropas izmeklēšanas rīkojumā lūgtās procesuālās darbības aizvietošana ar līdzvērtīgu procesuālo darbību

(1) Ja Eiropas izmeklēšanas rīkojumā lūgtā procesuālā darbība nav paredzēta šajā likumā vai tā nebūtu pieļaujama Latvijā notiekošā kriminālprocesā par tādu pašu nodarījumu, izpildes iestāde veic citu līdzvērtīgu procesuālo darbību, lai sasniegtu Eiropas izmeklēšanas rīkojumā norādīto rezultātu.

(2) Šā panta pirmās daļas noteikumi nav attiecināmi uz:

- 1) tādu pierādījumu iegūšanu, kas jau ir izpildes iestādes rīcībā;
- 2) tādas informācijas iegūšanu, kas atrodas izpildes iestādei pieejamā informācijas sistēmā un izpildes iestāde to varētu iegūt Latvijā notiekošā kriminālprocesā;
- 3) liecinieka, eksperta, cietušā un personas, kurai ir tiesības uz aizstāvību, nopratināšanu;
- 4) tādu saglabājamo datu iegūšanu, kas ļauj identificēt konkrēta tālruņa numura vai interneta protokola (IP) adreses lietotāju vai abonentu.

(3) Ja Eiropas izmeklēšanas rīkojumā lūgtā procesuālā darbība nav paredzēta šajā likumā vai tā nebūtu pieļaujama Latvijā notiekošā kriminālprocesā par tādu pašu nodarījumu un nav iespējams veikt citu procesuālo darbību, lai sasniegtu Eiropas izmeklēšanas rīkojumā norādīto rezultātu, Latvijas kompetentā iestāde informē Eiropas Savienības dalībvalsts kompetento iestādi par Eiropas izmeklēšanas rīkojuma izpildes neiespējamību.

875.¹¹ pants. Pierādījumu nodošana

(1) Izpildes iestāde Eiropas izmeklēšanas rīkojuma izpildes rezultātā iegūtos pierādījumus nodod Eiropas Savienības dalībvalsts kompetentajai iestādei. Izpildes iestāde norāda, vai pierādījumi pēc tam, kad tie Eiropas Savienības dalībvalstī notiekošā kriminālprocesā vairs nav nepieciešami, ir nododami atpakaļ izpildes iestādei.

(2) Ja persona ir apstrīdējusi Eiropas Savienības dalībvalsts kompetentās iestādes pieņemto Eiropas izmeklēšanas rīkojumu vai Eiropas izmeklēšanas rīkojuma izpildes kārtību un tās rezultātā iegūto pierādījumu pieļaujāmību, izpildes iestāde var atlikt pierādījumu nodošanu līdz brīdim, kamēr tiek izlemta sūdzība.

875.¹² pants. Sūdzības iesniegšana par Eiropas izmeklēšanas rīkojuma izpildi

(1) Rīcība, kas saistīta ar Eiropas izmeklēšanas rīkojuma izpildi, pārsūdzama šajā likumā noteiktajā kārtībā.

(2) Sūdzības iesniegšana par Eiropas izmeklēšanas rīkojuma pieņemšanas pamatojumu un lūgto procesuālo darbību neaptur tā izpildi, izņemot gadījumu, kad šādas sūdzības iesniegšanas sekas ir paredzētas saskaņā ar tās Eiropas Savienības dalībvalsts nacionālo regulējumu, kura pieņēmusi Eiropas izmeklēšanas rīkojumu, un Eiropas Savienības dalībvalsts kompetentā iestāde par to ir informējusi izpildes iestādi.

(3) Sūdzību par Eiropas izmeklēšanas rīkojuma pieņemšanas pamatojumu iesniedz Eiropas Savienības dalībvalsts kompetentajai iestādei, kura pieņēmusi Eiropas izmeklēšanas rīkojumu un tā izskata un izlemj šo sūdzību.

(4) Ja saņemta sūdzība par rīcību, kas saistīta ar Eiropas izmeklēšanas rīkojuma izpildi, Latvijas kompetentā iestāde par sūdzības saņemšanu un pamatojumu, kā arī par sūdzības izskatīšanas rezultātiem informē Eiropas Savienības dalībvalsts kompetento iestādi.”

41. Papildināt 876. pantu ar 2.¹ daļu šādā redakcijā:

“(2¹) Ierosinājumu var noraidīt, ja noziedzīgā nodarījuma smagums un raksturs nav samērojams ar lūguma nosūtīšanas izdevumiem vai kriminālprocesa mērķi ir iespējams sasniegt ar citiem līdzekļiem.”

42. Papildināt 878. pantu ar 1.¹ daļu šādā redakcijā:

“(1¹) Personu, kura Latvijā nogādāta pēc Latvijas lūguma, tur apcietinājumā, pamatojoties uz šā likuma 702. panta pirmās daļas 1. punktā minēto dokumentu. Pēc lūguma izpildes tā nekavējoties nododama atpakaļ ārvalstij, bet ne vēlāk par nodošanas termiņa pēdējo dienu.”

43. Papildināt astoņpadsmito sadaļu ar 83.¹ nodaļu šādā redakcijā:

“83.¹ nodaļa. Eiropas izmeklēšanas rīkojuma pieņemšana un nodošana izpildei

887.¹ pants. Eiropas izmeklēšanas rīkojuma pieņemšana līdz kriminālvajāšanas uzsākšanai

(1) Ja kriminālprocesā līdz kriminālvajāšanas uzsākšanai nepieciešams veikt procesuālo darbību citas Eiropas Savienības dalībvalsts teritorijā, procesa virzītājs, izvērtējot tās nepieciešamību un samērīgumu attiecībā uz izmeklējamu noziedzīgo nodarījumu, sagatavo Eiropas izmeklēšanas rīkojumu, aizpildot īpašas formas dokumentu. Pirms Eiropas izmeklēšanas rīkojuma sagatavošanas procesa virzītājs, ievērojot šajā likumā noteikto kārtību, veic visas darbības, kas būtu nepieciešamas, ja procesuālā darbība tiktu veikta Latvijā saskaņā ar šo likumu.

(2) Sagatavoto Eiropas izmeklēšanas rīkojumu procesa virzītājs kopā ar krimināllietas materiāliem nosūta uzraugošajam prokuroram apstiprināšanai.

(3) Uzraugošais prokurors piecu darbdienu laikā no Eiropas izmeklēšanas rīkojuma saņemšanas dienas pārbauda Eiropas Savienības dalībvalstij lūgtās procesuālās darbības atbilstību šā likuma prasībām un izvērtē tās nepieciešamību un samērīgumu attiecībā uz izmeklējamu noziedzīgo nodarījumu. Uzraugošā prokurora apstiprināto Eiropas izmeklēšanas rīkojumu procesa virzītājs nosūta Latvijas kompetentajai iestādei.

(4) Procesā virzītājs nodrošina Eiropas izmeklēšanas rīkojuma tulkojumu attiecīgās Eiropas Savienības dalībvalsts valsts valodā vai valodā, kuru Eiropas izmeklēšanas rīkojuma saņemšanai attiecīgā Eiropas Savienības dalībvalsts norādījusi Eiropas Savienības Padomes Ģenerālsēkretariātam.

(5) Ar Latvijas kompetento iestādi šā panta izpratnē saprot Valsts policiju, ja procesa virzītājs ir Valsts policijas izmeklētājs, vai Ģenerālprokuratūru, ja procesa virzītājs ir citas izmeklēšanas iestādes izmeklētājs.

(6) Latvijas kompetentā iestāde saņemto Eiropas izmeklēšanas rīkojumu nosūta attiecīgās Eiropas Savienības dalībvalsts kompetentajai iestādei.

(7) Procesa virzītājs var grozīt vai atsaukt pieņemto Eiropas izmeklēšanas rīkojumu, ja zudusi nepieciešamība veikt lūgto procesuālo darbību vai no Eiropas Savienības dalībvalsts kompetentās iestādes saņemta informācija, ka Eiropas izmeklēšanas rīkojumā norādītā procesuālā darbība nebūtu pieļaujama šajā dalībvalstī notiekošā kriminālprocesā par tādu pašu nodarījumu, vai tā atzīšana nebūtu samērīga un varētu tikt nesamērīgi aizskartas tās personas tiesības, kurai ir tiesības uz aizstāvību. Par lēmumu grozīt vai atsaukt Eiropas izmeklēšanas rīkojumu procesa virzītājs informē Latvijas kompetento iestādi.

(8) Ja, ievērojot šajā likumā noteikto kārtību, par procesa virzītāju izmeklēšanā līdz kriminālvajāšanas uzsākšanai ir noteikts prokurors, Eiropas izmeklēšanas rīkojuma pieņemšanai piemērojami šā likuma 887.² panta noteikumi.

(9) Procesa virzītājs, piedaloties Eiropas izmeklēšanas rīkojuma izpildē Eiropas Savienības dalībvalstī, ja nepieciešams, var lūgt veikt citu procesuālo darbību, nepieņemot jaunu Eiropas izmeklēšanas rīkojumu. Lēmumu par citu procesuālo darbību pieņem šajā likumā noteiktajā kārtībā. Procesa virzītājs par lūgumu veikt citu procesuālo darbību informē uzraugošo prokuroru un Latvijas kompetento iestādi.

887.² pants. Eiropas izmeklēšanas rīkojuma pieņemšana kriminālvajāšanā

(1) Ja kriminālvajāšanas laikā līdz lietas nodošanai tiesai nepieciešams veikt procesuālo darbību citas Eiropas Savienības dalībvalsts teritorijā, prokurors, izvērtējis tās nepieciešamību un samērīgumu attiecībā uz izmeklējamo noziedzīgo nodarījumu, sagatavo Eiropas izmeklēšanas rīkojumu, aizpildot īpašas formas dokumentu, apstiprina to un nosūta Ģenerālprokuratūrai. Pirms Eiropas izmeklēšanas rīkojuma sagatavošanas prokurors, ievērojot šajā likumā noteikto kārtību, veic visas darbības, kas būtu nepieciešamas, ja procesuālā darbība tiktu veikta Latvijā saskaņā ar šo likumu. Apstiprinot Eiropas izmeklēšanas rīkojumu, prokurors apliecina Eiropas Savienības dalībvalstij lūgtās izmeklēšanas vai procesuālās darbības atbilstību šā likuma prasībām.

(2) Ģenerālprokuratūra saņemto Eiropas izmeklēšanas rīkojumu nosūta attiecīgās Eiropas Savienības dalībvalsts kompetentajai iestādei. Ģenerālprokuratūra nodrošina Eiropas izmeklēšanas rīkojuma tulkojumu attiecīgās Eiropas Savienības dalībvalsts valodā vai valodā, kuru Eiropas izmeklēšanas rīkojuma saņemšanai attiecīgā Eiropas Savienības dalībvalsts norādījusi Eiropas Savienības Padomes Ģenerālsekretariātam.

(3) Prokurors var grozīt vai atsaukt pieņemto Eiropas izmeklēšanas rīkojumu, ja zudusi nepieciešamība veikt lūgto procesuālo darbību vai saņemta informācija, ka Eiropas izmeklēšanas rīkojumā norādītā procesuālā darbība nebūtu pieļaujama šajā dalībvalstī notiekošā kriminālprocesā par tādu pašu nodarījumu, vai tā atzīšana nebūtu samērīga un varētu tikt nesamērīgi aizskartas tās personas tiesības, kurai ir tiesības uz aizstāvību. Par lēmumu grozīt vai atsaukt Eiropas izmeklēšanas rīkojumu prokurors informē Ģenerālprokuratūru.

(4) Prokurors, piedaloties Eiropas izmeklēšanas rīkojuma izpildē Eiropas Savienības dalībvalstī, ja nepieciešams, var lūgt veikt citu procesuālo darbību, nepieņemot jaunu Eiropas izmeklēšanas rīkojumu. Lēmumu par citu procesuālo darbību pieņem šajā likumā noteiktajā kārtībā. Prokurors par lūgumu veikt citu procesuālo darbību informē Ģenerālprokuratūru.

887.³ pants. Eiropas izmeklēšanas rīkojuma pieņemšana iztiesāšanā

(1) Ja iztiesāšanas laikā nepieciešams veikt procesuālo darbību citas Eiropas Savienības dalībvalsts teritorijā, tiesa, izvērtējusi tās nepieciešamību un samērīgumu attiecībā uz izmeklējamo noziedzīgo nodarījumu, sagatavo Eiropas izmeklēšanas rīkojumu, aizpildot īpašas formas dokumentu. Pirms Eiropas izmeklēšanas rīkojuma aizpildīšanas tiesa veic visas darbības, kas būtu nepieciešamas, ja procesuālā darbība tiktu veikta Latvijā saskaņā ar šo likumu. Apstiprinot Eiropas izmeklēšanas rīkojumu, tiesa apliecina Eiropas Savienības dalībvalstij lūgtās izmeklēšanas vai procesuālās darbības atbilstību šā likuma prasībām.

(2) Tiesa, izmantojot Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkla mājaslapu, noskaidro tās Eiropas Savienības dalībvalsts kompetento vai izpildes iestādi, kurai adresēts Eiropas izmeklēšanas rīkojums, un nosūta tai pieņemto Eiropas izmeklēšanas rīkojumu.

(3) Ja tiesa, izmantojot Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkla mājaslapu, nevar noskaidrot Eiropas Savienības dalībvalsts kompetento vai izpildes iestādi, tā pieņemto Eiropas izmeklēšanas rīkojumu nosūta Tieslietu ministrijai nosūtīšanai attiecīgās Eiropas Savienības dalībvalsts kompetentajai iestādei.

(4) Eiropas izmeklēšanas rīkojuma tulkojumu attiecīgās Eiropas Savienības dalībvalsts valsts valodā vai valodā, kuru Eiropas izmeklēšanas rīkojuma saņemšanai šī dalībvalsts norādījusi Eiropas Savienības Padomes Ģenerālsekretariātam, šā panta otrajā daļā minētajos gadījumos nodrošina Tiesu administrācija, bet trešajā daļā minētajos gadījumos — Tieslietu ministrija.

(5) Tiesa var grozīt vai atsaukt pieņemto Eiropas izmeklēšanas rīkojumu, ja zudusi nepieciešamība veikt lūgto procesuālo darbību vai ja no Eiropas Savienības dalībvalsts kompetentās iestādes saņemta informācija, ka Eiropas izmeklēšanas rīkojumā norādītā procesuālā darbība nebūtu pieļaujama šajā dalībvalstī notiekošā kriminālprocesā par tādu pašu nodarījumu, vai tā atzīšana nebūtu samērīga un varētu tikt nesamērīgi aizskartas tās personas tiesības, kurai ir tiesības uz aizstāvību. Par lēmumu grozīt vai atsaukt Eiropas izmeklēšanas rīkojumu tiesa šā panta trešajā daļā paredzētajos gadījumos informē Tieslietu ministriju.

887.⁴ pants. Paziņojums par sakaru līdzekļu kontroli bez Eiropas Savienības dalībvalsts tehniskās palīdzības

(1) Ja vienas vai vairāku Eiropas Savienības dalībvalstu teritorijā nepieciešams veikt sakaru līdzekļu kontroli, bet nav nepieciešama attiecīgo Eiropas Savienības dalībvalstu tehniskā palīdzība, procesa virzītājs aizpilda īpašas formas paziņojumu, informējot par sakaru līdzekļu kontroles veikšanu Eiropas Savienības dalībvalsts teritorijā, un ar Latvijas kompetentās iestādes starpniecību nosūta to šai dalībvalstij.

(2) Ja no Eiropas Savienības dalībvalsts saņemta informācija, ka sakaru līdzekļu kontrole par tādu pašu nodarījumu šajā dalībvalstī nebūtu pieļaujama, procesa virzītājs neuzsāk vai pārtrauc sakaru līdzekļu kontroli, kā arī vērtē attiecīgās Eiropas Savienības dalībvalsts teritorijā iegūtās informācijas izmantošanu pierādīšanā.”

44. Pārejas noteikumos:

papildināt 52. punktu pēc vārda “izpildi” ar vārdiem “vai ar medicīniska rakstura piespiedu līdzekļiem”;

papildināt pārejas noteikumus ar 61. un 62. punktu šādā redakcijā:

“61. Grozījums šā likuma 7. panta otrajā daļā attiecībā uz skaitļa “136.” aizstāšanu ar skaitli “132.” stājas spēkā vienlaikus ar attiecīgiem grozījumiem Krimināllikumā.

62. Sadarbībā ar tām Eiropas Savienības dalībvalstīm, kurām Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 3. aprīļa direktīva 2014/41/ES par Eiropas izmeklēšanas rīkojumu krimināllietās nav saistoša, Latvija neizmanto Eiropas izmeklēšanas rīkojumu.”

45. Papildināt informatīvo atsauci uz Eiropas Savienības direktīvām ar 8. punktu šādā redakcijā:

“8) Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 3. aprīļa direktīvas 2014/41/ES par Eiropas izmeklēšanas rīkojumu krimināllietās.”

Pārejas noteikums

Satversmes tiesas 2016. gada 29. aprīļa spriedumā minētajiem konstitucionālās sūdzības iesniedzējiem pēc šā likuma spēkā stāšanās ir tiesības iesniegt pieteikumu par tiem jaunatklātajiem apstākļiem, attiecībā uz kuriem pirms šā likuma spēkā stāšanās bija pieņemts prokurora lēmums par atteikšanos atjaunot kriminālprocesu.

Likums Saeimā pieņemts 2017. gada 30. martā.

Valsts prezidents R. Vējonis

Rīgā 2017. gada 12. aprīlī

Publikācija "Latvijas Vēstnesī" 12.04.2017., Nr. 75.

158. 560L/12 Grozījumi Ieguldījumu pārvaldes sabiedrību likumā

Izdarīt Ieguldījumu pārvaldes sabiedrību likumā (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 1998, 3. nr.; 2000, 13. nr.; 2002, 23. nr.; 2004, 9. nr.; 2007, 9. nr.; 2008, 14., 15., 23. nr.; Latvijas Vēstnesis, 2010, 51. nr.; 2011, 173. nr.; 2013, 142., 192. nr.; 2016, 31. nr.) šādus grozījumus:

1. 1. pantā:

izslēgt 13. punktu;

izteikt 27. punktu šādā redakcijā:

“27) **fonda pārrobežu pārvalde** — pārvaldes pakalpojums, kas tiek sniegts valstī, kas nav fonda pārvaldošās sabiedrības izcelsmes valsts;”;

papildināt pantu ar 41. punktu šādā redakcijā:

“41) **ieguldījumu pārvaldes sabiedrība** (turpmāk arī — pārvaldes sabiedrība vai sabiedrība) — komercsabiedrība, kuras pamatdarbība ir ieguldījumu fondu pārvalde vai valsts fondēto pensiju shēmas līdzekļu pārvalde.”;

papildināt pantu ar otro daļu šādā redakcijā:

“(2) Ar šajā likumā lietoto terminu “finansu instrumenti” saprot finanšu instrumentus, uz kuriem attiecas Finanšu instrumentu tirgus likums.”;

uzskatīt līdzšinējo tekstu par panta pirmo daļu.

2. Izslēgt 4. panta pirmās daļas otrajā teikumā vārdus “(turpmāk — sabiedrība)”.

3. Papildināt 7.¹ pantu ar astoņpadsmito daļu šādā redakcijā:

“(18) Sabiedrība ne retāk kā reizi 12 mēnešu periodā iesniedz Komisijai to sabiedrības akcionāru sarakstu, kuriem tajā ir būtiska līdzdalība, norādot līdzdalības apjomu.”

4. 8. pantā:

izteikt sestās daļas 2. punktu šādā redakcijā:

“2) 25 procentiem no iepriekšējā pilna pārskata gada pastāvīgo izmaksu jeb fiksēto pieskaitāmo izmaksu kopsummas, kuru aprēķina atbilstoši Regulai Nr. 575/2013.”;

aizstāt astotajā daļā vārdu “sniedz” ar vārdiem “ir tiesīga sniegt”.

5. Papildināt 10. panta sesto daļu ar 11. punktu šādā redakcijā:

“11) procedūras apraksts par iekšējās ziņošanas kārtību attiecībā uz šā likuma un uz tā pamata izdoto Komisijas normatīvo noteikumu pārkāpumiem, kā arī saņemto ziņojumu izskatīšanas kārtība.”

6. 13. pantā:

papildināt pirmo daļu ar 9. un 10. punktu šādā redakcijā:

“9) nodrošina amatpersonu un darbinieku atalgojuma politiku un praksi, kas atbilst piesardzīgai un efektīvai risku pārvaldīšanai un veicina to, bet neveicina risku uzņemšanos virs sabiedrības noteiktā pieļaujamā risku uzņemšanās līmeņa;

- 10) nodrošina, ka tiek izveidots speciāls un neatkarīgs ziņošanas kanāls, kas darbiniekiem nodrošina iespēju anonīmi pārvaldes sabiedrības ietvaros ziņot par šā likuma un uz tā pamata izdoto Komisijas normatīvo noteikumu pārkāpumiem, kā arī nodrošina, ka tiek īstenota efektīva saņemto ziņojumu izskatīšanas kārtība.”;

papildināt otro daļu ar 8. punktu šādā redakcijā:

- “8) nodrošina amatpersonu un darbinieku atalgojuma politiku un praksi, kas atbilst piesardzīgai un efektīvai risku pārvaldīšanai un veicina to, bet neveicina risku uzņemšanos virs sabiedrības noteiktā pieļaujamā risku uzņemšanās līmeņa.”;

papildināt septītās daļas pirmo teikumu ar vārdiem “un nerada prasību dublēšanos vai nevienlīdzīgu attieksmi pret fonda ieguldītājiem”;

papildināt pantu ar sešpadsmito daļu šādā redakcijā:

- “(16) Prasības attiecībā uz šajā pantā minēto atalgojuma politiku un praksi nosaka Komisija.”

7. 13.¹ pantā:

papildināt pirmo daļu pēc vārda “riķoties” ar vārdiem “taisnīgi un neatkarīgi no turētājbankas un” un pēc vārda “rūpību” — ar vārdiem “vienīgi fonda un”;

papildināt pantu ar 1.¹ daļu šādā redakcijā:

“(1¹) Sabiedrība nedrīkst darboties vienlaikus kā pārvaldes pakalpojumu sniedzējs un kā turētājbanka.”

8. Papildināt likumu ar 14.² pantu šādā redakcijā:

“14.² pants. Sabiedrības un turētājbankas darbības neatkarība

(1) Sabiedrība, pārvaldot ieguldījumu fondu, nodrošina, ka tiek ievērotas Eiropas Komisijas 2015. gada 17. decembra Deleģētās regulas (ES) Nr. 2016/438, ar ko papildina Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvu 2009/65 attiecībā uz depozitārija pienākumiem (Dokuments attiecas uz EEZ) (turpmāk — Regula Nr. 2016/438) 24. panta prasības.

(2) Ja sabiedrība, pārvaldot valsts fondēto pensiju shēmas līdzekļus, ietilpst vienā komercsabiedrību grupā ar turētājbanku, sabiedrība izpilda vienu no šādām prasībām:

- 1) ievēro Regulas Nr. 2016/438 24. panta prasības;
- 2) iesniedz Komisijai ikgadēju zvērināta revidenta ziņojumu, kurā zvērināts revidents atbilstoši Komisijas saskaņā ar šā panta trešo daļu izdotajiem ieteikumiem (vadlīnijām) sniedz viedokli par to, vai turētājbankas un sabiedrības atrašanās vienā komercsabiedrību grupā nerada nelabvēlīgu ietekmi uz valsts fondēto pensiju shēmas līdzekļu ieguldījumu plānu atbildīgu un efektīvu pārvaldi un turētājbankas pienākumu pienācīgu izpildi, tai skaitā izvērtējot pienākumu un atbildības sadalījumu starp sabiedrību un turētājbanku.

(3) Komisija izdod ieteikumus (vadlīnijas) par kritērijiem, kurus zvērināts revidents ņem vērā, sniedzot viedokli par šā panta otrās daļas 2. punktā minēto apstākļu konstatēšanu.

(4) Sabiedrība iesniedz Komisijai šā panta otrās daļas 2. punktā minēto ziņojumu līdz nākamā gada 1. aprīlim.”

9. Izteikt 20. panta ceturto daļu šādā redakcijā:

“(4) Fonda mantu nedrīkst iekļaut sabiedrības, turētājbankas vai trešās personas, pie kuras turētājbanka tur tai turēšanā nodotos fonda aktīvus, kā parādnieka mantā un sadalīt vai realizēt to kreditoru labā, ja sabiedrība, turētājbanka vai attiecīgā trešā persona pasludināta par maksātnespējīgu vai ir uzsākta parādnieka likvidācija.”

10. 28. panta trešajā daļā:

izslēgt 5. punkta otro teikumu;

papildināt daļu ar 5.¹, 5.² un 5.³ punktu šādā redakcijā:

- “5¹) to, ka fonda dažādu klašu ieguldījumu apliecību līdzekļus (ja šādas klases ieguldījumu apliecībām ir izveidotas) iegulda atbilstoši fonda prospektā noteiktajai ieguldījumu politikai un ievērojot noteiktos ieguldījumu ierobežojumus. Ieguldījumu apliecībās nostiprinātās tiesības un saistības aptver visu fonda mantu. Viena fonda vienas klases ieguldījumu apliecībās ir nostiprinātas vienādas tiesības;
- 5²) katras klases ieguldījumu apliecībām raksturīgās iezīmes, nostiprinātās tiesības un darījumu specifiku šo tiesību īstenošanai, kā arī sniedz norādi par fonda ienākumu un pastāvīgo maksu, kas nav tieši saistītas ar attiecīgās klases ieguldījumu apliecību darījumiem, sadalījumu;
- 5³) fonda darījumu uzskaites kārtību, lai nodrošinātu, ka darbības rezultāts no darījumiem vienas klases ieguldījumu apliecību ietvaros neietekmē citā ieguldījumu apliecību klasē nostiprinātās ieguldītāju tiesības un intereses, kā arī kārtību, kādā vienas klases ieguldījumu apliecības tiek apmainītas pret citas klases ieguldījumu apliecībām, ja šāda iespēja ir paredzēta;”

11. Izslēgt 37. panta trešo un ceturto daļu.

12. Izslēgt 38. panta pirmās daļas otro teikumu.

13. 40. pantā:

izteikt otro daļu šādā redakcijā:

“(2) Par Latvijā reģistrēta fonda turētājbanku var būt Latvijā licencēta kredītiestāde vai dalībvalstī licencētas kredītiestādes filiāle Latvijā.”;

papildināt pantu ar 2.¹ daļu šādā redakcijā:

“(2¹) Sabiedrība nodrošina, ka katram fondam ir tikai viena turētājbanka.”;

izteikt trešo daļu šādā redakcijā:

“(3) Turētājbanka, veicot likumā noteiktos pienākumus, darbojas godīgi, taisnīgi, profesionāli, neatkarīgi no sabiedrības un vienīgi fonda un fonda ieguldītāju interesēs, kā arī ievēro Regulas Nr. 2016/438 prasības.”;

papildināt pantu ar 4.¹ daļu šādā redakcijā:

“(4¹) Turētājbanka nedrīkst veikt fonda vai tās sabiedrības uzdevumā, kura rīkojas fonda vārdā, tādas darbības vai pienākumus, kas var radīt interešu konfliktu starp turētājbanku un fondu, tā ieguldītājiem vai sabiedrību, izņemot gadījumu, kad turētājbanka ir funkcionāli un hierarhiski nošķīrusi no turētājbankas pienākumiem citus pienākumus, kas rada iespējamus interešu konfliktus, un šie iespējamie interešu konflikti tiek pienācīgi identificēti, pārvaldīti un pārraudzīti atbilstoši iekšējām procedūrām, un par tiem ir informēti fonda ieguldītāji.”;

papildināt pantu ar sesto daļu šādā redakcijā:

“(6) Turētājbanka izveido speciālu un neatkarīgu ziņošanas kanālu, kas nodrošina tās darbiniekiem iespēju anonīmi turētājbankas ietvaros ziņot par šā likuma un uz tā pamata izdoto Komisijas normatīvo noteikumu pārkāpumiem.”

14. Izteikt 41. pantu šādā redakcijā:

“41. pants. Fonda mantas turēšana turētājbankā

(1) Sabiedrība atver atsevišķu kontu turētājbankā katram tās pārvaldē esošajam fondam. Par fonda identifikācijas datiem, atverot kontu turētājbankā, tiek uzskatīts fonda nosaukums un Komisijas piešķirtais reģistrācijas numurs.

(2) Ienākumi no fonda mantas un ienākumi no ieguldījumu apliecību emisijas ieskaitāmi attiecīgā fonda kontā turētājbankā.

(3) Turētājbanka drīkst veikt maksājumus no fonda konta tikai uz sabiedrības rīkojuma pamata saskaņā ar likumu, fonda prospektu, fonda pārvaldes nolikumu un turētājbankas līgumu.

(4) Turētājbanka nodrošina, ka visi fonda naudas līdzekļi ir uzskaitīti un visi fonda ieguldītāju vai to vārdā veiktie maksājumi par fonda ieguldījumu apliecību iegādi saņemti un iegrāmatoti vienā vai vairākos fonda naudas kontos:

- 1) kas atvērti uz fonda, sabiedrības vai turētājbankas vārda, ja sabiedrība vai turētājbanka rīkojas fonda vārdā;
- 2) kas atvērti dalībvalsts centrālajā bankā, ja tā sniedz šādu pakalpojumu, Latvijā licencētā kredītiestādē vai dalībvalstī licencētā kredītiestādē, vai ārvalstī licencētā kredītiestādē;
- 3) kuros esošo naudas līdzekļu uzskaitē tiek veikta saskaņā ar šā panta piektās daļas noteikumiem.

(5) Veicot naudas līdzekļu vai turēšanā esošo fondam piederošo finanšu instrumentu uzskaiti, turētājbanka nodrošina, ka:

- 1) uzskaitē tiek veikta tādā veidā, kas nodrošina, ka klientu naudas līdzekļi un finanšu instrumenti tiek iegrāmatoti laikus, pilnīgi un precīzi;
- 2) ir iespējams jebkurā brīdī nošķirt fondam piederošos naudas līdzekļus vai finanšu instrumentus no pašai turētājbankai vai citam turētājbankas klientam piederošajiem naudas līdzekļiem vai finanšu instrumentiem;
- 3) uzskaitē tiek regulāri salīdzināta ar tās trešās personas naudas līdzekļu vai finanšu instrumentu uzskaiti, pie kuras tiek turēti naudas līdzekļi vai pie kuras turētājbanka tur finanšu instrumentus;
- 4) ir izveidota atbilstoša organizatoriskā sistēma, lai mazinātu risku attiecībā uz klientu aktīvu vai ar šiem aktīviem saistīto tiesību zaudējuma vai samazinājuma iespējamību, kas var rasties aktīvu nepareizas izmantošanas, krāpšanas, sliktas pārvaldes, neatbilstošas uzskaites vai nolaidības dēļ.

(6) Turētājbanka pieņem turēšanā tādus fondam piederošos finanšu instrumentus, kurus var iegrāmatot finanšu instrumentu kontā, kas atvērts turētājbankā, un tādus finanšu instrumentus, kurus var pārvest turētājbankai, un nodrošina to iegrāmatošanu atsevišķos turētājbankas kontos, kas atvērti uz tās sabiedrības vārda, kura rīkojas fonda vārdā, vai uz fonda vārda, un uzskaiti saskaņā ar šā panta piektās daļas prasībām.

(7) Turētājbanka pieņem turēšanā citus fonda aktīvus, ja ir pārliecinājusies, ka fondam vai sabiedrībai, kas rīkojas fonda vārdā, ir īpašumtiesības uz šiem aktīviem. Turētājbanka pastāvīgi veic minēto īpašumtiesību pārbaudi un atjauno uzskaiti, pamatojoties uz fonda vai tās sabiedrības sniegtajiem īpašumtiesības apliecinošajiem dokumentiem, kura rīkojas fonda vārdā, kā arī uz informāciju, ko turētājbankai ir pienākums iegūt no publiskajiem reģistriem, ja tāda ir pieejama.

(8) Turētājbanka sniedz sabiedrībai pilnīgu pārskatu par tai turēšanā nodotajiem fonda aktīviem turētājbankas līgumā noteiktajā kārtībā.

(9) Turētājbanka vai trešā persona, pie kuras tiek turēti fonda aktīvi, nedrīkst savā vārdā atkārtoti izmantot tai turēšanā nodotos fonda aktīvus. Aktīvu atkārtota izmantošana ietver jebkādas darbības ar turēšanā pieņemtajiem aktīviem, tai skaitā to pārvešanu, apgrūtināšanu, pārdošanu un aizdošanu.

(10) Turētājbanka ir tiesīga atkārtoti izmantot tai turēšanā nodotos aktīvus, ievērojot visus turpmāk minētos nosacījumus:

- 1) fonda aktīvi tiek izmantoti uz fonda rēķina un izpildot tās sabiedrības norādījumus, kura rīkojas fonda vārdā;
- 2) atkārtota aktīvu izmantošana ir fondam izdevīga un ir tā ieguldītāju interesēs;
- 3) no darījumiem izrietošo saistību izpilde garantēta ar augstas kvalitātes un likvīdu nodrošinājumu, ko saskaņā ar īpašumtiesību nodošanas kārtību ir saņēmis fonds. Nodrošinājuma tirgus vērtība vienmēr ir vismaz atkārtoti izmantoto aktīvu tirgus vērtībā, pieskaitot maksu par aktīvu atkārtotu izmantošanu.

(11) Norēķinu kontos, kas atvērti uz tās turētājbankas vārda, kura rīkojas fonda vārdā, nedrīkst iegrāmatot trešās personas un pašas turētājbankas naudas līdzekļus.”

15. 42. panta pirmajā daļā:

izteikt 2. punktu šādā redakcijā:

- “2) nodrošināt, lai fonda ieguldījumu apliecību emisija, pārdošana, atpakaļpirkšana, dzēšana un anulēšana notiktu saskaņā ar likumu, fonda prospektu un fonda pārvaldes nolikumu;”;

aizstāt 3. punktā vārdus “sekot, lai fonda” ar vārdiem “nodrošināt, lai fonda ieguldījumu apliecību”;

izteikt 6. punktu šādā redakcijā:

- “6) nodrošināt, lai darījumos ar fonda mantu atlīdzība fondam tiek izmaksāta laikus;”

16. Izteikt 43. pantu šādā redakcijā:

“43. pants. Aktīvu turēšana pie trešās personas

(1) Turētājbanka drīkst turēt finanšu instrumentus vai citus fonda aktīvus pie trešās personas, ja tam ir pamatots iemesls un turētājbanka neizvairās no šā likuma prasību ievērošanas, tas ir paredzēts turētājbankas līgumā un tiek ievēroti šā panta nosacījumi.

(2) Turētājbankai ir aizliegts nodot trešajām personām šā likuma 41. panta ceturtajā daļā un 42. panta pirmās daļas 2., 3., 4., 5. un 6. punktā noteiktos pienākumus.

(3) Turētājbankai turēšanā nodoto fonda aktīvu turēšana pie trešajām personām neatbrīvo turētājbanku no likumā un turētājbankas līgumā paredzētās atbildības.

(4) Turētājbanka, piesaistot fonda finanšu instrumentu vai citu fonda aktīvu turēšanai trešo personu, ievēro šādus nosacījumus:

- 1) prasmīgi un rūpīgi izvēlas trešo personu un visu laiku, kamēr pie tās tiek turēti finanšu instrumenti vai citi fonda aktīvi, prasmīgi un rūpīgi periodiski pārbauda un regulāri uzrauga, kā trešā persona izpilda tai uzticētos pienākumus;
- 2) regulāri pārlicinās, ka trešajai personai ir atbilstoša organizatoriskā struktūra, pietiekama pieredze un zināšanas fonda finanšu instrumentu vai citu aktīvu turēšanai;
- 3) regulāri pārlicinās par to, ka valstī, kurā tiek turēti finanšu instrumenti, uz trešo personu attiecas Latvijā noteiktajām uzraudzības prasībām līdzvērtīgas darbību regulējošas prasības un to uzraudzība, kā arī par to, ka šī persona ir pakļauta ikgadējai obligātai zvērināta revidenta revīzijai, saņemot atzinumu par finanšu instrumentu esību;
- 4) regulāri pārlicinās, ka trešā persona turētājbankas klientu aktīvus tur šķirti no saviem un turētājbankas aktīviem tā, lai tos var skaidri identificēt kā konkrētas turētājbankas klientiem piederošus aktīvus;

- 5) regulāri pārliecinās, ka trešā persona veic visus nepieciešamos pasākumus, lai tās maksātspējas gadījumā fonda aktīvi, kas tiek turēti pie trešās personas, nav iekļauti trešās personas kā parādnieka mantā;
- 6) regulāri pārliecinās, ka trešā persona ievēro šā likuma 40. panta trešajā un 4.¹ daļā, 41. panta sestajā, septītajā, devītajā un desmitajā daļā, 47. panta pirmajā daļā un otrās daļas 15. punktā attiecībā uz turētājbanku izvirzītās prasības.

(5) Ja ārvalsts tiesību akti paredz atsevišķu finanšu instrumentu turēšanu tikai šajā ārvalstī reģistrētā komercsabiedrībā, taču attiecīgajā valstī nav tādu komercsabiedrību, kas atbilstu šā panta ceturtās daļas 3. punktā minētajām prasībām, turētājbanka drīkst turēt finanšu instrumentus šā panta ceturtās daļas 3. punkta prasībām neatbilstošā ārvalstī reģistrētā komercsabiedrībā tik ilgi, līdz ārvalstī tiek reģistrēta šajā pantā trešajai personai izvirzītajām prasībām atbilstoša komercsabiedrība.

(6) Ja turētājbanka tur fonda finanšu instrumentus šā panta piektajā daļā minētajā ārvalsts komercsabiedrībā, sabiedrība nodrošina, ka fonda ieguldītāji pirms ieguldījumu veikšanas tiek informēti par finanšu instrumentu turēšanu ārvalsts komercsabiedrībā, pamatojoties uz ārvalsts tiesību aktos noteikto par šādas turēšanas pamatojumu un ar to saistītajiem riskiem un par to, ka turētājbanka no sabiedrības, kas darbojas fonda vārdā, ir saņēmusi rakstveida norādījumus šo finanšu instrumentu turēšanai ārvalsts komercsabiedrībā.

(7) Trešā persona drīkst turēt fonda finanšu instrumentus vai citus fonda aktīvus pie citas personas, ja attiecībā uz šo personu tiek ievērotas tādas pašas prasības, kādas izvirzītas trešajai personai. Finanšu instrumentu vai citu fonda aktīvu turēšana pie trešajām personām neatbrīvo turētājbanku no šajā likumā noteiktās atbildības par tai uzticēto pienākumu izpildi.

(8) Par finanšu instrumentu vai citu fonda aktīvu turēšanu pie trešās personas šā panta izpratnē neuzskata likumā "Par norēķinu galīgumu maksājumu un finanšu instrumentu norēķinu sistēmās" minēto maksājumu un finanšu instrumentu norēķinu sistēmu sniegtos pakalpojumus vai līdzīgus pakalpojumus, ko sniedz ārvalsts finanšu instrumentu norēķinu sistēmas."

17. 46. pantā:

izteikt pirmo daļu šādā redakcijā:

"(1) Turētājbanka pilnā apmērā atbild fondam, fonda ieguldītājiem un sabiedrībai par zaudējumiem, kas nodarīti, ja turētājbanka ar nolūku pārkāpusi likumu vai turētājbankas līgumu vai nolaidīgi veikusi savus pienākumus.;"

papildināt pantu ar 1.¹, 1.² un 1.³ daļu šādā redakcijā:

"(1¹) Turētājbanka atbild fondam un fonda ieguldītājiem par to finanšu instrumentu zudumu, kuri turēti pie turētājbankas vai trešās personas.

(1²) Finanšu instrumentu zuduma gadījumā turētājbanka nekavējoties, tiklīdz tas iespējams, aizstāj fondam un fonda ieguldītājiem zudušos finanšu instrumentus ar tādas pašas kategorijas finanšu instrumentiem, citiem finanšu instrumentiem, kas pēc vērtības un likviditātes ir līdzvērtīgi zudušajiem finanšu instrumentiem, vai izmaksā zudušo finanšu instrumentu vērtībai atbilstošu kompensāciju naudā. Kompensācijas apmēru nosaka atbilstoši fondam piederošo finanšu instrumentu uzskaites vērtībai dienā, kad konstatēts neatgriezenisks finanšu instrumentu zudums.

(1³) Turētājbanka neatbild fondam vai fonda ieguldītājiem par to finanšu instrumentu zudumu, kuri turēti pie turētājbankas vai trešās personas, ja turētājbanka var pierādīt, ka zudums radies tādu ārēju apstākļu dēļ, kurus turētājbanka ar saprātīgiem līdzekļiem nav varējusi ietekmēt un kuru sekas būtu bijušas neizbēgamas, neraugoties uz centieniem ar saprātīgiem līdzekļiem panākt pretējo.;"

papildināt pantu ar trešo daļu šādā redakcijā:

"(3) Turētājbankas atbildību, kas noteikta saskaņā ar šā panta pirmo, 1.¹, 1.² un 1.³ daļu, nedrīkst izslēgt vai ierobežot ar līgumu. Jebkurš līgums, kas ir pretrunā ar šīs daļas pirmo teikumu, nav spēkā ar noslēgšanas brīdi."

18. 47. pantā:

papildināt otro daļu ar 15. punktu šādā redakcijā:

“15) turētājbankas funkciju izpildei nepieciešamās informācijas apmaiņas kārtību starp sabiedrību un turētājbanku.”;

izslēgt ceturto un piekto daļu.

19. Aizstāt 48. panta pirmās daļas 7. punktā vārdu “uzsākta” ar vārdu “pabeigta”.

20. Izteikt 51. panta otro daļu šādā redakcijā:

“(2) Fonda ieguldījumu apliecībām var būt dažādas klases ar šādām iezīmēm: ar atšķirīgu nominālvērtību, ieguldījuma minimālo apmēru, valūtu, piemērotām maksām, atšķirīgām balsstiesībām vai tiesībām uz fonda ienākumu sadali. Ja fondam ir paredzētas dažādu klašu ieguldījumu apliecības, sabiedrība ievēro šādus noteikumus:

- 1) nodrošina šā likuma 28. panta trešās daļas 5.¹ un 5.³ punktā noteikto prasību izpildi;
- 2) veidojot jaunu vai slēdzot esošu ieguldījumu apliecību klasi, sabiedrība izdara grozījumus fonda prospektā, norādot tajā šajā daļā minēto informāciju, kā arī sniedz skaidrojumu par iespējamo ietekmi uz esošajiem ieguldītājiem.”

21. Aizstāt 56. panta piektās daļas ievaddaļā skaitļus un vārdu “16. un 23.” ar skaitļiem un vārdu “16., 23., 26. un 27.”.

22. 57. panta trešajā daļā:

izteikt 10.¹ punktu šādā redakcijā:

“10¹) šā likuma 28. panta trešās daļas 5.² punktā minētā informācija;”;

izteikt 21. punktu šādā redakcijā:

“21) turētājbankas firma, reģistrācijas datums un numurs, juridiskā adrese un faktiskās atrašanās vietas adrese, turētājbankas pienākumi un ar to izpildi saistītie iespējamie interešu konflikti. Ja turētājbanka tur fonda aktīvus pie trešās personas, šī turētājbanka sniedz šo trešo personu sarakstu un norādi uz iespējamiem interešu konfliktiem, kas saistīti ar turēšanu, kā arī paziņojumu, ka aktualizēta šajā punktā norādītā informācija fonda ieguldītājiem būs pieejama pēc pieprasījuma;”;

papildināt daļu ar 26. un 27. punktu šādā redakcijā:

“26) aktuālā sabiedrības atalgojuma politika, kas ietver vismaz šādus elementus: aprakstu, kā sabiedrība aprēķina atalgojumu, personas, kuras ir atbildīgas par atalgojuma piešķiršanu, atalgojuma komitejas sastāvu, ja tāda ir izveidota. Fonda prospektā var sniegt tikai šīs informācijas kopsavilkumu, ja prospektā ir norādīta saite uz sabiedrības mājaslapu internetā, kur minētā informācija pieejama pilnībā un kur to ir iespējams saņemt pēc pieprasījuma papīra formā bez maksas;

27) ja turētājbanka plāno turēt fonda finanšu instrumentus šā likuma 43. panta piektajā daļā minētajā ārvalsts komercsabiedrībā, — informācija par finanšu instrumentu turēšanu ārvalsts komercsabiedrībā, pamatojoties uz ārvalsts tiesību aktos noteiktajiem ierobežojumiem, šādas turēšanas pamatojumu un ar to saistītajiem riskiem.”

23. 57.¹ panta otrajā daļā:

izteikt 1. punktu šādā redakcijā:

“1) fonda identifikācijas dati un tā uzraudzības institūcija;”;

papildināt daļu ar 6. punktu šādā redakcijā:

“6) paziņojums, ka informācija par aktuālo atalgojuma politiku, kas sagatavota atbilstoši šā likuma 57. panta trešās daļas 26. punktam un ir pieejama sabiedrības mājaslapā internetā, ietverot norādi, kur informācija par aktuālo atalgojuma politiku pieejama pilnībā un kur to ir iespējams saņemt pēc pieprasījuma bez maksas papīra formā.”

24. Aizstāt 67. panta pirmās daļas 3. punktā vārdus “ieguldījumu apliecību (daļu) skaita” ar vārdu “vērtības”.

25. Papildināt 75.² pantu ar 2.¹ daļu šādā redakcijā:

“(2¹) Komisija ir tiesīga pieprasīt, lai Latvijā licencēta sabiedrība maina gada pārskata vai konsolidētā gada pārskata revīzijai (pārbaudei) akcionāru sapulcē iecelto zvērinātu revidentu, ja, veicot Latvijā licencētas sabiedrības uzraudzību, Komisija konstatē, ka šā zvērināta revidenta profesionālā darbība neatbilst normatīvo aktu prasībām.”

26. Izslēgt 77.¹ panta piektās daļas 1. punktā vārdus un skaitli “kura atbilst šā likuma 47. panta ceturtās un piektās daļas prasībām”.

27. 77.³ pantā:

aizstāt devītās daļas 2. punktā vārdu “sabiedrības” ar vārdiem “tā pārvaldošās sabiedrības”;
izteikt devītās daļas 4. punktu šādā redakcijā:

“4) nodrošina, ka ieguldītājiem Latvijā ir pieejama fonda pārvaldošās sabiedrības izstrādātā ieguldītāju iesniegumu un sūdzību (strīdu) izskatīšanas kārtība un tie var iesniegt sūdzības par šīs sabiedrības sniegtajiem pakalpojumiem latviešu valodā;”;

papildināt pantu ar 9.¹ daļu šādā redakcijā:

“(9¹) Fondu pārvaldošā sabiedrība, slēdzot līgumu par dalībvalsts fonda ieguldījumu apliecību izplatīšanu Latvijā ar jebkuru no šā panta pirmajā daļā minētajām komercsabiedrībām, līgumā iekļauj noteikumus par šā panta devītās daļas 1., 2., 3., 4., 7. un 8. punktā noteikto prasību ievērošanas kārtību, kā arī paredz pušu atbildību par to neievērošanu.”

28. 78. pantā:

aizstāt sestās daļas 2. punktā vārdus “telefonsarunu izdrukās” ar vārdiem “telefonsarunu, elektroniskās saziņas”;

papildināt pantu ar septīto daļu šādā redakcijā:

“(7) Ņemot vērā sabiedrību pārrobežu darbības raksturu, lai nodrošinātu visās dalībvalstīs vienotu uzraudzības prakses piemērošanu, Komisijai ir tiesības noteikt citas sabiedrību un fondu darbību regulējošas prasības jomās, kas izriet no Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādes pieņemtajām pamatnostādnēm un ieteikumiem sabiedrību un fondu darbības uzraudzībā.”

29. Papildināt likumu ar 86.¹ pantu šādā redakcijā:

“86.¹ pants. Ziņošana par iespējamiem un faktiskiem likuma pārkāpumiem

(1) Par iespējamiem un faktiskiem šā likuma un uz tā pamata izdoto Komisijas normatīvo noteikumu pārkāpumiem ikviena juridiskā vai fiziskā persona var ziņot Komisijai un Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādei.

(2) Komisija izveido un uztur efektīvu un uzticamu ziņošanas sistēmu, kas ietver vismaz šādus elementus:

- 1) kārtību, kādā tiek saņemti ziņojumi par pārkāpumiem un kādā veicama turpmākā rīcība;
- 2) saskaņā ar normatīvajiem aktiem par fizisko personu datu aizsardzību tādas personas datu aizsardzību, kura ziņo par pārkāpumu, kā arī tādas fiziskās personas datu aizsardzību, par kuru ir aizdomas par pārkāpuma izdarīšanu;
- 3) noteikumus par tās personas konfidencialitātes nodrošināšanu, kura ziņo par pārkāpumu, izņemot gadījumu, kad šādu ziņu izpaušanu paredz Latvijas tiesību akti.

(3) Kārtību, kādā tiek ziņots par iespējamem un faktiskiem šā likuma un uz tā pamata izdoto Komisijas normatīvo noteikumu pārkāpumiem un kādā Komisijas ziņošanas sistēmā saņemtie ziņojumi tiek apstrādāti, nosaka Komisijas normatīvie noteikumi.

(4) Ziņošana, kuru saskaņā ar šā panta pirmo daļu veic sabiedrības un turētājbankas darbinieki, nav uzskatāma par līgumā un jebkurā normatīvajā aktā noteiktā aizlieguma izpaust informāciju pārkāpumu, un persona nav atbildīga par šādu ziņošanu. Pret sabiedrības vai turētājbankas darbiniekiem, kuri ziņo par pārkāpumiem sabiedrībā vai turētājbankā, nedrīkst vērst diskriminējošas vai citas netaisnīgas darbības.”

30. 87. pantā:

izteikt pirmās daļas 2. punktu šādā redakcijā:

- “2) par nepatiesu ziņu sniegšanu Komisijai vai šādu ziņu publisku izplatīšanu, izņemot nepatiesu ziņu sniegšanu šā panta 1.³ daļas 2. punktā noteiktajā gadījumā;”;

izteikt pirmās daļas 4. punktu šādā redakcijā:

- “4) par fonda mantas uzskaites un turēšanas noteikumu pārkāpšanu, izņemot pārkāpumus šā panta 1.³ daļas 7. punktā noteiktajos gadījumos;”;

izslēgt pirmās daļas 10. punktu;

izslēgt 1.¹ daļu;

papildināt pantu ar 1.³ un 1.⁴ daļu šādā redakcijā:

“(1³) Komisija ir tiesīga piemērot sankcijas un uzraudzības pasākumus par šādiem pārkāpumiem:

- 1) persona ir tieši vai netieši ieguvusi, izbeigusi vai samazinājusi, vai palielinājusi būtisku līdzdalību sabiedrībā, neievērojot šā likuma 7.¹ pantā noteikto kārtību, vai ja sabiedrība, līdzko ir uzzinājusi par līdzdalības sabiedrībā iegūšanu vai izbeigšanu, sasniedzot, pārsniedzot vai samazinot šā likuma 7.¹ panta ceturtajā daļā noteikto līdzdalības apmēru, nav par to paziņojusi Komisijai;
- 2) sabiedrība ir ieguvusi licenci sabiedrības darbībai, sniedzot nepatiesu informāciju vai citā prettiesiskā veidā;
- 3) sabiedrība nepilda šā likuma 7.¹ panta astoņpadsmitās daļas, 13. panta pirmās daļas, 13.¹ panta pirmās daļas, 15. panta vai VI nodaļas prasības;
- 4) sabiedrība atkārtoti nepilda prasības attiecībā uz informācijas sniegšanas pienākumu fonda ieguldītājiem;
- 5) sabiedrība izplata tās pārvaldībā esošā Latvijā reģistrētā fonda ieguldījumu apliecības citā dalībvalstī pirms paziņojuma sniegšanas Komisijai;
- 6) sabiedrība attiecībā uz atvasinātajiem finanšu instrumentiem neievēro izstrādāto riska pārvaldīšanas politiku un nenodrošina neatkarīgu un precīzu atvasināto finanšu instrumentu vērtības noteikšanas procesu;

- 7) turētājbanka nepilda savus pienākumus saskaņā ar šā likuma 41. panta ceturrtās, piektās, sestās, septītās, astotās, devītās, desmitās un vienpadsmitās daļas vai 42. panta pirmās daļas prasībām;
- 8) fonds ir uzsācis darbību pirms reģistrācijas Komisijā;
- 9) sabiedrība sniedz ieguldījumu pārvaldes pakalpojumus bez licences saņemšanas.

(1⁴) Komisija par šā panta 1.³ daļā minētajiem pārkāpumiem ir tiesīga personai piemērot vienu vai vairākas šādas sankcijas un uzraudzības pasākumus:

- 1) izteikt publisku paziņojumu, norādot par pārkāpumu atbildīgo personu un pārkāpuma būtību;
- 2) pieprasīt, lai par pārkāpumu atbildīgā persona nekavējoties izbeidz attiecīgo rīcību;
- 3) attiecībā uz fondu aizliegt darbības ar fonda mantu līdz visu lietas apstākļu noskaidrošanai vai pieņemt lēmumu izslēgt fondu no Komisijas fondu reģistra;
- 4) attiecībā uz sabiedrību apturēt tās darbību uz laiku vai anulēt sabiedrībai izsniegto licenci;
- 5) noteikt pagaidu vai pastāvīgu aizliegumu sabiedrības valdes loceklim vai citai fiziskajai personai, kura ir atbildīga par pārkāpuma izdarīšanu, pildīt pienākumus šajā vai citā sabiedrībā;
- 6) uzlikt juridiskajai personai soda naudu līdz pieciem miljoniem *euro* vai 10 procentiem no tās kopējā gada apgrozījuma, pamatojoties uz pēdējo revidēto gada pārskatu, bet, ja juridiskā persona ir mātes sabiedrība vai mātes sabiedrības meitas sabiedrība, kura sagatavo konsolidēto finanšu pārskatu saskaņā ar izcelsmes dalībvalsts attiecīgo normatīvo aktu prasībām, tad attiecīgais kopējais gada apgrozījums ir kopējais gada apgrozījums vai atbilstīga veida ienākumi saskaņā ar attiecīgajiem izcelsmes dalībvalsts normatīvajiem aktiem grāmatvedības jomā, — pamatojoties uz pēdējo revidēto konsolidēto gada pārskatu;
- 7) uzlikt par pārkāpumu atbildīgajai fiziskajai personai soda naudu līdz pieciem miljoniem *euro*;
- 8) kā alternatīvu šīs daļas 6. vai 7. punktā noteiktajam uzlikt soda naudu līdz divkārtšam pārkāpuma rezultātā gūto ienākumu apmēram, ja šādus ienākumus var noteikt, pat tad, ja ar šo punktu noteiktā soda nauda pārsniedz šīs daļas 6. vai 7. punktā noteikto apmēru.”;

papildināt pantu ar trešo un ceturto daļu šādā redakcijā:

“(3) Pieņemot lēmumu par sankciju vai uzraudzības pasākumu piemērošanu personām, kuras pārkāpušas finanšu un kapitāla tirgu regulējošos normatīvos aktus, un par soda naudas apmēru, Komisija ņem vērā visus apstākļus, ieskaitot Finanšu un kapitāla tirgus komisijas likumā noteiktos apstākļus, kā arī iespējamās pārkāpuma sistemātiskas izdarīšanas sekas un izvērtē piemērojamo sankciju samērīgumu, efektivitāti un atturošo raksturu.

(4) Par likuma un uz tā pamata izdoto Komisijas normatīvo noteikumu prasību pārkāpumu attiecībā uz fonda, sabiedrības vai turētājbankas pienākumiem Komisija var piemērot sankcijas vai uzraudzības pasākumus to valdes locekļiem vai citām fiziskajām personām, kuras saskaņā ar normatīvajiem aktiem ir atbildīgas par izdarīto pārkāpumu.”

31. Papildināt IX nodaļu ar 87.¹ pantu šādā redakcijā:

“87.¹ pants. Sankciju un uzraudzības pasākumu publiskošana

(1) Pēc tam kad Komisija ir informējusi personu par pieņemto lēmumu, tā savā mājaslapā internetā publicē informāciju par personai piemērotajām sankcijām un uzraudzības pasākumiem par šā likuma un uz tā pamata izdoto Komisijas normatīvo noteikumu pārkāpumiem, identificējot personu un tās izdarītā pārkāpuma veidu un raksturu, kā arī informāciju par Komisijas izdotā

administratīvā akta apstrīdēšanas un pārsūdzēšanas kārtību un jebkuru turpmāko informāciju par pārsūdzības rezultātiem, kā arī jebkuru lēmumu, ar kuru tiek anulēts iepriekšējais lēmums par personai piemērotajām sankcijām vai uzraudzības pasākumiem. Šajā daļā minētās prasības neattiecas uz uzraudzības pasākumiem, kuri tiek noteikti, kamēr turpinās attiecīgās administratīvās lietas izskatīšana.

(2) Ja Komisija pēc iepriekšēja izvērtējuma veikšanas konstatē, ka tās personas datu atklāšana, kurai piemērota sankcija vai uzraudzības pasākums, nav samērīga vai šāda datu atklāšana var apdraudēt finanšu tirgus stabilitāti vai attiecīgās administratīvās lietas izskatīšanu, Komisija ir tiesīga veikt vienu no šādām darbībām:

- 1) atlikt informācijas par personai piemērotajām sankcijām vai uzraudzības pasākumiem publiskošanu, līdz beidz pastāvēt apstākļi publikācijas atlikšanai;
- 2) publiskot šā panta pirmajā daļā minēto informāciju, neidentificējot personu, ja publikācija nodrošina personas datu efektīvu aizsardzību;
- 3) nepubliskot šā panta pirmajā daļā minēto informāciju, ja šīs daļas 1. un 2. punktā noteiktās darbības ir uzskatāmas par nepietiekamām, lai nodrošinātu finanšu tirgus stabilitāti un to, ka publiskošana ir samērīga ar noteiktajiem uzraudzības pasākumiem, ja tie uzskatāmi par maznozīmīgiem.

(3) Šā panta otrās daļas 2. punktā noteiktajā gadījumā informācijas publiskošanu var atlikt uz saprātīgu laikposmu, ja paredzams, ka šajā laikposmā beigs pastāvēt pamats publiskošanai, neidentificējot personu.

(4) Šajā pantā noteiktajā kārtībā Komisijas mājaslapā internetā ievietotā informācija ir pieejama piecus gadus no tās ievietošanas dienas, izņemot publikācijā iekļautos personas datus, kas glabājami Komisijas mājaslapā internetā Fizisko personu datu aizsardzības likumā noteikto laika periodu.

(5) Komisija informē Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādi par personai piemērotajām, bet saskaņā ar šā panta otrās daļas 3. punktu nepubliskotajām sankcijām un uzraudzības pasākumiem, tai skaitā par attiecīgā administratīvā akta pārsūdzību un tās rezultātu, publiskotajām personai piemērotajām sankcijām un uzraudzības pasākumiem, par informāciju un tiesas spriedumiem, kas nav pārsūdzami, un par personai piemērotajiem kriminālsodiem. Komisija reizi gadā sniedz Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādei apkopotu informāciju par visām sankcijām un uzraudzības pasākumiem, kas piemēroti personām saskaņā ar šā likuma 87. pantu.”

32. 88. pantā:

papildināt pantu ar 4.¹ daļu šādā redakcijā:

“(4¹) Komisija nosūta fonda izcelsmes dalībvalsts vai dalībvalstī reģistrētas sabiedrības uzraudzības institūcijai informāciju, ko tā ir saņēmusi no fonda turētājbankas saskaņā ar šā likuma 42. panta pirmās daļas 8. punktu.”;

papildināt pantu ar 8.¹ daļu šādā redakcijā:

“(8¹) Komisija var atteikties atbildēt uz citas dalībvalsts uzraudzības institūcijas pieprasījumu sniegt informāciju vai lūgumu sadarboties ar citas dalībvalsts izmeklēšanas iestādēm, ja:

- 1) attiecīgās informācijas sniegšana var negatīvi ietekmēt Latvijas drošību un cīņu pret terorismu un citiem smagiem noziedzīgiem nodarījumiem;
- 2) atbilde uz pieprasījumu var negatīvi ietekmēt kriminālprocesu, ja tāds uzsākts, vai soda izpildes pasākumus, vai administratīvās lietas izskatīšanu Komisijā;
- 3) pirms pieprasījuma saņemšanas Latvijā uzsākta tiesvedība vai pasludināts galīgais spriedums saistībā ar pieprasījumā norādītajām personām un to darbībām.”;

papildināt pantu ar desmito daļu šādā redakcijā:

“(10) Komisija sadarbojas ar citu dalībvalstu uzraudzības institūcijām, lai nodrošinātu, ka tās īstenotās uzraudzības funkcijas un piemērotās sankcijas un uzraudzības pasākumi sasniedz šā likuma mērķus, un koordinē darbības, lai novērstu uzraudzības un izmeklēšanas darbību dublēšanos, piemērojot sankcijas un uzraudzības pasākumus pārrobežu darbības gadījumos.”

33. Papildināt pārejas noteikumus ar 36. un 37. punktu šādā redakcijā:

“36. Turētājbankas, kas tur valsts fondēto pensiju shēmas ieguldījumu plānu līdzekļus un kas līdz dienai, kad stājas spēkā šā likuma 43. pants, kurš izteikts jaunā redakcijā, un 46. panta 1.¹, 1.², 1.³ un trešā daļa, ir noslēgušas līgumus ar trešajām personām par fonda aktīvu turēšanu, veic nepieciešamos pasākumus, lai fonda aktīvu turēšana, sākot ar 2017. gada 1. septembri, tiktu nodrošināta saskaņā ar līgumiem un kārtību, kas atbilst šajā likumā noteiktajām prasībām.

37. Šā likuma 14.² panta otrā, trešā un ceturtā daļa stājas spēkā 2017. gada 1. septembrī. Pirmo ziņojumu par laika periodu no 2017. gada 1. septembra līdz 31. decembrim sabiedrība iesniedz Komisijai līdz 2018. gada 1. aprīlim.”

34. Papildināt informatīvo atsauci uz Eiropas Savienības direktīvām ar 15. punktu šādā redakcijā:

“15) Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 23. jūlija direktīvas 2014/91/ES, ar ko groza direktīvu 2009/65/EK par normatīvo un administratīvo aktu koordināciju attiecībā uz pārvedamu vērtspapīru kolektīvo ieguldījumu uzņēmumiem (PVKIU) attiecībā uz depozitārija funkcijām, atlīdzības politikas nostādnēm un sankcijām (Dokuments attiecas uz EEZ).”

Likums Saeimā pieņemts 2017. gada 30. martā.

Valsts prezidents R. Vējonis

Rīgā 2017. gada 12. aprīlī

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 12.04.2017., Nr. 75.

159. 561L/12 Grozījumi likumā “Par palīdzību dzīvokļa jautājumu risināšanā”

Izdarīt likumā “Par palīdzību dzīvokļa jautājumu risināšanā” (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 2002, 2. nr.; 2003, 20. nr.; 2005, 9. nr.; 2007, 12., 24. nr.; 2009, 12. nr.; Latvijas Vēstnesis, 2009, 196. nr.; 2010, 157. nr.; 2013, 232. nr.; 2014, 131. nr.; 2015, 248. nr.; 2016, 64. nr.) šādus grozījumus:

1. Izteikt 3. panta 5.¹ punktu šādā redakcijā:

“5¹) dzīvokļa pabalsta piešķiršana bērnam bārenim vai bērnam, kurš palicis bez vecāku gādības (turpmāk — dzīvokļa pabalsts bez vecāku gādības palikušam bērnam) (25.² pants);”.

2. 4. pantā:

aizstāt pirmajā daļā skaitļus un vārdus “4. un 5. punktā” ar skaitļiem un vārdiem “3., 4. un 5. punktā”;

papildināt pantu ar 1.¹, 1.² un 1.³ daļu šādā redakcijā:

“(1¹) Bērnu bāreni vai bērnu, kurš palicis bez vecāku gādības (turpmāk — bez vecāku gādības palicis bērns), ar dzīvojamo telpu nodrošina tā pašvaldība, kuras bāriņtiesa pieņēmusi lēmumu par attiecīgā bērna ārpusģimenes aprūpi.

(1²) Repatriantu ar dzīvojamo telpu pēc viņa izvēles nodrošina pašvaldība, kuras administratīvajā teritorijā repatriants, viņa vecāki vai vecvecāki pastāvīgi dzīvojuši pirms izceļošanas no Latvijas, vai pašvaldība, kuras palīdzības reģistros dienā, kad attiecīgā persona iesniegusi iesniegumu par palīdzības saņemšanu, nav reģistrētas personas, kas ar dzīvojamo telpu nodrošināmas pirmām kārtām.

(1³) Dzīvokļa pabalstu bez vecāku gādības palikušam bērnam maksā pašvaldība, kuras bāriņtiesa pieņēmusi lēmumu par bērna ārpusģimenes aprūpi, neatkarīgi no tā, kurā administratīvajā teritorijā bērns izvēlēties sev mājokli.”

3. 14. pantā:

izteikt pirmās daļas 3.punktu šādā redakcijā:

“3) bez vecāku gādības palikuši bērni — pēc tam, kad bērns sasniedzis pilngadību un beigusies viņa ārpusģimenes aprūpe;”;

aizstāt otrajā daļā vārdus “bērniem bāreņiem vai bērniem, kuri palikuši bez vecāku gādības” ar vārdiem “bez vecāku gādības palikušam bērnam”;

izteikt ceturto daļu šādā redakcijā:

“(4) Tiesības uz nodrošinājumu ar pašvaldības dzīvojamo telpu bez vecāku gādības palicis bērns iegūst, sasniedzot pilngadību, un saglabā līdz 24 gadu vecuma sasniegšanai. Bez vecāku gādības palikušu bērnu ar dzīvojamo telpu pašvaldība nodrošina, pamatojoties uz bērna iesniegumu.”;

izslēgt piekto daļu.

4. Aizstāt 17. panta otrajā daļā vārdu “māju” ar vārdu “telpu”.

5. Izslēgt 25.¹ pantu.

6. 25.² pantā:

izteikt panta nosaukumu un pirmo daļu šādā redakcijā:

“25.² pants. Dzīvokļa pabalsts bez vecāku gādības palikušam bērnam

(1) Pašvaldība domes saistošajos noteikumos paredzētajā kārtībā maksā dzīvokļa pabalstu bez vecāku gādības palikušam bērnam no dienas, kad bērns sasniedzis pilngadību, līdz 24 gadu vecuma sasniegšanai. Dzīvokļa pabalstu bez vecāku gādības palikušam bērnam pašvaldība maksā, pamatojoties uz bērna iesniegumu.”;

aizstāt otrajā daļā vārdus “Dzīvokļa pabalstu bērnam bārenim un bērnam, kurš palicis bez vecāku gādības” ar vārdiem “Dzīvokļa pabalstu bez vecāku gādības palikušam bērnam”;

izteikt trešo daļu šādā redakcijā:

“(3) Bez vecāku gādības palicis bērns nav tiesīgs vienlaikus saņemt gan dzīvokļa pabalstu bez vecāku gādības palikušam bērnam, gan šā likuma 3. panta 1., 2. un 5. punktā paredzēto palīdzību.”;

izslēgt ceturto daļu;

izteikt piekto daļu šādā redakcijā:

“(5) Pašvaldība domes saistošajos noteikumos paredz kārtību, kādā aprēķināms un izmaksājams dzīvokļa pabalsts bez vecāku gādības palikušam bērnam.”;

papildināt pantu ar sesto daļu šādā redakcijā:

“(6) Bez vecāku gādības palikušam bērnam, informējot pašvaldību, kuras bāriņtiesa pieņēmusi lēmumu par ārpusģimenes aprūpi, ir tiesības saņemt dzīvokļa pabalstu bez vecāku gādības palikušam bērnam par mājokli jebkurā administratīvajā teritorijā Latvijas Republikā.”

7. Izteikt 26. pantu šādā redakcijā:

“26. pants. Vienreizējs pabalsts dzīvojamās telpas vai dzīvojamās mājas remontam

(1) Ja personas īrētā vai īpašumā esošā dzīvojamā telpa vai dzīvojamā māja terora akta, stihiskas nelaimes, avārijas vai citas katastrofas rezultātā ir cietusi, bet ir atjaunojama un ja persona šajā dzīvojamā telpā vai dzīvojamā mājā ir deklarējusi savu dzīvesvietu un tai attiecīgās pašvaldības administratīvajā teritorijā nepieder cita dzīvošanai derīga dzīvojamā telpa vai dzīvojamā māja, pašvaldības dome vai tās deleģēta institūcija piešķir vienreizēju pabalstu cietušās dzīvojamās telpas vai dzīvojamās mājas remontam. Pašvaldība saistošajos noteikumos var noteikt arī citas personu kategorijas, kurām sniedzama palīdzība, piešķirot vienreizēju pabalstu īrētās vai īpašumā esošās dzīvojamās telpas vai dzīvojamās mājas remontam.

(2) Kārtību, kādā pašvaldība piešķir vienreizēju pabalstu personas īrētās vai īpašumā esošās dzīvojamās telpas vai dzīvojamās mājas remontam, kā arī šā pabalsta apmēru pašvaldības dome nosaka saistošajos noteikumos.”

8. 27.¹ panta pirmajā daļā:

izteikt pirmo teikumu šādā redakcijā:

“Valsts sniedz palīdzību, daļēji sedzot aizņēmēja neizpildītās parādsaistības attiecībā uz dzīvojamās telpas iegādei vai būvniecībai ņemto aizdevumu.”;

aizstāt otrajā teikumā vārdus “un izsniedz galvojumu, kā arī galvojuma apmēru, izsniegšanas kritērijus un kārtību” ar vārdiem “palīdzības sniegšanu, kā arī tās kritērijus un kārtību”.

9. Pārejas noteikumos:

izslēgt 10. punktu;

papildināt pārejas noteikumus ar 15. punktu šādā redakcijā:

“15. Bez vecāku gādības palicis bērns, kas irē pašvaldības dzīvojamo telpu (izņemot sociālo dzīvokli), par kuras lietošanu dzīvojamās telpas īres līgums noslēgts līdz 2014. gada 31. decembrim, ir tiesīgs vienlaikus saņemt arī dzīvokļa pabalstu bez vecāku gādības palikušam bērnam.”

Likums Saeimā pieņemts 2017. gada 30. martā.

Valsts prezidents R. Vējonis

Rīgā 2017. gada 12. aprīlī

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 12.04.2017., Nr. 75.

160. 562L/12 Grozījumi likumā “Par nodokļiem un nodevām”

Izdarīt likumā “Par nodokļiem un nodevām” (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 1995, 7. nr.; 1996, 15. nr.; 1997, 24. nr.; 1998, 2., 18., 22., 24. nr.; 1999, 24. nr.; 2000, 11. nr.; 2001, 3., 8., 12. nr.; 2002, 2., 22. nr.; 2003, 2., 6., 8., 15., 22. nr.; 2004, 9. nr.; 2005, 2., 11. nr.; 2006, 1., 9., 13., 20., 24. nr.; 2007, 3., 7., 12. nr.; 2008, 1., 6., 13. nr.; 2009, 2., 11., 13., 15. nr.; Latvijas Vēstnesis, 2009, 200., 205. nr.; 2010, 91., 101., 131., 151., 157., 178., 183., 206. nr.; 2011, 68., 80., 85., 169. nr.; 2012, 24., 50., 56., 109., 157., 186., 199., 203. nr.; 2013, 61., 92., 187., 194., 232. nr.; 2014, 6., 51., 119., 189., 204., 214., 220., 257. nr.; 2015, 29., 68., 118., 190., 208., 230., 245., 248., 251. nr.; 2016, 2., 91., 241. nr.; 2017, 5. nr.) šādus grozījumus:

1. 11. panta otrajā daļā:

izteikt 27. punktu šādā redakcijā:

“27) par iekšējās drošības dienesta reģistrācijas apliecības, tās dublikāta un atkārtotas apliecības izsniegšanu;”;

papildināt daļu ar 140. punktu šādā redakcijā:

“140) par psihologa reģistrēšanu psihologu reģistrā, psihologa sertifikāta izsniegšanu, psihologa–pārtrauga tiesību piešķiršanu un psihologa–pārtrauga reģistrēšanu psihologu reģistrā.”

2. Papildināt pārejas noteikumus ar 190. punktu šādā redakcijā:

“190. Šā likuma 11. panta otrās daļas 140. punkts stājas spēkā vienlaikus ar Psihologu likumu.”

Likums Saeimā pieņemts 2017. gada 30. martā.

Valsts prezidents R. Vējonis

Rīgā 2017. gada 12. aprīlī

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 12.04.2017., Nr. 75.

Saeima ir pieņēmusi un Valsts
prezidents izsludina šādu likumu:

161. 563L/12 Grozījums likumā “Par reglamentētajām profesijām un profesionālās kvalifikācijas atzīšanu”

Izdarīt likumā “Par reglamentētajām profesijām un profesionālās kvalifikācijas atzīšanu” (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 2001, 15. nr.; 2003, 23. nr.; 2004, 13. nr.; 2006, 1., 24. nr.; 2008, 3., 16. nr.; Latvijas Vēstnesis, 2010, 19., 99. nr.; 2011, 24., 62., 65., 103. nr.; 2013, 250. nr.; 2015, 235. nr.; 2016, 42. nr.; 2017, 47. nr.) šādu grozījumu:

Papildināt VI nodaļu ar 32.⁷ pantu šādā redakcijā:

“32.⁷ pants. Prasības reglamentētajai profesijai psiholoģijas jomā

(1) Psiholoģijas jomā reglamentētā profesija ir psihologs.

(2) Personas tiesības veikt patstāvīgu profesionālo darbību šā panta pirmajā daļā minētajā profesijā apliecina attiecīgo profesionālās darbības jomu reglamentējošos normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā iegūts psihologa sertifikāts.”

Likums stājas spēkā 2018. gada 1. janvārī.

Likums Saeimā pieņemts 2017. gada 30. martā.

Valsts prezidents R. Vējonis

Rīgā 2017. gada 12. aprīlī

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 12.04.2017., Nr. 75.

162. 564L/12 Psihologu likums

I nodaļa Vispārīgie noteikumi

1. pants. Likumā lietotie termini

Likumā ir lietoti šādi termini:

- 1) **psihologs** — persona, kura atbilstoši šajā likumā noteiktajam ieguvusi tiesības veikt psihologa profesionālo darbību;
- 2) **psihologa sertifikāts** — Psihologu sertifikācijas padomes izsniegts dokuments, kas apliecina, ka psihologs ir tiesīgs patstāvīgi veikt psihologa profesionālo darbību noteiktā jomā;
- 3) **psihologa profesionālā darbība** — psiholoģiskā izpēte (novērtēšana), psihologa atzinuma sagatavošana, konsultēšana un individuāli, grupā vai organizācijā sniegta psiholoģiskā palīdzība, izmantojot profesionālās zināšanas un zinātniski pamatotas metodes;
- 4) **psihologs-pārraugis** — sertificēts psihologs, kuram Psihologu sertifikācijas padome piešķirusi tiesības veikt psihologa pārraudzību attiecīgajā profesionālās darbības jomā;
- 5) **psihologa pārraudzība** — psihologa un psihologa-pārrauga sistemātiska sadarbība (individuāli vai grupā), kura balstīta uz savstarpēji noslēgtu līgumu un kuras mērķis ir pārraudzīt psihologa profesionālo darbību un pilnveidot viņa profesionālo izpratni un kompetenci, lai nodrošinātu iespējami augstvērtīgāku psiholoģiskās palīdzības sniegšanu un psihologa gatavību patstāvīgi veikt profesionālo darbību;
- 6) **klients** — fiziskā persona, kura saņem psiholoģisko palīdzību vai psihologa konsultācijas vai kuras psiholoģisko izpēti (novērtēšanu) veic psihologs, vai par kuru psihologs sagatavo psihologa atzinumu;
- 7) **pasūtītājs** — fiziskā vai juridiskā persona, kura pasūta psihologa profesionālās darbības pakalpojumus;
- 8) **sadarbības pārskats** — dokuments, kas atspoguļo psihologa sadarbību ar klientu, tās ietvaros veiktās darbības un izdarītos secinājumus.

2. pants. Likuma mērķis

Šā likuma mērķis ir regulēt psihologu profesionālo darbību, lai nodrošinātu kvalitatīvus psihologa profesionālās darbības pakalpojumus.

3. pants. Tiesības veikt psihologa profesionālo darbību

(1) Personas tiesības veikt patstāvīgu psihologa profesionālo darbību apliecina augstākās izglītības diploms par akreditētas bakalaura studiju programmas un akreditētas maģistra studiju programmas psiholoģijā apguvi vismaz 200 kredītpunktu apjomā, turklāt vismaz viena no šīm programmām ir profesionālā studiju programma, reģistrācija psihologu reģistrā un psihologa sertifikāts noteiktā darbības jomā.

(2) Psihologs, kurš nav ieguvis psihologa sertifikātu noteiktā darbības jomā, ir tiesīgs veikt psihologa profesionālo darbību, ja viņa izglītība atbilst šā panta pirmajā daļā noteiktajam, viņš ir noslēdzis līgumu ar psihologu-pārraugu par psihologa pārraudzības īstenošanu un reģistrēts psihologu reģistrā.

(3) Psihologa profesionālā darbība līdz psihologa sertifikāta iegūšanai tiek veikta psihologa–pārtrauga pārtraudzībā.

4. pants. Psihologa profesionālās darbības jomas

Psihologa profesionālās darbības jomas ir šādas:

- 1) izglītības un skolu psiholoģija;
- 2) darba un organizāciju psiholoģija;
- 3) klīniskā un veselības psiholoģija;
- 4) juridiskā psiholoģija;
- 5) konsultatīvā psiholoģija;
- 6) militārā psiholoģija.

5. pants. Psihologu reģistrs

(1) Psihologu reģistrs (turpmāk arī — reģistrs) ir valsts informācijas sistēma, kuras mērķis ir nodrošināt psihologu profesionālās darbības uzraudzībai nepieciešamās informācijas apriti. Reģistrā iekļauj informāciju par psihologiem un psihologiem–pārtraugiem.

(2) Kārtību, kādā psihologi un psihologi–pārtraugi reģistrējami, pārreģistrējami un izslēdzami no reģistra, apstrādājamo datu veidus un apjomu, kā arī datu glabāšanas termiņus un apstrādes kārtību nosaka Ministru kabinets.

(3) Reģistra pārzinis ir Izglītības kvalitātes valsts dienests. Izglītības kvalitātes valsts dienests nodrošina reģistra publisku pieejamību savā tīmekļvietnē. Par psihologa reģistrāciju maksājama valsts nodeva.

6. pants. Aizliegumi psihologa profesionālās darbības veikšanai

Psihologa profesionālo darbību aizliegts veikt personai:

- 1) kura neatbilst šā likuma 3. panta prasībām;
- 2) kurai izsniegtā psihologa sertifikāta darbība ir apturēta vai anulēta un tās psihologa profesionālā darbība apturēta vai izbeigta, kā arī tādai personai, kuras psihologa profesionālā darbība ir apturēta vai izbeigta;
- 3) kura ir atzīta par aizdomās turētu vai apsūdzētu kriminālprocesā par noziedzīgu nodarījumu, kas saistīts ar vardarbību vai vardarbības piedraudējumu, vai par noziedzīgu nodarījumu pret personas tikumību vai dzimumneaizskaramību;
- 4) kura ir sodīta par noziedzīgu nodarījumu, kas saistīts ar vardarbību vai vardarbības piedraudējumu, vai par noziedzīgu nodarījumu pret personas tikumību vai dzimumneaizskaramību, — neatkarīgi no sodāmības dzēšanas vai noņemšanas;
- 5) kura ir izdarījusi noziedzīgu nodarījumu, kas saistīts ar vardarbību vai vardarbības piedraudējumu, vai noziedzīgu nodarījumu pret personas tikumību vai dzimumneaizskaramību, bet no soda izciešanas atbrīvota;
- 6) pret kuru kriminālprocess par noziedzīgu nodarījumu, kas saistīts ar vardarbību vai vardarbības piedraudējumu, vai par noziedzīgu nodarījumu pret personas tikumību vai dzimumneaizskaramību, izbeigts uz nereabilitējoša pamata;
- 7) kurai ir nodibināta aizgādība.

II nodaļa

Psihologu sertifikācija un profesionālās darbības pārraudzība

7. pants. Psihologu sertifikācijas padome

(1) Psihologu sertifikācijas padome ir izglītības un zinātnes ministra izveidota psihologu profesionālās darbības izvērtēšanas un uzraudzības institūcija, kurā iekļauj piecus valsts institūciju pārstāvjus un pa diviem pārstāvjiem no Latvijas Psihologu apvienības un Latvijas Psihologu asociāciju federācijas.

(2) Psihologu sertifikācijas padomes nolikumu apstiprina Ministru kabinets.

(3) Psihologu sertifikācijas padomes sekretariāta funkcijas nodrošina Izglītības kvalitātes valsts dienests.

(4) Psihologu sertifikācijas padome:

- 1) apstiprina Psihologu sertifikācijas komisijas nolikumu un personālsastāvu;
- 2) apstiprina Psihologu ētikas komisijas nolikumu un personālsastāvu;
- 3) apstiprina Psihologu ētikas kodeksu;
- 4) organizē psihologu sertifikāciju, resertifikāciju un psihologa–pārrauga tiesību piešķiršanu;
- 5) lemj par psihologa reģistrāciju reģistrā, psihologa profesionālās darbības apturēšanu, izbeigšanu un atjaunošanu, psihologa sertifikāta izsniegšanu, apturēšanu, anulēšanu un atjaunošanu;
- 6) lemj par psihologa–pārrauga tiesību piešķiršanu, apturēšanu, anulēšanu un atjaunošanu;
- 7) pārrauga psihologu sertifikācijas komisiju darbību;
- 8) uzrauga un kontrolē psihologu profesionālo darbību;
- 9) izskata iesniegumus par psihologu profesionālo darbību;
- 10) veicina psihologu izglītības attīstību un kvalifikācijas celšanu;
- 11) veic citus Psihologu sertifikācijas padomes nolikumā noteiktos uzdevumus.

(5) Psihologu sertifikācijas padomes loceklim ir pienākums sevi atstatīt no jautājumu izskatīšanas un lēmumu pieņemšanas, ja:

- 1) pastāv apstākļi, kuru dēļ varētu uzskatīt, ka viņš ir tieši vai netieši ieinteresēts lēmuma pieņemšanā;
- 2) viņš ir saistīts ar personas, par kuru tiek pieņemts lēmums, darba devēju — ir tā darbinieks, amatpersona, dalībnieks vai akcionārs;
- 3) viņš ir personas, par kuru tiek pieņemts lēmums, radnieks līdz otrajai radniecības pakāpei, laulātais vai svainis līdz pirmajai svainības pakāpei;
- 4) viņam ar personu, par kuru tiek pieņemts lēmums, ir kopīga saimniecība;
- 5) lēmumu pieņemšana vai piedalīšanās lēmumu pieņemšanā ietekmē viņa paša, viņa radnieku vai darījuma partneru personiskās vai mantiskās intereses.

(6) Psihologu sertifikācijas padomes lēmumu var apstrīdēt Izglītības un zinātnes ministrijā mēneša laikā no lēmuma spēkā stāšanās dienas. Izglītības un zinātnes ministrijas lēmumu var pārsūdzēt tiesā mēneša laikā no lēmuma spēkā stāšanās dienas.

8. pants. Psihologu sertifikācijas komisijas

(1) Psihologu sertifikācijas komisiju skaitu, ņemot vērā psihologu profesionālās darbības jomu sadalījumu un tajās strādājošo psihologu skaitu, nosaka Ministru kabinets. Psihologu sertifikācijas komisiju personālsastāvu un to vadītājus uz trim gadiem apstiprina Psihologu sertifikācijas padome.

(2) Psihologu sertifikācijas komisija sastāv no četriem attiecīgajā psihologu profesionālās darbības jomā sertificētiem psihologiem, pa diviem pārstāvjiem no Latvijas Psihologu apvienības un Latvijas Psihologu asociāciju federācijas. Vismaz divi no Psihologu sertifikācijas komisijas locekļiem ir psihologi–pārtraugi.

(3) Psihologu sertifikācijas komisija:

- 1) nodrošina psihologa sertifikācijas pārbaudījumu un psihologa–pārtrauga pārbaudījumu norisi;
- 2) sniedz Psihologu sertifikācijas padomei atzinumu par psihologa sertifikāta izsniegšanu un par psihologa–pārtrauga tiesību piešķiršanu;
- 3) sniedz Psihologu sertifikācijas padomei atzinumu saistībā ar iesniegumiem par psihologu un psihologu–pārtraugu profesionālo darbību.

(4) Psihologu sertifikācijas komisijas loceklim ir pienākums sevi atstatīt no jautājumu izskatīšanas un lēmumu pieņemšanas, ja:

- 1) pastāv apstākļi, kuru dēļ varētu uzskatīt, ka viņš ir tieši vai netieši ieinteresēts lēmuma pieņemšanā;
- 2) viņš ir saistīts ar personas, par kuru tiek pieņemts lēmums, darba devēju — ir tā darbinieks, amatpersona, dalībnieks vai akcionārs;
- 3) viņš ir personas, par kuru tiek pieņemts lēmums, radnieks līdz otrajai radniecības pakāpei, laulātais vai svainis līdz pirmajai svainības pakāpei;
- 4) viņam ar personu, par kuru tiek pieņemts lēmums, ir kopīga saimniecība;
- 5) lēmumu pieņemšana vai piedalīšanās lēmumu pieņemšanā ietekmē viņa paša, viņa radnieku vai darījuma partneru personiskās vai mantiskās intereses.

9. pants. Psihologu sertifikācija un resertifikācija

(1) Psihologa sertifikāta pirmreizējai iegūšanai kārtojams pārbaudījums. Psihologa sertifikācijas pārbaudījumu ir tiesīgs kārtot psihologu reģistrā reģistrēts psihologs, kurš atbilst visām šādām prasībām:

- 1) psihologa izglītība atbilst šā likuma 3. pantā noteiktajām prasībām;
- 2) psihologa profesionālās darbības pieredze atbilst Ministru kabineta noteiktajām prasībām attiecībā uz psihologa profesionālās darbības apjomu, kas nepieciešams psihologa sertifikāta iegūšanai;
- 3) psihologa pārraudzību veicis psihologs–pārtraugs Ministru kabineta noteiktajā apjomā, kas nepieciešams psihologa sertifikāta iegūšanai;
- 4) ir samaksājis maksu par sertifikācijas pārbaudījuma kārtošanu;
- 5) psihologam nepastāv šā likuma 6. pantā noteiktie aizliegumi psihologa profesionālās darbības veikšanai.

(2) Psihologa sertifikātā norādāma psihologa profesionālās darbības joma, kurā viņš var veikt patstāvīgu profesionālo darbību. Psihologa sertifikāta derīguma termiņš ir septiņi gadi. Par psihologa sertifikāta izsniegšanu maksājama valsts nodeva.

(3) Uz resertifikāciju, pamatojoties uz šajā daļā minēto prasību izpildi apliecinātiem dokumentiem, ir tiesīgs pretendēt sertificēts psihologs, kuram nepastāv šā likuma 6. pantā noteiktie aizliegumi psihologa profesionālās darbības veikšanai un kurš Ministru kabineta noteiktajā apjomā:

- 1) ir veicis psihologa profesionālo darbību psihologa sertifikātā norādītajā psihologa profesionālās darbības jomā;
- 2) ir nodrošinājis sadarbību ar psihologu–pārtraugu savstarpēji noslēgta līguma ietvaros;
- 3) ir pilnveidojis savas profesionālās prasmes un kompetenci.

(4) Certificēts psihologs, kurš nav izpildījis šā panta trešajā daļā noteiktās prasības, nav tiesīgs pretendēt uz resertifikāciju un kārto psihologa sertifikācijas pārbaudījumu psihologa sertifikāta saņemšanai pēc šā panta pirmajā daļā noteikto prasību izpildes.

(5) Ministru kabinets nosaka:

- 1) psihologu sertifikācijas, resertifikācijas, psihologa profesionālās darbības apturēšanas, izbeigšanas, atjaunošanas un psihologa sertifikāta apturēšanas, anulēšanas un atjaunošanas kārtību;
- 2) prasības attiecībā uz psihologa profesionālās darbības apjomu un psihologa pārraudzības apjomu, kas nepieciešams psihologa sertifikāta iegūšanai;
- 3) prasības attiecībā uz psihologa profesionālās darbības apjomu, sadarbības ar psihologu-pārraugu apjomu un profesionālo prasmju un kompetences pilnveidošanas apjomu, kas nepieciešams resertifikācijai;
- 4) psihologa sertifikācijas pārbaudījuma norises kārtību un minimālo zināšanu apjomu;
- 5) psihologa sertifikācijas pārbaudījuma maksas apmēru un maksājuma iekasēšanas kārtību;
- 6) psihologa kompetences un profesionālās darbības atbilstības kritērijus noteiktām darbības jomām, kā arī šīs atbilstības noteikšanas kārtību;
- 7) psihologa sertifikāta paraugu;
- 8) valsts nodevas apmēru par psihologa reģistrēšanu reģistrā un psihologa sertifikāta izsniegšanu, kā arī valsts nodevas iekasēšanas kārtību.

10. pants. Psihologa-pārrauga tiesību piešķiršana

(1) Psihologa-pārrauga tiesību pirmreizējai iegūšanai kārtojams pārbaudījums. Psihologa-pārrauga pārbaudījumu drīkst kārtot certificēts psihologs, kuram ir vismaz piecus gadus ilga patstāvīgas darbības pieredze attiecīgajā psihologa profesionālās darbības jomā un kurš ir samaksājis maksu par pārbaudījuma kārtošānu.

(2) Certificēts psihologs vienlaikus var iegūt psihologa-pārrauga tiesības ne vairāk kā divās psihologa profesionālās darbības jomās. Par psihologa-pārrauga tiesību piešķiršanu un psihologa-pārrauga reģistrēšanu psihologu reģistrā maksājama valsts nodeva.

(3) Psihologa-pārrauga tiesības tiek piešķirtas uz psihologa sertifikāta derīguma termiņu. Psihologa-pārrauga tiesības tiek piešķirtas uz nākamo psihologa sertifikāta derīguma termiņu, pamatojoties uz psihologa sekmīgu resertifikāciju vai nokārtotu psihologa sertifikācijas pārbaudījumu.

(4) Ministru kabinets nosaka:

- 1) psihologa-pārrauga tiesību piešķiršanas, apturēšanas, anulēšanas un atjaunošanas kārtību;
- 2) prasības attiecībā uz psihologa profesionālās darbības apjomu, kas nepieciešams psihologa-pārrauga tiesību iegūšanai;
- 3) psihologa-pārrauga pārbaudījuma norises kārtību un minimālo zināšanu apjomu;
- 4) psihologa-pārrauga pārbaudījuma maksas apmēru un maksājuma iekasēšanas kārtību;
- 5) valsts nodevas apmēru par psihologa-pārrauga tiesību piešķiršanu un psihologa-pārrauga reģistrēšanu reģistrā, kā arī valsts nodevas iekasēšanas kārtību.

11. pants. Psihologu ētikas komisija

(1) Psihologu ētikas komisiju un tās vadītāju uz trim gadiem apstiprina Psihologu sertifikācijas padome. Psihologu ētikas komisijas sastāvā ir seši sertificēti psihologi — pa trim pārstāvjiem no Latvijas Psihologu apvienības un Latvijas Psihologu asociāciju federācijas. Vismaz divi no Psihologu ētikas komisijas locekļiem ir psihologi–pārraugi.

(2) Psihologu ētikas komisija:

- 1) izstrādā Psihologu ētikas kodeksu;
- 2) sniedz atzinumus par Psihologu ētikas kodeksa normu interpretāciju;
- 3) skaidro un analizē Psihologu ētikas kodeksa normas, kā arī konsultē psihologus ētikas jautājumos;
- 4) apkopo un sagatavo publicēšanai atziņas un skaidrojumus par Psihologu ētikas kodeksa normu interpretāciju un piemērošanu;
- 5) sniedz Psihologu sertifikācijas padomei atzinumu saistībā ar iesniegumu par psihologa un psihologa–pārrauga iespējamiem Psihologu ētikas kodeksa pārkāpumiem.

(3) Psihologu ētikas komisijas loceklim ir pienākums sevi atstatīt no jautājumu izskatīšanas un lēmumu pieņemšanas, ja:

- 1) pastāv apstākļi, kuru dēļ varētu uzskatīt, ka viņš ir tieši vai netieši ieinteresēts lēmuma pieņemšanā;
- 2) viņš ir saistīts ar personas, par kuru tiek pieņemts lēmums, darba devēju vai personas pārstāvētu biedrību — ir tās darbinieks, amatpersona, dalībnieks, akcionārs vai biedrs;
- 3) viņš ir personas, par kuru tiek pieņemts lēmums, radnieks līdz otrajai radniecības pakāpei, laulātais vai svainis līdz pirmajai svainības pakāpei;
- 4) viņam ar personu, par kuru tiek pieņemts lēmums, ir kopīga saimniecība;
- 5) lēmumu pieņemšana vai piedalīšanās lēmumu pieņemšanā ietekmē viņa paša, viņa radnieku vai darījuma partneru personiskās vai mantiskās intereses.

III nodaļa

Psihologa profesionālās darbības pamatprincipi un psihologa atzinums

12. pants. Psihologa profesionālās darbības pamatprincipi

Psihologs savā profesionālajā darbībā ievēro šādus pamatprincipus:

- 1) atbildības principu — psihologs uzņemas atbildību par savu profesionālo darbību un pieņemtajiem lēmumiem neatkarīgi no personiskiem un ārējiem apstākļiem, kā arī par šo lēmumu īstenošanu un sekām saskaņā ar likumu;
- 2) kompetences principu — psihologs veic psihologa profesionālo darbību tikai tādās situācijās un jomās, kurās viņam ir atbilstoša kompetence, zināšanas un kvalifikācija, kā arī, ja nepieciešams, konsultējas ar citiem kolēģiem vai iesaka citu speciālistu;
- 3) konfidencialitātes principu — psihologs neizpauž ziņas par pasūtītāju un klientu, viņus identificējošu, kā arī ar pasūtītāju vai klientu saistītu personīga rakstura informāciju, kas tapusi zināma, pildot profesionālos pienākumus, izņemot šā likuma 16. pantā minētos gadījumus;
- 4) klienta psiholoģiskās labklājības principu — psihologs, veicot profesionālo darbību, neizmanto tādas psiholoģiskā darba metodes, kas var kaitēt klienta psiholoģiskajai labklājībai;

- 5) profesionālas sadarbības principu — psihologs situācijā, kad tas ir nepieciešams, sadarbojas gan ar citiem psihologiem, gan ar citu profesiju pārstāvjiem, ievērojot šā likuma 16. pantu;
- 6) klienta informēšanas par psiholoģiskās izpētes (novērtēšanas) mērķiem un rezultātiem principu — psihologs pirmās konsultācijas laikā informē klientu par konsultācijas mērķi un to, kādā veidā klientam būs iespēja iepazīties ar darba rezultātu;
- 7) ētiskas attieksmes un rīcības principu — psihologs, veicot profesionālo darbību, ievēro vispārpieņemtās un profesionālās ētikas normas;
- 8) cilvēka personības respektēšanas principu — psihologs respektē un veicina cilvēka tiesību, vērtības, goda un cieņas apzināšanos;
- 9) godīguma principu — psihologs ievēro un veicina godīgumu psiholoģijas zinātniskajā un akadēmiskajā darbībā, savā profesionālajā darbībā ir godīgs un taisnīgs.

13. pants. Psihologa atzinums

(1) Psihologa atzinums ir psihologa sagatavots dokuments, kas izstrādāts, veicot personas psiholoģisko izpēti (novērtēšanu), un atbilst šā likuma un citu normatīvo aktu prasībām.

(2) Psihologa atzinumā, ievērojot nozares ministrijas saskaņotas vadlīnijas (ja tās ir izstrādātas) attiecīgajam atzinuma veidam, norāda šādu informāciju:

- 1) pasūtītāju un klientu;
- 2) psiholoģiskās izpētes (novērtēšanas) mērķi;
- 3) psiholoģiskās izpētes (novērtēšanas) laiku un vietu;
- 4) pamatinformāciju par klientu, kas ir vai var būt nepieciešama atzinuma sagatavošanas procesā;
- 5) psiholoģiskajā izpētē (novērtēšanā) izmantotās metodes;
- 6) novērojumus psiholoģiskās izpētes (novērtēšanas) laikā, klienta motivāciju un izpētes ierobežojumus;
- 7) psiholoģiskās izpētes (novērtēšanas) rezultātus un analīzi;
- 8) argumentētus secinājumus un ieteikumus;
- 9) informāciju par konfidencialitāti;
- 10) atzinuma sagatavošanas datumu;
- 11) psihologa vārdu, uzvārdu, sertifikāta numuru un izsniegšanas datumu.

(3) Psihologa atzinumu sagatavo divos eksemplāros un paraksta psihologs. Ja atzinumu gatavo psihologs, kurš nav šajā likumā noteiktajā kārtībā saņēmis psihologa sertifikātu, atzinuma sagatavošanu pārtrauga un to paraksta arī psihologa darbību pārtraugošais psihologs—pārtraugs.

IV nodaļa

Psihologa pienākumi un tiesības

14. pants. Psihologa pienākumi

Psihologam, veicot profesionālo darbību, ir šādi pienākumi:

- 1) izmantot zinātniski pamatotas un psiholoģiskās izpētes (novērtēšanas) mērķiem atbilstošas metodes;
- 2) kvalitatīvi, objektīvi un rūpīgi veikt psihologa profesionālo darbību, kā arī uzņemties atbildību par savas profesionālās darbības rezultātiem;

- 3) sistemātiski un regulāri pilnveidot profesionālo kompetenci, papildināt zināšanas, arī zināšanas darbam ar specifiskām mērķgrupām, nodrošināt sadarbību ar psihologu-pārraugu;
- 4) ievērot psihologu profesionālās ētikas normas, atteikties veikt profesionālo darbību, ja tas rada interešu konfliktu vai psihologs nav kompetents to veikt;
- 5) sadarboties ar citu profesiju pārstāvjiem un citiem psihologiem klienta problēmu risināšanā, ievērojot profesionālās ētikas un konfidencialitātes prasības;
- 6) sagatavot sadarbības pārskatu par katru klientu un, ja nepieciešams, psihologa atzinumu;
- 7) klientam, psihologa darba devējam vai pasūtītājam saprotamā veidā sniegt informāciju par psihologa pakalpojuma mērķiem, metodēm, gaitu un rezultātiem;
- 8) ja darbu ar klientu pārņem cits psihologs, pēc klienta, pasūtītāja, tiesībaizsardzības iestāžu vai tiesu varas institūciju pieprasījuma nodrošināt psihologa atzinumu un sadarbības pārskata nodošanu psihologam, kurš pārņem darbu ar klientu;
- 9) neizpaust par klientu iegūto informāciju trešajām personām, izņemot normatīvajos aktos noteiktos gadījumus;
- 10) glabāt sadarbības pārskatu un psihologa atzinumu līdz brīdim, kad ir pilnībā sasniegts plānotais šo dokumentu izmantošanas mērķis, vai 10 gadus pēc šo dokumentu sagatavošanas un pēc šā termiņa beigām vai izbeidzot psihologa profesionālo darbību tos iznīcināt. Šis pienākums uz psihologu nav attiecināms, ja viņš ir nodarbināts kā darbinieks;
- 11) nodrošināt, ka sadarbības pārskatu un psihologa atzinumu pieejamība ir ierobežota atbilstoši fizisko personu datu aizsardzības jomu regulējošo normatīvo aktu prasībām.

15. pants. Psihologa tiesības

Psihologam, veicot profesionālo darbību, ir šādas tiesības:

- 1) atteikties sniegt psihologa pakalpojumus, ja to sniegšana rada vai var radīt tiešus draudus psihologa dzīvībai, veselībai vai drošībai;
- 2) ierobežot klienta, psihologa darba devēja, pasūtītāja piekļuvi psiholoģiskās izpētes (novērtēšanas) gaitā iegūtajai informācijai, ja tā var apdraudēt klienta dzīvību vai drošību vai radīt būtisku kaitējumu viņa veselībai;
- 3) saņemt no pasūtītāja psihologa profesionālās darbības izpildei nepieciešamo informāciju par klientu.

16. pants. Konfidencialitāte un personas datu aizsardzība

(1) Psihologam ir aizliegts izpaust informāciju, kuru viņš ieguvis, pildot profesionālos pienākumus, izņemot šā panta trešajā un ceturtajā daļā un šā likuma 14. panta 9. punktā minētos gadījumus vai gadījumus, kad psihologam ir pienākums to darīt saskaņā ar normatīvajiem aktiem.

(2) No psihologa nedrīkst pieprasīt informāciju, kas attiecas uz viņa klientu un sadarbības procesā konfidenciali uzticētajām ziņām, izņemot šādus gadījumus:

- 1) informācija nepieciešama tiesībaizsardzības iestādēm un tiesu varas institūcijām atbilstoši normatīvajos aktos noteiktajai kompetencei;
- 2) informācijas izpaušana ir nepieciešama saskaņā ar normatīvajiem aktiem, lai nodrošinātu bērna tiesību vai interešu aizsardzību;
- 3) informācija nepieciešama 14 un vairāk gadu veca bērna likumiskajam pārstāvim gadījumos, kad bērns pats vērsies pie psihologa un devis rakstveida piekrišanu, ka informācija par to var tikt izpausta viņa likumiskajam pārstāvim.

(3) Psihologs drīkst izpaust pasūtītājam un savam darba devējam informāciju, kuru viņš ieguvis, pildot profesionālos pienākumus, tikai profesionāliem nolūkiem nepieciešamajā apjomā un vienīgi tiem pasūtītāja un sava darba devēja pārstāvjiem, kuri ir tieši saistīti ar attiecīgo gadījumu. Izpaužot šādu informāciju, psihologs to formulē profesionālās darbības kontekstā. Psihologs informē pasūtītāju un savu darba devēju, kā arī, ja nepieciešams, citas personas, ar kurām viņam ir profesionālas attiecības, par konfidencialitātes ierobežojumiem, kas saistīti ar psihologa profesionālo darbību.

(4) Psihologam ir pienākums nekavējoties, bet ne vēlāk kā 24 stundu laikā ziņot tiesībsardzības vai citām kompetentām iestādēm par apstākļiem, kas viņam kļuvuši zināmi, veicot savu profesionālo darbību, ja pastāv pamatotas aizdomas, ka minēto apstākļu tūlītēja nenovēršana var novest pie noziedzīga nodarījuma pret personas dzīvību, veselību, tikumību vai dzimumneaizskaramību.

(5) Savā profesionālajā un zinātniskajā darbībā, publikācijās, kā arī publiski uzstājoties psihologs drīkst izmantot ziņas par klientu tikai tādā apjomā, kāds neļauj klientu identificēt, izņemot gadījumus, kad klients rakstveidā piekritis šīs informācijas identificētai izmantošanai ar viņu saskaņotā apjomā.

V nodaļa

Klienta tiesības, psihologa pasūtītāja un darba devēja tiesības un pienākumi

17. pants. Klienta tiesības

(1) Klientam ir tiesības sev saprotamā veidā saņemt no psihologa informāciju par psihologa profesionālās darbības mērķiem, psiholoģiskās izpētes (novērtēšanas) metodēm, gaitu, tās rezultātiem un secinājumiem.

(2) Klientam ir tiesības pilnībā vai daļēji atteikties no psihologa pakalpojumiem, izņemot gadījumus, kad to aizliedz normatīvie akti.

(3) Klientam ir tiesības rakstveidā vērsties Psihologu sertifikācijas padomē, lai tā izskata iesniegumu par psihologa profesionālo darbību.

18. pants. Nepilngadīga klienta īpašās tiesības

(1) Nepilngadīga klienta konsultēšana un psihologa atzinuma un sadarbības pārskata sniegšana ir pieļaujama, ja šā klienta likumiskais pārstāvis par to ir informēts un rakstveidā tam piekritis.

(2) Nepilngadīga klienta likumiskā pārstāvja piekrišana nav nepieciešama, ja:

- 1) tiek sniegta pirmreizēja konsultācija gadījumā, kad šāds klients vērsies pie psihologa un pēc konsultācijas netiek sagatavots psihologa atzinums;
- 2) konsultācija tiek sniegta anonīmam klientam, izmantojot elektroniskos sakarus;
- 3) konsultāciju vai psihologa atzinumu, vai sadarbības pārskatu lūgusi sniegt bāriņtiesa, tiesībsardzības iestāde vai cita kompetentā iestāde, informējot par to likumisko pārstāvi;
- 4) nepilngadīgais klients sasniedzis 14 gadu vecumu un pats vērsas pie psihologa.

19. pants. Pasūtītāja un psihologa darba devēja tiesības un pienākumi

(1) Pasūtītājam un psihologa darba devējam ir tiesības sev saprotamā veidā saņemt informāciju par psihologa profesionālās darbības mērķiem, psiholoģiskās izpētes (novērtēšanas) metodēm, gaitu, tās rezultātiem un secinājumiem, izņemot gadījumus, kad šādas informācijas sniegšana ir pretrunā ar konfidencialitātes principu.

(2) Pasūtītājam ir tiesības pilnībā vai daļēji atteikties no psihologa pakalpojumiem, izņemot gadījumus, kad to aizliedz normatīvie akti.

(3) Pasūtītājam (juridiskajai personai) un psihologa darba devējam ir pienākums glabāt sadarbības pārskatu un psihologa atzinumus līdz brīdim, kad ir pilnībā sasniegts plānotais šo dokumentu izmantošanas mērķis, vai 10 gadus pēc attiecīgo dokumentu sagatavošanas un pēc šā termiņa beigām tos iznīcināt. Ja pasūtītājs (juridiskā persona) vai psihologa darba devējs izbeidz savu darbību vai tiek likvidēts, tam ir pienākums nodot sadarbības pārskatu un psihologa atzinumus savu saistību pārņēmējam vai, ja tāda nav, tos iznīcināt.

(4) Pasūtītājs un psihologa darba devējs nodrošina, ka sadarbības pārskatu un psihologa atzinumu pieejamība ir ierobežota atbilstoši fizisko personu datu aizsardzības jomu regulējošo normatīvo aktu prasībām.

VI nodaļa

Psihologa profesionālās darbības apturēšana un izbeigšana, psihologa sertifikāta apturēšana un anulēšana, psihologa-pārrauga tiesību apturēšana un anulēšana un psihologa profesionālās darbības un psihologa sertifikāta atjaunošana

20. pants. Psihologa profesionālās darbības apturēšana un izbeigšana, psihologa sertifikāta apturēšana un anulēšana

(1) Psihologu sertifikācijas padome pieņem lēmumu par sertificēta psihologa profesionālās darbības un psihologa sertifikāta apturēšanu, kā arī tāda psihologa profesionālās darbības apturēšanu, kurš veic psihologa profesionālo darbību atbilstoši šā likuma 3. panta otrās daļas nosacījumiem:

- 1) šā likuma 6. panta 3. punktā minētajā gadījumā;
- 2) pamatojoties uz psihologa rakstveida iesniegumu par psihologa sertifikāta apturēšanu vai psihologa profesionālās darbības apturēšanu.

(2) Psihologu sertifikācijas padome var pieņemt lēmumu par sertificēta psihologa profesionālās darbības un psihologa sertifikāta apturēšanu, kā arī tāda psihologa profesionālās darbības apturēšanu, kurš veic psihologa profesionālo darbību atbilstoši šā likuma 3. panta otrās daļas nosacījumiem, šādos gadījumos:

- 1) saņemts iesniegums par psihologa darbību vai bezdarbību saistībā ar iespējamu vardarbību, vardarbības piedraudējumu, noziedzīgu nodarījumu, kas vērsts pret personas tikumību vai dzimumneaizskaramību;
- 2) saņemts iesniegums, ka psihologs nav ievērojis šā likuma 14. panta 4. punkta prasības.

(3) Psihologu sertifikācijas padome pieņem lēmumu par sertificēta psihologa profesionālās darbības izbeigšanu un psihologa sertifikāta anulēšanu, kā arī tāda psihologa profesionālās darbības izbeigšanu, kurš veic psihologa profesionālo darbību atbilstoši šā likuma 3. panta otrās daļas nosacījumiem, šādos gadījumos:

- 1) psihologs sniedzis nepatiesas ziņas par savu profesionālo darbību Psihologu sertifikācijas padomei, Psihologu sertifikācijas komisijai vai Psihologu ētikas komisijai, un šīs ziņas bijušas par pamatu Psihologu sertifikācijas padomes lēmumam par psihologa reģistrāciju reģistrā, psihologa sertifikāta izsniegšanu, apturēšanu, psihologa resertifikāciju, psihologa profesionālās darbības atjaunošanu vai psihologa sertifikāta darbības atjaunošanu;
- 2) uz psihologu attiecināmi šā likuma 6. panta 1., 4., 5., 6. un 7. punktā noteiktie aizliegumi;

- 3) ir konstatēts būtisks psihologu profesionālo darbību reglamentējošo normatīvo aktu vai Psihologu ētikas kodeksa pārkāpums;
- 4) psihologa sertifikāta darbība apturēta ilgāk par diviem gadiem.

(4) Par šā panta pirmajā, otrajā un trešajā daļā minētajiem Psihologu sertifikācijas padomes lēmumiem tiek izdarīta attiecīga atzīme psihologu reģistrā.

21. pants. Psihologa–pārrauga tiesību apturēšana un anulēšana

(1) Psihologu sertifikācijas padome pieņem lēmumu par psihologa–pārrauga tiesību apturēšanu šādos gadījumos:

- 1) Psihologu sertifikācijas padome ir pieņēmusi lēmumu apturēt psihologa sertifikātu;
- 2) pamatojoties uz psihologa–pārrauga iesniegumu par psihologa–pārrauga tiesību apturēšanu.

(2) Psihologu sertifikācijas padome pieņem lēmumu par psihologa–pārrauga tiesību anulēšanu:

- 1) ja Psihologu sertifikācijas padome pieņēmusi lēmumu anulēt psihologa sertifikātu;
- 2) ir konstatēts būtisks psihologu–pārraugu profesionālo darbību reglamentējošo normatīvo aktu vai Psihologu ētikas kodeksa pārkāpums;
- 3) pamatojoties uz psihologa–pārrauga iesniegumu par psihologa–pārrauga tiesību anulēšanu.

(3) Par šā panta pirmajā un otrajā daļā minētajiem Psihologu sertifikācijas padomes lēmumiem tiek izdarīta attiecīga atzīme psihologu reģistrā.

(4) Persona pēc psihologa–pārrauga tiesību anulēšanas nevar pretendēt uz atkārtotu psihologa–pārrauga tiesību iegūšanu, ja tās psihologa profesionālā darbība izbeigta un psihologa sertifikāts anulēts, pamatojoties uz šā likuma 20. panta trešās daļas 1. punktu.

22. pants. Psihologa profesionālās darbības un psihologa sertifikāta atjaunošana

(1) Persona ne agrāk kā vienu gadu pēc psihologa profesionālās darbības izbeigšanas un psihologa sertifikāta anulēšanas dienas vai tāda psihologa profesionālās darbības izbeigšanas dienas, kurš veic psihologa profesionālo darbību atbilstoši šā likuma 3. panta otrās daļas nosacījumiem, var pretendēt uz psihologa profesionālās darbības veikšanu atbilstoši šā likuma 3. panta otrās daļas nosacījumiem, ja psihologa profesionālā darbība izbeigta vai psihologa sertifikāts anulēts, pamatojoties uz šā likuma 20. panta trešās daļas 1. vai 3. punktu.

(2) Psihologu sertifikācijas padome, pamatojoties uz personas iesniegumu, atjauno psihologa reģistrāciju reģistrā vai atjauno psihologa reģistrāciju reģistrā un psihologa sertifikātu uz atlikušo termiņu, ja šā likuma 6. panta 3. punktā minētais kriminālprocess pret psihologu izbeigts, pamatojoties uz rehabilitējošiem apstākļiem, vai nav konstatēti šā likuma 20. panta otrajā daļā minētie pārkāpumi.

Pārejas noteikumi

1. Personai, kura līdz 2018. gada 1. janvārim ir ieguvusi šā likuma 3. panta pirmajā daļā minēto izglītību vai augstāko izglītību psiholoģijā, kas atbilst vismaz piecus gadus ilgām pilna laika studijām, un ir veikusi dokumentāri apliecinātu psihologa profesionālo darbību vismaz trīs gadus pēdējo piecu gadu laikā, ir tiesības veikt patstāvīgu psihologa profesionālo darbību bez reģistrācijas reģistrā un psihologa sertifikāta līdz 2019. gada 31. decembrim.

2. Šo pārejas noteikumu 1. punktā minētā persona laika periodā no Psihologu sertifikācijas padomes izveidošanas dienas līdz 2018. gada 31. decembrim var vērsties ar iesniegumu Psihologu sertifikācijas padomē, lai tiktu:

- a) reģistrēta reģistrā un saņemtu psihologa sertifikātu bez sertifikācijas pārbaudījuma kārtošana, ja šīs personas dokumentāri apliecināta profesionālā pieredze ir vismaz trīs gadi pēdējo piecu gadu laikā,
- b) reģistrēta reģistrā, saņemtu psihologa sertifikātu bez sertifikācijas pārbaudījuma kārtošana un iegūtu psihologa-pārrauga tiesības bez pārbaudījuma kārtošana, ja šīs personas dokumentāri apliecināta profesionālā pieredze ir vismaz pieci gadi pēdējo septiņu gadu laikā.

3. Personai, kura līdz 2018. gada 1. janvārim ieguvusi šā likuma 3. panta pirmajā daļā minēto izglītību vai augstāko izglītību psiholoģijā, kas atbilst vismaz piecus gadus ilgām pilna laika studijām, un ir veikusi dokumentāri apliecinātu psihologa profesionālo darbību mazāk nekā trīs gadus pēdējo piecu gadu laikā, ir tiesības veikt patstāvīgu psihologa profesionālo darbību bez reģistrācijas reģistrā un psihologa sertifikāta līdz 2019. gada 31. decembrim, un tā var no Psihologu sertifikācijas padomes izveidošanas dienas līdz 2018. gada 31. decembrim vērsties ar iesniegumu Psihologu sertifikācijas padomē, lai pēc reģistrācijas reģistrā un nokārtota sertifikācijas pārbaudījuma saņemtu psihologa sertifikātu.

4. Personai, kura līdz 2018. gada 1. janvārim ir veikusi dokumentāri apliecinātu psihologa profesionālo darbību vismaz piecus gadus pēdējo septiņu gadu laikā un kurai ir augstākā izglītība psiholoģijā, kas neatbilst šā likuma 3. panta pirmajā daļā noteiktajām izglītības prasībām, vai tās augstākās izglītības diploms neaplicina vismaz piecus gadus ilgas pilna laika studijas psiholoģijā, ir tiesības veikt patstāvīgu psihologa profesionālo darbību bez reģistrācijas reģistrā un psihologa sertifikāta līdz 2019. gada 31. decembrim, un tā var no Psihologu sertifikācijas padomes izveidošanas dienas līdz 2018. gada 31. decembrim vērsties ar iesniegumu Psihologu sertifikācijas padomē, lai pēc reģistrācijas reģistrā un nokārtota sertifikācijas pārbaudījuma saņemtu psihologa sertifikātu.

5. Personai, kura līdz 2018. gada 1. janvārim ir veikusi dokumentāri apliecinātu psihologa profesionālo darbību mazāk nekā piecus gadus pēdējo septiņu gadu laikā un kurai ir augstākā izglītība psiholoģijā, kas neatbilst šā likuma 3. panta pirmajā daļā noteiktajām izglītības prasībām, vai tās augstākās izglītības diploms neaplicina vismaz piecus gadus ilgas pilna laika studijas psiholoģijā, ir tiesības līdz 2022. gada 31. decembrim veikt psihologa profesionālo darbību bez šā likuma 3. panta pirmajā daļā noteiktās izglītības, no tiem pēdējos trīs gadus psihologa-pārrauga pārraudzībā, ja persona no Psihologu sertifikācijas padomes izveidošanas dienas līdz 2018. gada 30. jūnijam ir vērsusies ar iesniegumu Psihologu sertifikācijas padomē, lai tiktu reģistrēta reģistrā.

6. Šo pārejas noteikumu 1., 2., 3., 4. un 5. punktā minētajām personām atļauts izmantot šajos pārejas noteikumu punktos minētās tiesības, ja tām nepastāv kāds no šā likuma 6. panta 3., 4., 5., 6. un 7. punktā minētajiem aizliegumiem.

7. Šā likuma 3. panta otrajā daļā noteikto prasību par liguma noslēgšanu ar psihologu-pārraugu par psihologa pārraudzības īstenošanu, lai persona varētu veikt psihologa profesionālo darbību, piemēro no 2019. gada 1. janvāra.

8. Ministru kabinets apstiprina Psihologu sertifikācijas padomes nolikumu līdz 2018. gada 1. februārim.

9. Izglītības un zinātnes ministrs izveido Psihologu sertifikācijas padomi līdz 2018. gada 1. martam.

10. Ministru kabinets līdz 2017. gada 1. decembrim izdod šā likuma 5. panta otrajā daļā, 9. panta piektajā daļā un 10. panta ceturtajā daļā minētos noteikumus.

Likums stājas spēkā 2018. gada 1. janvārī.

Likums Saeimā pieņemts 2017. gada 30. martā.

Valsts prezidents R. Vējonis

Rīgā 2017. gada 12. aprīlī

Publikācija "Latvijas Vēstnesī" 12.04.2017., Nr. 75.

163. 565L/12 Grozījumi Alternatīvo ieguldījumu fondu un to pārvaldnieku likumā

Izdarīt Alternatīvo ieguldījumu fondu un to pārvaldnieku likumā (Latvijas Vēstnesis, 2013, 142., 192. nr.; 2015, 208. nr.) šādus grozījumus:

1. Papildināt 10. panta astoto daļu ar 9. punktu šādā redakcijā:

“9) pamatinformācijas dokumentu, kas izstrādāts atbilstoši Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 26. novembra regulas (ES) Nr. 1286/2014 par komplektētu privāto ieguldījumu un apdrošināšanas ieguldījumu produktu (PRIIP) pamatinformācijas dokumentiem (Dokuments attiecas uz EEZ) (turpmāk — Regula Nr. 1286/2014) II nodaļas II iedaļas prasībām, ja fonda ieguldījumu daļas tiks izplatītas ieguldītājiem, kas nav profesionāli ieguldītāji.”

2. Izslēgt 40. panta vienpadsmito daļu.

3. Papildināt 41. pantu ar vienpadsmito daļu šādā redakcijā:

“(11) Pārvaldnieks, tai skaitā dalībvalstī licencēts pārvaldnieks, izplatot Latvijā un citās dalībvalstīs fonda ieguldījumu daļas ieguldītājiem, kas nav profesionāli ieguldītāji, ievēro Regulas Nr. 1286/2014 prasības.”

4. Papildināt 66. panta trešo daļu ar 9. punktu šādā redakcijā:

“9) pamatinformācijas dokumentu, kas izstrādāts atbilstoši Regulas Nr. 1286/2014 II nodaļas II iedaļas prasībām, ja fonda ieguldījumu daļas tiks izplatītas ieguldītājiem, kas nav profesionāli ieguldītāji.”

5. 90. pantā:

papildināt pirmās daļas 6. punktu ar vārdiem un skaitļiem “izņemot informāciju, ko nodrošina saskaņā ar Regulu Nr. 1286/2014”;

papildināt pantu ar desmito daļu šādā redakcijā:

“(10) Komisija ir tiesīga atbilstoši Regulas Nr. 1286/2014 24. pantam par regulas pārkāpumiem piemērot šādas sankcijas un uzraudzības pasākumus:

- 1) izteikt brīdinājumu, kurā norādīta par pārkāpumu atbildīgā persona un pārkāpuma būtība;
- 2) aizliegt fonda ieguldījumu daļu izplatīšanu;
- 3) uzlikt par pienākumu apturēt fonda ieguldījumu daļu izplatīšanu;
- 4) aizliegt sniegt pamatinformācijas dokumentu, kas neatbilst Regulas Nr. 1286/2014 6., 7., 8. vai 10. pantā noteiktajām prasībām, un tiesīga dot rīkojumu publicēt jaunu šai regulai atbilstošu pamatinformācijas dokumentu;
- 5) uzlikt juridiskajai personai soda naudu līdz pieciem miljoniem *euro* vai trim procentiem no juridiskās personas kopējā gada apgrozījuma, pamatojoties uz pēdējo revidēto gada pārskatu. Ja juridiskā persona ir mātes sabiedrība vai mātes sabiedrības meitas sabiedrība, kas sagatavo konsolidēto gada pārskatu saskaņā ar Gada pārskatu un konsolidēto gada pārskatu likumu vai konsolidēto gada pārskatu

saskaņā ar izcelsmes dalībvalsts attiecīgo normatīvo aktu prasībām, attiecīgais kopējais gada apgrozījums ir kopējais gada apgrozījums vai atbilstīga veida ienākumi saskaņā ar attiecīgajiem izcelsmes dalībvalsts normatīvajiem aktiem grāmatvedības jomā, pamatojoties uz pēdējo revidēto konsolidēto gada pārskatu;

- 6) uzlikt par pārkāpumu atbildīgajai fiziskajai personai soda naudu līdz 700 000 *euro*;
- 7) kā alternatīvu šīs daļas 5. vai 6. punktā noteiktajam uzlikt soda naudu līdz pārkāpuma rezultātā gūto ienākumu vai novērsto iespējamo zaudējumu divkāršam apmēram;
- 8) uzlikt par pienākumu pārvaldniekam vai personai, kas izplata fonda ieguldījumu apliecības vai konsultē par fonda ieguldījuma daļu iegādi, informēt ieguldītāju, kurš nav profesionāls ieguldītājs un kura tiesības un intereses ir aizskartas, par pārvaldniekam vai personai, kas izplata fonda ieguldījumu apliecības vai konsultē par fonda ieguldījuma daļu iegādi, piemēroto sankciju vai uzraudzības pasākumu, par to, kur ieguldītājs var iesniegt sūdzību vai vērsties, lai panāktu ārpusstiesas strīdu izskatīšanu, kā arī par viņa tiesībām ar prasību vērsties tiesā.”

6. Papildināt likumu ar 90.¹ pantu šādā redakcijā:

“90.¹ pants. Sankciju un uzraudzības pasākumu publiskošana

(1) Komisija informāciju par šā likuma 90. panta desmitajā daļā minētajām sankcijām un uzraudzības pasākumiem, kas personām piemēroti par Regulas Nr. 1286/2014 pārkāpumiem, ievieto savā mājaslapā internetā atbilstoši minētās regulas 29. pantam, norādot ziņas par personu un tās izdarīto pārkāpumu, kā arī informāciju par Komisijas izdotā administratīvā akta apstrīdēšanu un pieņemto nolēmumu.

(2) Šā panta pirmajā daļā minētā Komisijas mājaslapā internetā ievietotā informācija ir pieejama piecus gadus no tās ieviešanas dienas.

(3) Komisija informē Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādi par piemērotajām sankcijām un uzraudzības pasākumiem saskaņā ar Regulas Nr. 1286/2014 29. pantu.”

Likums Saeimā pieņemts 2017. gada 30. martā.

Valsts prezidents R. Vējonis

Rīgā 2017. gada 12. aprīli

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 12.04.2017., Nr. 75.

164. 566L/12 Grozījumi Jūras kodeksā

Izdarīt Jūras kodeksā (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 2003, 14. nr.; 2006, 2. nr.; 2007, 9. nr.; 2008, 13. nr.; Latvijas Vēstnesis, 2010, 174. nr.; 2011, 204. nr.; 2013, 13., 193. nr.; 2014, 108. nr.; 2016, 197. nr.) šādus grozījumus:

1. Papildināt 4. panta otrās daļas 4. punktu ar vārdiem un skaitļiem “izņemot šā kodeksa 8.² panta pirmās daļas 2. punktā minētās sporta buru jahtas, kurām ciparu vai ciparu kombināciju piešķir saskaņā ar attiecīgās sporta jahtas starptautiskās klases noteikumiem”.

2. Izteikt 6. panta pirmās daļas pēdējo teikumu šādā redakcijā:

“Kuģu reģistrā reģistrētajām zvejas laivām, šā kodeksa 8.² panta pirmās daļas 2. punktā minētajām sporta buru jahtām un Ceļu satiksmes drošības direkcijas reģistrā reģistrētajiem kuģiem vārds nav obligāts.”

3. Papildināt 8. panta pirmo daļu ar vārdiem un skaitli “ja šā kodeksa 8.² panta trešajā daļā nav noteikts citādi”.

4. Papildināt kodeksu ar 8.² pantu šādā redakcijā:

“8.² pants. Buru jahtas bez īpašuma tiesību reģistrācijas

(1) Kuģu reģistrā bez īpašuma tiesību reģistrācijas var reģistrēt:

- 1) buru jahtas, kuru maksimālais garums ir lielāks par 2,5 metriem, bet mazāks par 12 metriem;
- 2) sporta buru jahtas, kuru maksimālais garums ir lielāks par 2,5 metriem un kuru klases atbilst sporta buru jahtu klašu sarakstā minētajām klasēm. Latvijas Jūras administrācija publicē sarakstu savā mājaslapā internetā, pamatojoties uz atzītās burāšanas sporta federācijas iesniegtajiem priekšlikumiem. Šajā punktā minētās sporta buru jahtas var izmantot tikai sacensībās un treniņos diennakts gaišajā laikā, nepārsniedzot attiecīgās sporta buru jahtu klases noteikumos paredzēto cilvēku skaitu uz jahtas.

(2) Buru jahtas reģistrāciju bez īpašuma tiesību reģistrācijas var pieteikt buru jahtas valdītājs — Latvijā reģistrēta juridiskā persona vai viena fiziskā persona, kura ir Latvijas pilsonis vai nepilsonis.

(3) Šā panta pirmajā daļā minētās reģistrācijas vienīgais mērķis ir nodrošināt valsts kontroli pār kuģošanas drošību. Šāda reģistrācija Kuģu reģistrā nenodibina un neietekmē ar kuģi saistītās tiesības. Buru jahtai bez īpašuma tiesību reģistrācijas Kuģu reģistrā reģistrē nodrošinājumus un aizliegumus, pamatojoties uz tiesas nolēmumu par prasības nodrošinājuma vai piespiedu izpildes līdzekļa piemērošanu vai normatīvajos aktos noteikto amatpersonu lēmumu.

(4) Šajā pantā minēto buru jahtu valdītājiem ir šā kodeksa 1.¹, 6., 7., 10., 12., 17., 33., 37., 41., 43., 48., 50., 53., 55., 57., 268., 269., 270. un 333. pantā noteiktie kuģa īpašnieka pienākumi un tiesības.

(5) Kuģošana ar šajā pantā noteiktajā kārtībā reģistrētām buru jahtām ir atļauta Latvijas iekšējos ūdeņos, kas atrodas no jūras krasta līnijas uz sauszemes pusi, un 3000 metru platā joslā no krasta līnijas uz jūras pusi Rīgas jūras līča un Baltijas jūras Latvijas Republikas piekrastes daļā.

(6) Saskaņā ar šo pantu reģistrētai buru jahtai var reģistrēt īpašuma tiesības, pamatojoties uz šā kodeksa 16. panta otrajā daļā noteiktajiem dokumentiem.

(7) Šajā pantā noteikto kuģošanas līdzekļu reģistrācijas kārtību nosaka Ministru kabinets.”

5. 11. pantā:

izteikt pirmās daļas ievaddaļu šādā redakcijā:

“(1) Kuģi, izņemot šā kodeksa 8.² pantā minētās buru jahtas, reģistrē Kuģu reģistrā, pamatojoties uz:”;

papildināt trešo daļu ar teikumiem šādā redakcijā:

“Šā kodeksa 8.² panta pirmās daļas 1. punktā minētajam buru jahtas valdītājam izsniedz dokumentu, kas apliecina buru jahtas tehniskos datus un tās reģistrāciju Kuģu reģistrā, bet sporta buru jahtas valdītājam — uzlīmi, kas apliecina konkrētās jahtas atbilstību sporta buru jahtai un tās reģistrāciju Kuģu reģistrā. Šā kodeksa 8. panta otrās daļas 1. punkta “d” apakšpunktā minēto zvejas laivu īpašniekiem izsniedz tikai reģistrācijas apliecību.”

6. 16. pantā:

papildināt pirmo daļu ar teikumu šādā redakcijā:

“Par šā kodeksa 8. panta otrās daļas 1. punkta “d” apakšpunktā minētās zvejas laivas īpašnieku atzīstama persona, kas par tādu reģistrēta Kuģu reģistrā un saņēmusi reģistrācijas apliecību.”;

papildināt 3.¹ daļu ar teikumu šādā redakcijā:

“Ja kopīpašums ir Kuģu reģistrā reģistrēta zvejas laiva, tad visu minēto informāciju norāda zvejas laivas reģistrācijas apliecībā.”

7. Papildināt pārejas noteikumus ar 19. un 20. punktu šādā redakcijā:

“19. Ministru kabinets līdz 2017. gada 1. jūnijam izdod šā kodeksa 8.² panta septītajā daļā minētos noteikumus.

20. Šā kodeksa grozījums par 11. panta trešās daļas papildināšanu ar teikumu, kas paredz, ka šā kodeksa 8. panta otrās daļas 1. punkta “d” apakšpunktā minēto zvejas laivu īpašniekiem izsniedz tikai reģistrācijas apliecību, šā kodeksa grozījums par 16. panta pirmās daļas papildināšanu ar teikumu, kas paredz, ka par šā kodeksa 8. panta otrās daļas 1. punkta “d” apakšpunktā minētās zvejas laivas īpašnieku atzīstama persona, kas par tādu reģistrēta Kuģu reģistrā un saņēmusi reģistrācijas apliecību, kā arī šā kodeksa grozījums par 16. panta 3.¹ daļas papildināšanu ar teikumu, kas noteic, ka gadījumā, ja kopīpašums ir Kuģu reģistrā reģistrēta zvejas laiva, tad visu minēto informāciju norāda zvejas laivas reģistrācijas apliecībā, stājas spēkā 2018. gada 1. janvārī.”

Likums Saeimā pieņemts 2017. gada 30. martā.

Valsts prezidents R. Vējonis

Rīgā 2017. gada 12. aprīlī

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 12.04.2017., Nr. 75.

165. 567L/12 Grozījumi Veterinārmedicīnas likumā

Izdarīt Veterinārmedicīnas likumā (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 2001, 11. nr.; 2002, 2. nr.; 2003, 4., 6., 15. nr.; 2004, 9., 18., 23. nr.; 2006, 9. nr.; 2009, 3., 14. nr.; Latvijas Vēstnesis, 2009, 196. nr.; 2010, 99. nr.; 2011, 112. nr.; 2012, 50. nr.; 2013, 80. nr.; 2014, 199. nr.; 2015, 29. nr.) šādus grozījumus:

1. Izteikt 1. panta 4. punktu šādā redakcijā:

“4) **praktizējošs veterinārārsts** — sertificēts veterinārārsts, kas normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā ir reģistrējies kā veterinārmedicīniskā pakalpojuma sniedzējs un nodarbojas ar veterinārmedicīnisko praksi;”

2. Papildināt 8. pantu ar 9. punktu šādā redakcijā:

“9) uzlikt par pienākumu noteiktajā termiņā novērst neatbilstības, ja ir pārkāptas dzīvnieku veselību, labturību, pārtikas aprites drošumu un higiēnu, kā arī blakusproduktu, kas nav paredzēti cilvēku patēriņam, apriti regulējošu normatīvo aktu prasības.”

3. Papildināt 25. panta 10. punktu ar vārdiem “un šo slimību diagnostikas metodes”.

4. Papildināt likumu ar 30.¹ pantu šādā redakcijā:

“**30.¹ pants.** (1) Ja Eiropas Komisijai normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā ir paziņots par epizootijas uzliesmojumu un tā ir lēmusi par epizootijas uzraudzības, kontroles un apkarošanas pasākumiem, Pārtikas un veterinārā dienesta valsts galvenais pārtikas un veterinārais inspektors izdod rīkojumu par Eiropas Komisijas lēmumā noteikto prasību ieviešanu, un šāds rīkojums ir spēkā līdz dienai, kad Eiropas Komisijas lēmumā noteiktās prasības pārņemtas Latvijas Republikas normatīvajos aktos.

(2) Šā panta pirmajā daļā minētajā rīkojumā norāda Eiropas Komisijas lēmumā ietvertos epizootijas ierobežošanas un apkarošanas pasākumus, dzīvnieku, dzīvnieku produktu, dzīvnieku izcelsmes pārtikas produktu un dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu iegūšanas un izplatīšanas ierobežojumus, kā arī inficēto un karantīnas teritoriju robežas. Rīkojumu publicē oficiālajā izdevumā “Latvijas Vēstnesis”.”

5. Izteikt 38. panta pirmās daļas 5. punktu šādā redakcijā:

“5) Amerikas peru puves apkarošanas laikā iznīcinātajām bišu saimēm.”

6. 54. pantā:

izteikt pirmo daļu šādā redakcijā:

“(1) Tiesības nodarboties ar veterinārmedicīnisko praksi ir praktizējošam veterinārārstam.”;

izslēgt otro, trešo, ceturto un piekto daļu;

izslēgt septītajā daļā vārdus “un veterinārmedicīniskās prakses vietas”.

7. 54.³ pantā:

papildināt 2. punktu ar vārdiem “kā arī organizē kvalifikācijas pārbaudes”;

izteikt 3. punktu šādā redakcijā:

“3) reģistrē veterinārmedicīniskās prakses sertifikāta saņēmējus un uztur sertificēto personu reģistru;”

8. Papildināt likumu ar 54.⁸ pantu šādā redakcijā:

“**54.⁸ pants.** Latvijas Veterinārārstu biedrības pieņemto lēmumu apstrīd Zemkopības ministrijā, Zemkopības ministrijas pieņemto lēmumu pārsūdz tiesā.”

9. Izslēgt 56. panta 1. punktu.

10. Izteikt 59. panta 8. punkta “a” apakšpunktu šādā redakcijā:

“a) praktizējošam veterinārārstam par dzīvniekiem, kuriem bijis aborts, par nedzīvi dzimušiem dzīvniekiem, vairāku dzīvnieku vienlaicīgu saslimšanu vai nobeigšanos un jebkuru gadījumu, kad rodas aizdomas par dzīvnieku saslimšanu ar infekcijas slimību;”

11. 61. pantā:

izteikt pirmo daļu šādā redakcijā:

“(1) Pārtikas un veterinārā dienesta valsts galvenais pārtikas un veterinārais inspektors, valsts vecākie inspektori un valsts inspektori veterinārajā un pārtikas jomā (turpmāk — Pārtikas un veterinārā dienesta amatpersona) nosaka neatbilstību novēršanas termiņu un, ja nepieciešams, ierobežo veterinārās uzraudzības objekta vai tā struktūrvienības (turpmāk — objekts) darbību, ja ir konstatēta neatbilstība dzīvnieku veselību, labturību un blakusproduktu, kas nav paredzēti cilvēku patēriņam, apriti reglamentējošu normatīvo aktu prasībām;”

izslēgt otro un trešo daļu;

izteikt piekto daļu šādā redakcijā:

“(5) Objekta darbību aptur nekavējoties, ja dzīvnieku veselību, labturību un blakusproduktu, kas nav paredzēti cilvēku patēriņam, apriti reglamentējošu normatīvo aktu pārkāpuma dēļ produkcijā vai vidē var nonākt bīstamas vielas vai slimību izraisītāji vai pastāv draudi cilvēku vai dzīvnieku veselībai vai dzīvībai.”

12. Izteikt 62. panta pirmo daļu šādā redakcijā:

“(1) Objekta īpašnieks, valdītājs vai viņa pilnvarota persona par lēmumā par objekta darbības apturēšanu norādīto normatīvo aktu prasību pārkāpumu novēršanu rakstveidā ziņo attiecīgajai Pārtikas un veterinārā dienesta teritoriālajai struktūrvienībai. Pārtikas un veterinārā dienesta amatpersona piecu darbdienu laikā pēc paziņojuma saņemšanas pārbauda, vai normatīvo aktu pārkāpumi ir novērsti.”

13. Izteikt 63. panta otro teikumu šādā redakcijā:

“Pārtikas un veterinārā dienesta amatpersonas lēmuma par objekta darbības apturēšanu vai ierobežošanu apstrīdēšana vai pārsūdzēšana neaptur tā izpildi.”

Likums Saeimā pieņemts 2017. gada 30. martā.

Valsts prezidents R. Vējonis

Rīgā 2017. gada 12. aprīlī

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 12.04.2017., Nr. 75.

166. 568L/12 Grozījumi Meliorācijas likumā

Izdarīt Meliorācijas likumā (Latvijas Vēstnesis, 2010, 12., 94. nr.; 2014, 119. nr.) šādus grozījumus:

1. Izslēgt 2. pantā vārdus “lauku apvidu un pilsētu zemē”.

2. Aizstāt 14. panta otrajā daļā vārdus “nekustamā īpašuma valsts kadastra reģistra” ar vārdiem “Nekustamā īpašuma valsts kadastra informācijas sistēmas”.

3. Izteikt 17. pantu šādā redakcijā:

“17. pants. Valsts sabiedrība ar ierobežotu atbildību “Zemkopības ministrijas nekustamie īpašumi” pēc zemes vienības īpašnieka, tiesiskā valdītāja vai pašvaldības pieprasījuma izsniedz pieprasītājam meliorācijas kadastra izziņu par zemes vienības meliorācijas sistēmu vai meliorācijas sistēmas daļu.”

4. Papildināt IV nodaļas nosaukumu pēc vārda “sistēmas” ar vārdu “būvniecība”.

5. Izteikt 22.² panta pirmo un otro daļu šādā redakcijā:

“(1) Pašvaldība pieņem lēmumu par pašvaldības nozīmes koplietošanas meliorācijas sistēmas statusa piešķiršanu. Pirms lēmuma pieņemšanas pašvaldība saskaņo ar valsts sabiedrību ar ierobežotu atbildību “Zemkopības ministrijas nekustamie īpašumi” koplietošanas meliorācijas sistēmas atrašanās vietu, meliorācijas kadastra apzīmējumus un garumu, kā arī noskaidro un izvērtē to zemes īpašnieku vai tiesisko valdītāju viedokli, kuru zemes vienību robežās atrodas koplietošanas meliorācijas sistēma. Pieņemto lēmumu var pārsūdzēt tiesā Administratīvā procesa likumā noteiktajā kārtībā. Lēmuma pārsūdzēšana neaptur tā darbību.

(2) Pašvaldība saistošajos noteikumos var paredzēt papildu prasības attiecībā uz pašvaldības nozīmes koplietošanas meliorācijas sistēmas ekspluatāciju un uzturēšanu un atbildību par minēto prasību pārkāpšanu.”

6. Papildināt IV nodaļu ar 25.¹ un 25.² pantu šādā redakcijā:

“25.¹ pants. Būvniecības ieceri, kas plānota pierobežas joslā, pirms ieceres iesnieguma iesniegšanas būvvaldei saskaņo ar Valsts robežsardzi.

25.² pants. Meliorācijas sistēmu īpašniekiem ir pienākums saskaņot ar zemes īpašnieku meliorācijas sistēmas būvniecības ieceri. Būvniecības ieceres saskaņošanas procedūru var aizstāt ar savlaicīgu zemes īpašnieka informēšanu rakstveidā, ja plānota valsts meliorācijas sistēmu, valsts nozīmes meliorācijas sistēmu un pašvaldības meliorācijas sistēmu atjaunošana, nemainot iepriekš noteiktās aizsargjoslas platumu vai aizsargjoslas lielumu.”

Likums Saeimā pieņemts 2017. gada 30. martā.

Valsts prezidents R. Vējonis

Rīgā 2017. gada 12. aprīlī

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 12.04.2017., Nr. 75.

167. 569L/12 Eiropas infrastruktūras savienošanas instrumenta projektu uzraudzības likums

1. pants. Likumā lietotie termini

Likumā ir lietoti šādi termini:

1) **atbalsta saņēmējs** — tiešās vai pastarpinātās valsts pārvaldes iestāde, cita valsts iestāde, atvasināta publiska persona, Latvijā reģistrēta juridiskā persona vai šādu personu apvienība, kas saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 11. decembra Regulu (ES) Nr. 1316/2013, ar ko izveido Eiropas infrastruktūras savienošanas instrumentu, groza Regulu (ES) Nr. 913/2010 un atceļ Regulu (EK) Nr. 680/2007 un Regulu (EK) Nr. 67/2010 (Dokuments attiecas uz EEZ) (turpmāk — Regula Nr. 1316/2013) ir izraudzīta Eiropas Savienības finansējuma saņemšanai šīs Regulas Nr. 1316/2013 17. pantā norādītajā darba programmā noteiktajā kārtībā;

2) **Eiropas Komisijas uzsaukums** (turpmāk arī — konkurss) — Eiropas Komisijas izsludināts projektu iesniegumu konkurss finansējuma saņemšanai no Eiropas infrastruktūras savienošanas instrumenta līdzekļiem;

3) **finansēšanas līgums** — līgums, kas noslēgts starp atbalsta saņēmēju un Eiropas Komisiju par finansējuma piešķiršanu no Eiropas infrastruktūras savienošanas instrumenta līdzekļiem projekta īstenošanai transporta, enerģētikas vai telekomunikāciju nozarē;

4) **ieviešanas iestāde** — tiešās vai pastarpinātās valsts pārvaldes iestāde, cita valsts iestāde, atvasināta publiska persona, Latvijā reģistrēta juridiskā persona vai šādu personu apvienība, kas īsteno projektu, pildot saskaņā ar šā likuma 8. panta otro daļu nodotās atbalsta saņēmēja funkcijas;

5) **kopīgu interešu projekts** (turpmāk — projekts) — projekts, uz ko attiecas Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 11. decembra Regula (ES) Nr. 1315/2013 par Savienības pamatnostādņēm Eiropas transporta tīkla attīstībai un ar ko atceļ Lēmumu Nr. 661/2010/ES (turpmāk — Regula Nr.1315/2013) (Dokuments attiecas uz EEZ) vai Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 17. aprīļa Regula (ES) Nr. 347/2013, ar ko nosaka Eiropas energoinfrastruktūras pamatnostādnes un atceļ Lēmumu Nr. 1364/2006/EK, groza Regulu (EK) Nr. 713/2009, Regulu (EK) Nr. 714/2009 un Regulu (EK) Nr. 715/2009 (Dokuments attiecas uz EEZ) (turpmāk — Regula Nr. 347/2013), vai Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 11. marta Regula (ES) Nr. 283/2014 par pamatnostādņēm Eiropas komunikāciju tīkliem telekomunikāciju infrastruktūras jomā, ar ko atceļ Lēmumu Nr. 1336/97/EK (Dokuments attiecas uz EEZ) (turpmāk — Regula Nr.283/2014);

6) **projekta iesniedzējs** — tiešās vai pastarpinātās valsts pārvaldes iestāde, cita valsts iestāde, atvasināta publiska persona, Latvijā reģistrēta juridiskā persona vai šādu personu apvienība, kas sagatavo un iesniedz projekta iesniegumu finansējuma saņemšanai;

7) **projekta iesniegums** — atbilstoši Eiropas Komisijas izsludinātā projektu konkursa nolikumam sagatavots iesniegums, tā pielikumi, kā arī citi dokumenti projektam nepieciešamā finansējuma saņemšanai no Eiropas infrastruktūras savienošanas instrumenta līdzekļiem;

8) **projekta izpildītājs** — fiziskā vai juridiskā persona vai šādu personu apvienība jebkurā to kombinācijā, kas ieguvusi tiesības sniegt pakalpojumus, piegādāt preces vai veikt būvdarbus projekta īstenošanai.

2. pants. Likuma mērķis

Likuma mērķis ir nodrošināt tādu transporta, enerģētikas un telekomunikāciju nozaru projektu efektīvu un pārskatāmu uzraudzību, kuru īstenošanai finansējums tiek piešķirts saskaņā ar Regulu Nr. 1316/2013, kā arī ievērojot Regulu Nr. 347/2013 vai Regulu Nr. 1315/2013, vai Regulu Nr. 283/2014.

3. pants. Likuma darbības joma

Likums, ciktāl to nenosaka Regula Nr. 1316/2013, paredz par Eiropas infrastruktūras savienošanas instrumenta līdzekļiem finansēto transporta, enerģētikas un telekomunikāciju nozaru projektu sagatavošanas un saskaņošanas kārtību, uzraudzības nodrošināšanu, kā arī atbalsta saņēmēja un projektu īstenošanas uzraudzības iestāžu funkcijas.

4. pants. Projektu īstenošanas uzraudzības iestādes

(1) Eiropas infrastruktūras savienošanas instrumenta finansēto projektu īstenošanu, veicot Regulā Nr. 1316/2013 noteiktos dalībvalsts pienākumus, uzrauga šādas iestādes:

- 1) Satiksmes ministrija — transporta nozares projektus, kā arī projektus platjoslas tīklu jomā telekomunikāciju nozarē;
- 2) Ekonomikas ministrija — enerģētikas nozares projektus.

(2) Kompetentās iestādes funkcijas saskaņā ar Regulas Nr. 347/2013 prasībām veic Ekonomikas ministrija.

5. pants. Projektu īstenošanas uzraudzības iestāžu funkcijas

(1) Uzraudzības iestāde veic šādas funkcijas:

- 1) informē potenciālos projekta iesniedzējus par Eiropas Komisijas uzsaukumiem un projektu iesniegšanas kārtību;
- 2) izvērtē un saskaņo projekta iesniegumu;
- 3) pārbauda un apliecina projekta ietvaros veikto izdevumu atbilstību Regulas Nr. 1316/2013 8. pantam un finansēšanas līguma prasībām;
- 4) sniedz viedokli par finansēšanas līguma projektu un tā grozījumiem, ja projekta īstenošanai piešķirts valsts budžeta līdzfinansējums;
- 5) pārbauda atbalsta saņēmēja sagatavoto projekta īstenošanas pārskatu, starpposma un noslēguma maksājumu pieprasījumus, kā arī veic pārbaudes projekta īstenošanas vietā;
- 6) pēc Eiropas Komisijas pieprasījuma sniedz informāciju par projektu īstenošanas gaitu, to īstenošanai veiktajiem ieguldījumiem un citu būtisku informāciju, kas Eiropas Komisijai nepieciešama, lai izvērtētu piešķirtā finansējuma izmantošanu projektu mērķu sasniegšanai atbilstoši Regulas Nr. 1316/2013 22. un 27. pantam;
- 7) ja projekta īstenošanai piešķirts valsts budžeta līdzfinansējums:
 - a) plāno projekta finansējumu atbilstoši projekta naudas plūsmai atsevišķā valsts budžeta programmā (apakšprogrammā),
 - b) sagatavo maksājuma rīkojumus un iesniedz tos maksājumu iestādei, lai atbalsta saņēmējs maksājumus veiktu atbilstoši finansēšanas līgumā paredzētajām darbībām;
- 8) sagatavo maksājuma rīkojumus neapgūto un neatbilstoši izlietoto Eiropas infrastruktūras savienošanas instrumenta līdzekļu atmaksai Eiropas Komisijai un iesniedz tos maksājumu iestādei, izņemot gadījumus, kad Eiropas Komisija ar atbalsta saņēmēju norēķinās tieši;
- 9) sniedz sabiedrībai informāciju par projektiem piešķirtā finansējuma izmantošanu.

(2) Ministru kabinets nosaka:

- 1) kārtību, kādā uzraudzības iestāde sniedz viedokli par finansēšanas līguma projektu un tā grozījumiem, ja projekta īstenošanai piešķirts valsts budžeta līdzfinansējums;
- 2) projekta īstenošanas uzraudzības kārtību.

(3) Satiksmes ministrija un Ekonomikas ministrija nodrošina, lai funkcijas, kuras tās pilda saskaņā ar šo likumu kā uzraudzības iestādes, tiktu nodalītas no citām to funkcijām, arī no funkcijām, kuras tās pilda kā finansējuma saņēmējas.

6. pants. Lēmumi un atzinumi par enerģētikas nozares projektiem

(1) Enerģētikas nozares projekti var pretendēt uz Eiropas infrastruktūras savienošanas instrumenta līdzekļu saņemšanu, ja tie atbilst Regulas Nr. 347/2013 4. un 14. panta kritērijiem un nosacījumiem.

(2) Kompetentā iestāde attiecībā uz enerģētikas nozares projektiem nodrošina lēmumu pieņemšanas un atzinumu sniegšanas koordinēšanu atbilstoši Regulas Nr. 347/2013 10. panta 1. punkta "a" un "b" apakšpunktā noteiktajām procedūrām un tās 10. panta 1. un 2. punktā minētajā termiņā, kā arī saskaņā ar šīs regulas 8. panta 3. punkta "c" apakšpunktā minēto sadarbības shēmu. Attiecīgās institūcijas pieņem lēmumus un sniedz atzinumus atbilstoši likumam "Par ietekmes uz vidi novērtējumu", likumam "Par piesārņojumu", Ķīmisko vielu likumam un Būvniecības likumam, kā arī saistībā ar projekta iesniedzēja sagatavoto ziņojumu par pasākumiem, kas veicami atbilstoši Regulas Nr. 347/2013 9. pantam attiecībā uz sabiedrības līdzdalību.

(3) Projekta iesniedzējs rakstveidā paziņo kompetentajai iestādei par vēlmi saņemt šā panta otrajā daļā minētos lēmumus un atzinumus par projektu, dokumentam pievienojot informāciju par projektu un projekta īstenošanas plānu atbilstoši Regulas Nr. 347/2013 5. panta 1. punktam. Kompetentā iestāde apstiprina lēmumu pieņemšanas un atzinumu sniegšanas procesa uzsākšanu un informē par to projekta iesniedzēju.

(4) Kompetentā iestāde divu mēnešu laikā no dienas, kad apstiprinājusi lēmumu pieņemšanas un atzinumu sniegšanas procesa uzsākšanu, apspriežoties ar projekta iesniedzēju un attiecīgajām institūcijām, kuras pieņem lēmumus un sniedz atzinumus atbilstoši šā panta otrajai daļai, nosaka Regulas Nr. 347/2013 10. panta 4. punkta "b" apakšpunktā minēto projekta īstenošanas grafiku.

7. pants. Maksājumu iestāde

(1) Maksājumu iestādes funkcijas pilda Valsts kase.

(2) Maksājumu iestāde veic maksājumus, pamatojoties uz uzraudzības iestādes iesniegtajiem maksājuma rīkojumiem, un nodrošina konta izrakstu saskaņā ar normatīvajiem aktiem par kārtību, kādā Valsts kase nodrošina maksājumu pakalpojumu sniegšanu.

8. pants. Atbalsta saņēmējs

(1) Atbalsta saņēmējs nodrošina finansēšanas līguma nosacījumu izpildi un veic šādas funkcijas:

- 1) nodrošina, lai projekta īstenošanai piešķirtais finansējums tiktu izlietots saskaņā ar pareizas finanšu vadības principiem, tai skaitā saimnieciskuma, lietderības un efektivitātes principiem;
- 2) nodrošina projekta grāmatvedības uzskaiti;
- 3) nodrošina projekta rezultātu racionālu izmantošanu un uzturēšanu atbilstoši normatīvo aktu prasībām;
- 4) atver kontu Valsts kasē valsts budžeta un Eiropas infrastruktūras savienošanas instrumenta līdzekļu saņemšanai, ja projekta īstenošanai piešķirts valsts budžeta līdzfinansējums;
- 5) iesniedz uzraudzības iestādei saskaņošanai finansēšanas līguma projektu un tā grozījumus, ja projekta īstenošanai piešķirts valsts budžeta līdzfinansējums;
- 6) nekavējoties informē uzraudzības iestādi par projekta īstenošanas laikā konstatētajām neatbilstībām un to novēršanas pasākumiem;

- 7) informē uzraudzības iestādi par pasākumiem, kas veikti, lai novērstu visu līmeņu pārbaudēs konstatētos trūkumus projekta īstenošanā;
- 8) organizē iepirkuma procedūru projekta īstenošanai atbilstoši publiskos iepirkumus regulējošu normatīvo aktu prasībām un tajos noteiktajā kārtībā;
- 9) slēdz ar projekta izpildītāju iepirkuma līgumu par pakalpojumu sniegšanu, preču piegādēm vai būvdarbiem un veic maksājumus atbilstoši šā līguma noteikumiem;
- 10) nodrošina projekta īstenošanas pārskatu, starpposma un noslēguma maksājumu pieprasījumu sagatavošanu un iesniegšanu Eiropas Komisijai atbilstoši finansēšanas līgumam;
- 11) veic informācijas un publicitātes pasākumus par projekta īstenošanu.

(2) Atbalsta saņēmējs šā panta pirmās daļas 8., 9., 10. un 11. punktā minēto funkciju izpildi var nodot ieviešanas iestādei.

9. pants. Projekta iesnieguma iesniegšana un saskaņošana

(1) Projekta iesniedzējs atbilstoši šā likuma prasībām un Eiropas Komisijas izsludinātā projektu konkursa nolikumam sagatavo un iesniedz projekta iesniegumu.

(2) Pirms projekta iesnieguma iesniegšanas Eiropas Komisijai projekta iesniedzējs uzraudzības iestādes noteiktajā termiņā iesniedz to saskaņošanai uzraudzības iestādei. Ministru kabinets nosaka kārtību, kādā projekta iesniedzējs iesniedz projekta iesniegumu saskaņošanai uzraudzības iestādei, un kārtību, kādā uzraudzības iestāde veic projekta iesnieguma saskaņošanu.

(3) Ja projektam plānots piesaistīt valsts vai pašvaldības budžeta līdzfinansējumu, tad projekta iesniedzējs, iesniedzot projekta iesniegumu saskaņošanai uzraudzības iestādē, tam pievieno Finanšu ministrijas sākotnējo izvērtējumu atbilstoši Komercedarbības atbalsta kontroles likuma 10. pantam.

(4) Iesniedzot enerģētikas nozares projekta iesniegumu uzraudzības iestādei, projekta iesniedzējs tam pievieno arī dokumentu, kurā ir atsauce uz saskaņā ar Regulas Nr. 347/2013 12. pantu pieņemtā Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisijas lēmuma publikāciju. Projekta iesniegumam, kas attiecas uz elektroenerģijas pārvades infrastruktūru, projekta iesniedzējs pievieno arī dokumentu, kurā ir atsauce uz tā Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisijas lēmuma publikāciju, ar kuru apstiprināts elektroenerģijas pārvades sistēmas attīstības 10 gadu plāns.

10. pants. Projekta dokumentācijas uzglabāšana

Dokumentus, kas saistīti ar projekta sagatavošanu, īstenošanu un uzraudzību, uzglabā atbilstoši Latvijas normatīvo aktu un finansēšanas līguma prasībām un termiņiem.

Pārejas noteikums

Šā likuma 5. panta otrajā daļā un 9. panta otrajā daļā minētos noteikumus Ministru kabinets izdod līdz 2017. gada 30. septembrim.

Likums Saeimā pieņemts 2017. gada 6. aprīlī.

Valsts prezidents R. Vējonis

Rīgā 2017. gada 19. aprīlī

168. 570L/12 Grozījumi likumā “Par nekustamā īpašuma nodokli”

Izdarīt likumā “Par nekustamā īpašuma nodokli” (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 1997, 13., 24. nr.; 1998, 24. nr.; 1999, 4., 24. nr.; 2001, 1., 24. nr.; 2003, 2., 15. nr.; 2005, 24. nr.; 2007, 21. nr.; 2008, 1. nr.; 2009, 6., 15. nr.; Latvijas Vēstnesis, 2009, 200. nr.; 2010, 106., 170., 206. nr.; 2011, 202. nr.; 2012, 190. nr.; 2013, 194., 232. nr.; 2014, 57. nr.; 2015, 248. nr.; 2016, 254. nr.) šādus grozījumus:

1. 1. pantā:

papildināt otro daļu ar 14.¹ punktu šādā redakcijā:

“14¹) Latvijas Republikas valsts robežas joslā esošu zemi atbilstoši Valsts zemes dienesta sniegtajai informācijai par robežas joslas platību konkrētā zemes vienībā kārtējā gada 1. janvārī;”;

papildināt otro daļu ar 22. punktu šādā redakcijā:

“22) ēkas vai to daļas (telpu grupas), kuras izmanto Zinātniskās darbības likuma 21.² panta sestajā daļā noteiktie valsts zinātniskie institūti — atvasinātas publiskas personas.”;

papildināt pantu ar 2.³ daļu šādā redakcijā:

“(2³) Šā panta otrās daļas 3.⁴, 6., 8., 11., 15., 16., 18., 20., 21. un 22. punktā minētais nekustamais īpašums tiek aplikts ar nekustamā īpašuma nodokli, ja tas ir vidi degradējošs, sagruvis vai cilvēku drošību apdraudošs.”

2. Izteikt 5. panta 1.² daļu šādā redakcijā:

“(1²) Nekustamā īpašuma nodokļa summa ir samazināma par 50 procentiem no aprēķinātās nodokļa summas, bet ne vairāk par 500 *euro*, par šā likuma 3. panta pirmās daļas 2. punktā minētajiem nekustamā īpašuma nodokļa objektiem — dzīvojamām mājām neatkarīgi no tā, vai tās ir vai nav sadalītas dzīvokļu īpašumos, dzīvojamo māju daļām, telpu grupām nedzīvojamās ēkās, kuru lietošanas veids ir dzīvošana, un tām piekritīgo zemi personai, ja šai personai (pašai vai kopā ar laulāto) vai tās laulātajam taksācijas gada 1. janvārī ir trīs vai vairāk bērni vecumā līdz 18 gadiem (arī aizbildnībā esoši vai audžuģimenē ievietoti bērni) vai bērni līdz 24 gadu vecumam, kuri iegūst vispārējo, profesionālo vai augstāko izglītību, un ja personai vai tās laulātajam šajā objektā ir deklarētā dzīvesvieta kopā ar vismaz trim no minētajiem bērniem. Minētos atvieglojumus piemēro arī gadījumā, ja nekustamā īpašuma īpašnieks vai tiesiskais valdītājs ir kāds no šajā panta daļā minētajiem bērniem vai personas vai tās laulātā pirmās pakāpes augšupējais radnieks, kuram šajā objektā ir deklarētā dzīvesvieta.”

3. Papildināt pārejas noteikumus ar 67., 68., 69., 70., 71., 72., 73., 74. un 75. punktu šādā redakcijā:

“67. Šā likuma 1. panta otrās daļas 14.¹ punkts stājas spēkā 2018. gada 1. janvārī.

68. Lai uzsāktu šā likuma 1. panta otrās daļas 14.¹ punkta piemērošanu ar 2018. gada 1. janvārī, Valsts zemes dienests līdz 2017. gada 1. jūlijam sniedz pašvaldībām informāciju par robežas joslas platību konkrētā zemes vienībā.

69. Šā likuma 1. panta 2.³ daļa stājas spēkā 2020. gada 1. janvārī.

70. Grozījums šā likuma 5. panta 1.² daļā attiecībā uz tās izteikšanu jaunā redakcijā stājas spēkā 2018. gada 1. janvārī.

71. Lai nodrošinātu, ka grozījums šā likuma 5. panta 1.² daļā attiecībā uz tās izteikšanu jaunā redakcijā tiek piemērots no 2018. gada 1. janvāra, Ministru kabinets līdz 2017. gada 1. augustam izdara nepieciešamos grozījumus Ministru kabineta noteikumos, kas izdoti saskaņā ar šā likuma 5. panta 3.² daļu.

72. Lai nodrošinātu, ka grozījums šā likuma 5. panta 1.² daļā attiecībā uz tās izteikšanu jaunā redakcijā tiek piemērots no 2018. gada 1. janvāra, Izglītības un zinātnes ministrija ne vēlāk kā līdz 2018. gada 3. janvārim elektroniski nosūta valsts informācijas sistēmu savietotājam datus par visām personām līdz 24 gadu vecumam, kuras 2018. gada 1. janvārī iegūst vispārējo, profesionālo vai augstāko izglītību, norādot personas — izglītojamā — vārdu, uzvārdu, personas kodu, par informācijas nodošanas formu savstarpēji vienojoties.

73. Izmantojot valsts informācijas sistēmu savietotāju, datu nodošana pašvaldībām šā likuma 5. panta 1.² daļas jaunās redakcijas piemērošanai no 2018. gada 1. janvāra tiek nodrošināta ne vēlāk kā līdz 2018. gada 5. janvārim.

74. Lai prognozētu ar šā likuma 5. panta 1.² daļas jauno redakciju saistīto nodokļa atvieglojumu ietekmi uz pašvaldību ieņēmumiem no nekustamā īpašuma nodokļa 2018. gadā, pašvaldības ieņēmumu prognozē ietver atvieglojumu summu, kas palielināta par 30 procentiem salīdzinājumā ar to nodokļa atvieglojumu summu, kuri piešķirti saskaņā ar šā likuma 5. panta 1.² daļu (redakcijā, kas ir spēkā 2017. gada 31. decembrī).

75. Ministru kabinets līdz 2017. gada 1. jūlijam izdara attiecīgus grozījumus normatīvajos aktos, ja nepieciešams, iesniedzot Saeimai arī attiecīgus grozījumus likumā, lai nodrošinātu to, ka dati par visām personām līdz 24 gadu vecumam, kuras iegūst vispārējo, profesionālo vai augstāko izglītību, automatizēti tiek nodoti valsts informācijas sistēmu savietotājam.”

Likums Saeimā pieņemts 2017. gada 6. aprīlī.

Valsts prezidents R. Vējonis

Rīgā 2017. gada 19. aprīlī

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 19.04.2017., Nr.78.